

VOEDINGS- EN PRODUCTVEILIGHEID

Een institutioneel onderzoek naar actoren en handelingen inzake de bescherming van de volksgezondheid tegen ondeugdelijke voedingsmiddelen en producten, 1945 - 1996.

PIVOT-rapport nummer 117

PIVOT-rapport nummer 117

Ministerie van VWS
&
Rijksarchiefdiens/PIVOT

's-Gravenhage, 2001

Tekst: N.J. van Oldenbeek
Vormgeving: Rijksarchiefdienst/PIVOT
Illustraties: W. Küller
Druk: Krips BV

ISBN: 90-5909-012-8

© Rijksarchiefdienst/PIVOT. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Rijksarchiefdienst/PIVOT.

PROJECT INVOERING VERKORTING OVERBRENGINGSTERMIJN

Voor u ligt het rapport waarin de uitkomsten van een onderzoek, gehouden in het kader van het Project Invoering Verkorting Overbrengingstermijn (PIVOT), zijn weergegeven. PIVOT is een projectorganisatie die in mei 1991 door de Algemene Rijksarchivaris in het leven is geroepen. De aanleiding daarvoor vormde de (voorgenomen) verkorting van de overbrengingstermijn conform de nieuwe Archiefwet van vijftig naar twintig jaar. Vanuit het oogpunt van democratisering van het openbaar bestuur moet deze termijnverkorting positief worden beoordeeld. Immers: eerder overgedragen archieven worden ook eerder openbaar en toegankelijk voor het publiek. Voor de Rijksarchiefdienst betekent deze termijnverkorting echter dat, wanneer er geen maatregelen worden genomen, zij overstroomd worden met archiefmateriaal. De neerslag van dertig jaar overheidshandelen zou immers bij de invoering van de nieuwe wet ineens moeten worden overgebracht naar de depots van de archiefdiensten. Voor de centrale rijksorganen wordt de omvang van deze stroom van gegevensbestanden geschat op ongeveer 600 strekkende kilometer over de periode 1943-1973 en over de periode 1973-1990 op nog eens eenzelfde hoeveelheid. Omdat een dergelijke hoeveelheid archiefmateriaal niet beheersbaar en hanteerbaar is en de opslag ervan te kostbaar, heeft de Rijksarchiefdienst in het kader van PIVOT tezamen met de verschillende Hoge Colleges van Staat en de ministeries maatregelen getroffen om deze vloed te kanaliseren.

Bij het uitvoeren van deze inhaaloperatie moesten reeds bestaande problemen bij de archiefzorg van de rijksoverheid in versneld tempo worden opgelost. Onder de oude Archiefwet zijn grote achterstanden in het selecteren van naoorlogs archiefmateriaal en het overbrengen van archief van vóór 1940 naar de Rijksarchiefdienst geconstateerd. In inspectierapporten van deze dienst werd daar al op gewezen, maar door het rapport 'Archiefbeheer en -behoud bij het Rijk' dat de Algemene Rekenkamer in 1988 uitbracht, is dit probleem pas in zijn volle omvang tot politiek Den Haag doorgedrongen.

PIVOT is mogelijk geworden door de inzet van extra financiële middelen die de minister van WVC in 1991 heeft toegezegd:

fl. 17 miljoen over een periode van tien jaar (de looptijd van het project). Daarnaast zetten de ministeries en de Hoge Colleges van Staat, zelf immers verantwoordelijk voor selectie en overdracht van hun archieven, elk eigen middelen in om deze operatie mogelijk te maken. Afspraken daarover zijn vastgelegd in convenanten die de verschillende secretarissen-generaal of vertegenwoordigers van de Hoge Colleges van Staat met de Algemene Rijksarchivaris hebben gesloten.

1. De uitgangspunten van PIVOT

Om de hierboven beschreven papiervloed op een verantwoorde manier te kunnen beperken heeft PIVOT een nieuw selectie-instrument ontworpen. De traditionele selectiemethoden zijn voor een operatie van deze omvang niet toereikend: zij zijn te arbeidsintensief en dus te kostbaar waarbij de basis van de gevoerde selectie niet altijd duidelijk wordt geformuleerd. Bij de traditionele selectie worden als criteria gebruikt: de inhoudelijke of informatieve waarde van documenten en de plaats die zij innemen in een geheel van een dossier, een archief of verzameling archieven. Aangezien men bij die manier van selecteren geen model hanteert waarmee men de context van de gegevens in kaart kan brengen, kan men aan de gegevens 'an sich' moeilijk een waarde toekennen. De functie van de gegevens is in dat geval niet te achterhalen. Het gevolg hiervan is een subjectieve selectie omdat iedereen die selecteert een eigen interpretatie aan de gegevens geeft.

PIVOT is van mening dat de selectie moet worden uitgevoerd vanuit het gezichtspunt van het overheidsorgaan of de organen die deze documenten in het kader van hun taak en het daaruit voortvloeiende handelen hebben ontvangen of geproduceerd: niet de informatiewaarde van documenten maar de waardebeoordeling van handelingen van overheidsorganisaties staat centraal. Met de gegevensbestanden die naar de RAD worden overgebracht moet het handelen van de overheid in relatie tot haar omgeving op hoofdlijnen te reconstrueren zijn. Daarbij wil PIVOT met het resultaat van de selectie op basis van dit doel bronnen voor de kennis van en het inzicht in de Nederlandse samenleving (en cultuur) veiligstellen voor blijvende bewaring.

De methode om dit te bereiken vormt het institutioneel onderzoek. Deze methode is in de afgelopen jaren ontwikkeld aan de hand van praktijkervaringen en nieuwe, theoretische inzichten uit binnen- en buitenland. Via wet- en regelgeving en andere bestuurlijk-organisatorische bronnen wordt nagegaan

welke handelingen overheidsorganen verrichten. Op basis van de handelingen kan achterhaald worden welke neerslag er in principe zou **moeten** zijn. Met andere woorden, de selectie zal niet meer plaatsvinden op basis van het archiefstuk zelf, maar op basis van de handeling. Handelingen worden gewaardeerd in het kader van de context.

Uiteindelijk zal PIVOT de overdracht van het geselecteerde materiaal naar de depots van de Rijksarchiefdienst begeleiden. De rijksorganen zijn zelf verantwoordelijk voor de fysieke selectie en bewerking die de archieven en andere gegevensbestanden moeten ondergaan om ze geschikt te maken voor overdracht. Desgewenst zal PIVOT daarbij een adviserende rol spelen. Richtsnoer voor de bewerking na het institutioneel onderzoek en de institutionele selectie vormen de door de Permanente Commissie Documentaire Informatievoorziening (PCDIN) in september 1991 aanvaarde 'Normen voor goede en geordende staat' (zie hiervoor ook de PIVOT-brochure "Om de kwaliteit van het behoud: normen 'goede en geordende staat' bij overname door PIVOT/Rijksarchiefdienst van archieven van rijksorganen" ('s-Gravenhage 1993).

2. Het institutioneel onderzoek

Om het voor de selectie noodzakelijke inzicht te krijgen in het handelen van de overheidsorganen is PIVOT in eerste instantie institutionele onderzoeken gestart bij de verschillende ministeries. De onderzoekers worden door PIVOT zelf en door de verschillende ministeries ingezet. Zij nemen tezamen ongeveer 130 onderzoeksgebieden of beleidsterreinen voor hun rekening. Per beleidsterrein beschrijft de onderzoeker de historische ontwikkeling van dat beleidsterrein als context van de handelingen die er sinds 1940 zijn verricht. De onderzoeksperiode verschilt per beleidsterrein, maar bestrijkt in het algemeen de jaren 1940 tot heden.

Uitgangspunt bij de onderzoeken vormt het Methode van Institutioneel Onderzoek (MIO), neergelegd in de brochure 'Handelend optreden' (PIVOT-brochure, 's-Gravenhage 1994). De resultaten van een institutioneel onderzoek worden beschreven in een Rapport Institutioneel Onderzoek (RIO). Een RIO is de contextbeschrijving van een beleidsterrein waarop de overheid handelend optreedt en omvat:

1. een historische schets van (de ontwikkeling van) het beleidsterrein waarop het onderzoek betrekking heeft, inclusief:
 - de doelstellingen van de overheid op het beleidsterrein;
 - de overheidsorganen (in de RIO's 'actoren' genoemd);
 - de onderlinge relaties tussen overheidsorganen;
 - de ontwikkeling van de beleidsinstrumenten;
 - een beschrijving van het taakgebied waartoe het beleidsterrein behoort.
2. een overzicht van de handelingen waarvoor overheidsorganen verantwoordelijkheid dragen, inclusief:
 - de looptijd van elke handeling (begin- en einddatum)
 - de grondslag (bron) van elke handeling
 - het product van de handeling (indien bekend)
 - (zo mogelijk) een thematische of procedurele ordening van de handelingen, waardoor men de handelingen in hun context kan zien.

Een belangrijk begrip in het institutioneel onderzoek vormt de 'handeling'. Een handeling is een complex van activiteiten, gericht op de omgeving, dat een orgaan op grond van attributie of delegatie verricht ter vervulling van een taak en voor het verrichten waarvan dat orgaan verantwoordelijk is. Aangezien we niet alleen willen beschrijven wat de overheid moet doen maar ook wat zij daadwerkelijk doet, gebruiken we als bron voor het beschrijven van het handelen niet alleen officiële wet- en regelgeving en de daaruit voortvloeiende algemene maatregelen van bestuur, Koninklijke besluiten, ministeriële regelingen en beschikkingen zoals instellings-, opheffings- en organisatiebesluiten als onderzoeksbron, maar ook jaarverslagen en jaaroverzichten, staatsalmanakken, memories van toelichting op de rijksbegroting en op bovengenoemde wetten, beleidsnota's, archieven, tijdschriften of andere literatuur. Daarnaast vormen interviews met beleidsmedewerkers en andere deskundigen - in en buiten de overheid- op het beleidsterrein een bron van informatie.

Naast het begrip 'handeling' neemt het begrip 'actor' in het institutioneel onderzoek een belangrijke plaats in. Het begrip actor volgens de PIVOT-methode wordt gedefinieerd als een overheidsorgaan of een particuliere organisatie of persoon die een rol speelt op een beleidsterrein. Strekten de PIVOT-

onderzoeken zich tot 1995 uit tot de handelingen van rijksoverheidsorganen in de strikte zin van het woord, in de nieuwe Archiefwet wordt, gebaseerd op de Algemene wet Bestuursrecht 1993, onder het begrip 'overheidsorgaan' ook verstaan (organen) van overheidsstichtingen, verenigingen en vennootschappen die, ook voor zover zij niet krachtens publiekrecht zijn ingesteld, toch met openbaar gezag zijn bekleed of waaraan toch één of meer overheidstaken zijn opgedragen en de daarvoor benodigde publiekrechtelijke bevoegdheden zijn toegekend. Het begrip 'overheidsorgaan' is hiermee aanzienlijk verbreed.

In de onderzoeksrapporten worden niet de handelingen van particuliere instellingen opgenomen. Wel wordt hun rol op het beleidsterrein beschreven. Op grond van het acquisitieprofiel van het Algemeen Rijksarchief wordt bepaald of de archieven van particuliere instellingen voor overbrenging in aanmerking komen.

3. De toepassingsmogelijkheden

De resultaten van het institutioneel onderzoek, neergelegd in het RIO, worden daarna verwerkt in een wettelijk voorgeschreven selectie-instrument: de selectielijst, in PIVOT-termen het basis selectiedocument (BSD). De selectielijst is een lijst van handelingen die elk voorzien zijn van de waardering 'bewaren' of 'vernietigen'. De selectielijst volgt de beschrijving van het RIO: in overleg met de betreffende instelling(en) wordt aan de hand van deze selectielijst bezien welke gegevensbestanden voor 'de eeuwigheid' geselecteerd moeten worden en uiteindelijk overgedragen worden aan de Rijksarchiefdienst. De ontwerp selectielijst wordt ter inzage gelegd bij verscheidene instanties en de zorgdrager(s) bied(t)(en) de ontwerp-selectielijst aan aan de minister van OCenW. De definitieve selectielijst wordt vastgesteld door de zorgdrager(s) in kwestie en de minister/staatssecretaris van OCenW.

Wanneer de inhaaloperatie eenmaal voltooid is, zijn we er nog niet. In de toekomst moet worden voorkomen dat nieuwe achterstanden ontstaan bij selectie en overdracht van gegevensbestanden. Om de toepassingsmogelijkheden van het institutioneel onderzoek ook voor de toekomst te kunnen garanderen, is het daarom noodzakelijk om ontwikkelingen in taken, handelingen en organisatie van de overheid, alsmede de grondslag van die taken en handelingen bij te houden. De verantwoordelijkheid hiervoor ligt bij de zorgdragers. Het RIO en het BSD kunnen gebruikt worden als basis voor de ontwikkeling van een structureel documentair informatieplan teneinde het beheer van de gegevensbestanden die de Rijksarchiefdienst na 20 jaar verwerft en het beheer van de gegevensbestanden bij de voor het beheer verantwoordelijke organen zelf te verbeteren.

Zo kan in samenwerking met de betreffende organen worden voorkomen, dat zich in de toekomst nieuwe, onbeheersbare stuwmeren van archief en andere gegevensbestanden zullen vormen.

4. Volumevermindering archieven en vergroting opslagcapaciteit

Ook op deze terreinen is PIVOT werkzaam. Volumevermindering kan voor bepaalde archieven worden bereikt door middel van substitutie: het overzetten van de informatie op een andere drager, bijvoorbeeld microfilm, microfiches en in de toekomst wellicht beeldplaat. Inmiddels kon uitbreiding van de opslagcapaciteit met ca. 25 km. van bestaande depots in het Algemeen Rijksarchief worden gerealiseerd door de installatie van verrijdbare stellingen (compactus).

Gewapend met de opgedane ervaring zal PIVOT ook over deze kwesties de rijksorganen kunnen adviseren, die daarmee bij het moderne gegevensbeheer weer hun voordeel kunnen doen.

Den Haag/Algemeen Rijksarchief/PIVOT/1 juni 1995.

Inhoudsopgave:

Hoofdstuk 1 :	Inleiding	- 3
[1.1]	Afbakening onderzoek	- 3
[1.2]	Overheidsbemoeienis volksgezondheid	- 4
[1.3]	Historisch overzicht beleidsterrein	- 9
[1.4]	Actoren beleidsterrein	- 14
[1.5]	Leeswijzer handelingen	- 17
Hoofdstuk 2:	Algemene beleidsstandpunten en beleidsadvisering	- 18
[2.1]	Beleidsstandpunten en verantwoording van beleid	- 18
[2.2]	Informatieverstrekking	- 19
[2.3]	Instellen / instrueren / deelname overlegorganen	- 19
[2.4]	Advisering algemene beleidsstandpunten	- 21
[2.5]	Beleidsondersteunend onderzoek	- 22
Hoofdstuk 3:	Wet- en regelgeving	- 23
[3.1]	Advisering wet- en regelgeving	- 23
[3.2]	Warenwet	- 25
[3.2.1]	Verordeningen en besluiten bedrijfsorganisaties / product- schappen	- 37
[3.2.2]	Gemeentelijke verordeningen en besluiten	- 38
[3.3]	Vleeskeuringswet	- 41
[3.3.1]	Gemeentelijke verordeningen / voorzieningen	- 46
[3.4]	Wet op de Voedingsraad	- 48
[3.5]	Destructiebesluit 1942	- 49
[3.6]	Destructiewet	- 50
[3.6.1]	Verordeningen product- en bedrijfsschappen	- 51
[3.6.2]	Gemeentelijke verordeningen	- 52
[3.7]	Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen	- 53
[3.8]	Kernenergiewet	- 55
Hoofdstuk 4:	Uitvoeringsinstrumenten	- 57
[4.1]	Advisering uitvoering wet- en regelgeving	- 57
[4.2]	Warenwet	- 59
[4.2.1]	Vergunningen	- 59
[4.2.2]	Ontheffingen	- 61
[4.2.3]	Typekeuringen	- 63
[4.2.4]	Onderzoeksverplichtingen bedrijven / bedrijfscontrole- systemen	- 64
[4.2.5]	Certificering voedingswaren in- en uitvoer	- 65
[4.2.6]	Gecontroleerde benaming van oorsprong	- 66
[4.2.7]	Specificiteitscertificering landbouwproducten en levens- middelen	- 66
[4.3]	Vleeskeuringswet	- 68
[4.3.1]	Financiering gemeentelijke keuringsdiensten	- 68
[4.3.2]	Educatie keurmeesters	- 69
[4.3.3]	Vergunningen inrichtingen	- 70
[4.3.4]	Toelating (instellingen) ritueel slachten	- 72

[4.3.5]	Toelating (instellingen) bedwelming	- 73
[4.3.6]	Vergunningen sterilisatie vlees	- 73
[4.3.7]	Ontheffingen (spoel)water	- 74
[4.3.8]	Herkenningsstekens en merken slachtdieren en vlees	- 75
[4.3.9]	Keuringen	- 75
[4.3.10]	Invoer vlees	- 77
[4.4]	Destructiebesluit 1942	- 81
[4.4.1]	Toelating destructoren	- 81
[4.4.2]	Ontheffingen	- 81
[4.5]	Destructiewet	- 83
[4.5.1]	Vergunningen verwerkers	- 83
[4.5.2]	Ontheffingen	- 84
[4.5.3]	Keuring en controle destructiemateriaal	- 85
[4.6]	Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen	- 87
[4.6.1]	Machtigingen vervoer levensmiddelen	- 87
[4.6.2]	Keuringscertificaten	- 87
[4.7]	Kernenergiewet	- 89
[4.7.1]	Vergunningen	- 89
[4.7.2]	Ontheffingen	- 89
[4.8]	Meldingsverplichtingen radioactieve stoffen Warenwet en Kernenergiewet	- 91
Hoofdstuk 5:	Handhaving / Keuringsdienst van Waren	- 94
[5.1]	Afbakening handhaving	- 94
[5.2]	Werkzaamheden Keuringsdienst van Waren	- 94
[5.3]	Actoren handhaving	- 95
[5.4]	Algemeen	- 96
[5.5]	Toezicht	- 97
[5.6]	Bestuursrechtelijke handhaving	- 98
[5.7]	Strafrechtelijke handhaving	- 98
[5.8]	Monitoring	- 99
	Bijlage I: Overzicht wet- en regelgeving	- 99
	Bijlage II: Organisatie ministerie	-104
	Geraadpleegde literatuur	-109
	Gebruikte afkortingen	-110

Hoofdstuk 1 - Inleiding

1.1 Afbakening onderzoek

Het Rapport Institutioneel Onderzoek (RIO) Voedings- en Productveiligheid heeft betrekking op de bescherming van de volksgezondheid tegen ondeugdelijke waren. Waren betreffen hier voedingsmiddelen (eet- en drinkwaren) alsmede roerende producten die geen eetwaren zijn zoals bijvoorbeeld gaslangen en helmen.

In het kader van de volksgezondheid stelt de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert al dan niet in samenwerking met andere ministers kwaliteitseisen aan waren en houdt toezicht op de naleving daarvan.

De kwaliteitseisen en het toezicht hebben naast de bescherming van de volksgezondheid tevens tot doel het voorkomen van bedrog. Hierbij dient bijvoorbeeld te worden gedacht aan het bijmengen van water bij melk door een handelaar.

Ook de minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij houdt zich bezig met kwaliteitseisen voor voedingsmiddelen. Deze eisen hebben echter betrekking op het verhogen van de kwaliteit van in Nederland verbouwd of geproduceerd voedsel met als doel de export naar het buitenland te vergroten¹.

De rol van de minister van Economische Zaken is dezelfde als die minister van LNV, alleen betreft het hier voornamelijk het vergroten van de omzet van allerlei waren niet zijnde landbouwproducten.

Het onderzoek begint in 1945 - voor gegevens die zijn opgesteld voor en tijdens de Tweede Wereldoorlog gelden andere selectiecriteria - en loopt tot 1997, het jaar waarin dit institutioneel onderzoek werd verricht.

Deel van dit beleidsterrein maken de volgende wetten uit: de Warenwet, de Vleeskeuringswet, de Wet op de Voedingsraad, het Destructiebesluit 1942, de Destructiewet en de Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen.

De Kernenergiewet wordt hier meegenomen voor wat betreft ioniserende en niet-ioniserende straling in relatie met de volksgezondheid.

Besluiten inzake tabak en alcohol die vallen onder de Warenwet worden net als alle andere Warenwetbesluiten in dit RIO opgenomen. De Tabakswet en de Drank- en Horecawet vallen echter

¹ De afbakening tussen de taakgebieden volksgezondheid en landbouw voor wat betreft voeding is nogal kunstmatig. Bijvoorbeeld; alle EG-richtlijnen inzake de export van vlees naar lid-staten -welke in Europees verband zijn opgesteld ter bescherming van de volksgezondheid- zijn ondergebracht bij het ministerie van LNV en behoren daar tot het beleidsterrein landbouwkwaliteit. In 1993 zijn de grenzen in de Europese Unie weggevallen en gelden deze EU-richtlijnen ook voor het binnenlands gebruik van vlees in de lid-staten. Zij vallen daarmee dus onder het beleidsterrein product- en voedingsveiligheid.

Voor de duidelijkheid is hier gekeken naar de invalshoek van het departement dat de richtlijnen implementeert. Het ministerie van Volksgezondheid doet dat bijvoorbeeld in de Vleeskeuringswet en het ministerie van Landbouw in onder andere de Landbouwkwaliteitswet.

buiten het beleidsterrein en worden meegenomen in het RIO Verslavingsbeleid.
De Botermerkenwet en de Boterwet worden behandeld op het beleidsterrein landbouwkwaliteit.

De toezichthouders worden hier alleen opgenomen voorzover zij specifieke handelingen verrichten op het beleidsterrein. Hiervan uitgezonderd zijn de handelingen die al zijn meegenomen in andere RIO's zoals bijvoorbeeld in het RIO "Zicht op Toezicht".
De Keuringsdienst van Waren wordt in Hoofdstuk 5 behandeld.

Internationaal overleg inzake voedings- en productveiligheid wordt opgenomen op het beleidsterrein internationale volksgezondheidsaangelegenheden.

Hoofdstuk 1 van dit RIO bevat onder andere de inleiding van het onderhavige beleidsterrein met daarbij een opsomming van de belangrijkste actoren.

In Hoofdstuk 2 staan de algemene handelingen over beleidsvorming, beleidsadvisering en het instellen van commissies, raden etc.

Het opstellen van wet- en regelgeving wordt behandeld in hoofdstuk 3. Elke aparte wet heeft een eigen paragraaf. In het begin van het hoofdstuk staan de commissies / raden die adviseren inzake het opstellen van wet- en regelgeving.

De uitvoeringsinstrumenten zoals vergunningverlening, ontheffingen etc. worden opgenomen in Hoofdstuk 4. Ook aan het begin van dit hoofdstuk is een paragraaf ingeruimd met commissies en raden die adviseren over de uitvoering van de verschillende wetten / instrumenten. Aan het einde van het hoofdstuk is een paragraaf inzake registratieverplichtingen voor radioactieve stoffen. Deze verplichtingen komen voort uit de Warenwet en de Kernenergiewet. Omdat de overlap aan handelingen nogal groot is zijn beide delen in één paragraaf geplaatst.

Hoofdstuk 5 heeft betrekking op de handhaving van het beleidsterrein. In de eerste paragraaf staat de afbakening van het onderdeel handhaving, daarnaast wordt er nader ingegaan op de voorgeschiedenis van de Keuringsdienst van Waren (tot de opname in de IGB). Voor algemene handelingen is er één paragraaf ingeruimd, net als voor het toezicht en voor bestuursrechtelijke en strafrechtelijke handhaving. Tot slot is er een paragraaf over monitoring.

1.2 Overheidsbemoeienis volksgezondheid²

Periode tot de Tweede Wereldoorlog

Tot het einde van de achttiende eeuw was volksgezondheid een kwestie van lokale overheden. Pas ten tijde van de Bataafse Republiek (1795 - 1806) werden de eerste nationale maatregelen genomen. Vanaf deze tijd was er continu een organisatie binnen de centrale overheid die tot taak had algemene regels vast te stellen omtrent de volksgezondheid en het toezicht hierop. Zo werd in 1804 de vorming van departementale (in 1818 omgedoopt in 'provinciale') en plaatselijke 'Commissies van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorsigt' gelast. Deze verordening wordt wel gezien als de grondslag van de wetgeving betreffende het Staatstoezicht op de Volksgezondheid.

Na de Franse tijd, na 1815, werd het optreden van de centrale overheid ten aanzien van de volksgezondheid voor lange tijd weer gekenmerkt door terughoudendheid. De geneeskundige verzorging speelde zich voornamelijk af in het kader van de armenzorg (Armenwet, 1854). Gemeenten waren verplicht om verordeningen op te stellen ten behoeve van de openbare gezondheidszorg, preventie en de bestrijding van besmettelijke ziekten.

Pas na het midden van de tweede helft van de negentiende eeuw begon de centrale overheid regulerend op te treden op het terrein van de volksgezondheid. De bemoeienis richtte zich met name op de kwaliteit van de opleiding, de beroepsuitoefening en op de bescherming van de volksgezondheid tegen besmettelijke ziekten. Het Staatstoezicht op de Volksgezondheid werd geregeld in de

² Dit hoofdstuk is gebaseerd op hoofdstuk 12, 13 en 14 van "De Nederlandse Gezondheidszorg" van J.M. Boot en M.H.J.M. Knapen, Het Spectrum B.V. 1996.

Gemeentewet van 1851. Tevens werden diverse specifieke wetten, die primair gericht waren op bescherming, ingevoerd, zoals de gezondheidswetten van Thorbecke (1865), de Begrafeniswet (1869), de Epidemiewet (1872), de Quarantainewet (1877) en de Krankzinnigenwet (1884).

Aan het begin van de twintigste eeuw probeerde de centrale overheid de gezondheidssituatie in Nederland verder te verbeteren door middel van wetgeving op het gebied van de sociale verzekering (Ongevallenwet 1901, Ziektewet 1913, Invaliditeitswet 1913) en de volkshuisvesting (Woningwet 1901). Tevens werd in de strijd tegen allerlei besmettelijke ziekten, geïnvesteerd in technisch-hygiënische voorzieningen. Dit leidde onder meer tot de oprichting van het Centraal Laboratorium voor de Volksgezondheid (1909), het Rijksinstituut voor Drinkwatervoorziening (1913) en het Rijksinstituut voor Pharmaco-therapeutisch onderzoek (1920).

Ondanks al deze wetgeving werden aan het begin van de twintigste eeuw de meeste initiatieven op het terrein van de volksgezondheid niet genomen door de rijksoverheid, maar door particulieren.

Omdat de centrale overheid zich met betrekking tot de beschikbaarheid, de geografische bereikbaarheid en de financiële toegankelijkheid van de zorg terughoudend opstelde, werden door particulieren kruisverenigingen, vrijwillige ziekenfondsen, ziekenhuizen, inrichtingen, consultatiebureaus en verenigingen en fondsen ter bestrijding van volksziekten opgericht. Deze initiatieven vormen de belangrijkste oorzaken voor de sterke verbetering van de volksgezondheid in de twintigste eeuw.

De subsidiëring van de tuberculosebestrijding vormde na de Eerste Wereldoorlog het begin van een beleid waarbij de centrale overheid zulke particuliere organisaties stimuleerde bepaalde taken uit te voeren. Hiertoe formuleerde de centrale overheid kwaliteitseisen met betrekking tot de subsidievoorwaarden en hield ze toezicht op de handhaving van de kwaliteit.

Periode 1945 - 1966

Het overheidsbeleid kenmerkte zich in de jaren na de Tweede Wereldoorlog door het beheersen van de kosten van de gezondheidszorg. Dit werd bereikt door het voeren van een strikt prijsbeleid. De Prijsopdrivings- en Hamsterwet uit 1939 gaf de minister van Economische Zaken de bevoegdheid de prijzen van de verschillende goederen en diensten vast te stellen. Eind jaren '50 ging deze wet op de helling en kwam in 1961 de Prijzenwet hiervoor in de plaats. Voor de gezondheidszorg werd een aparte wet opgesteld: de Wet ziekenhuistarieven. In 1965 achtte de overheid de tijd rijp om de tariefstelling over te laten aan betrokken partijen (ziektelastverzekeraars, instellingen en beroepsbeoefenaars).

Na de Tweede Wereldoorlog werd de relatie tussen de overheid en het particulier initiatief zoals deze in de vorige paragraaf is beschreven, gestructureerd in verschillende overlegorganen, o.m. de Centrale Raad voor de Volksgezondheid (de latere Nationale Raad voor de Volksgezondheid) en de Provinciale Raden voor de Volksgezondheid. De vraag hoe de volksgezondheid georganiseerd diende te worden speelde geruime tijd binnen de samenleving. In de "Volksgezondheidsnota 1966" werden aanzetten gegeven voor een herwaardering van overheidstaken, -verantwoordelijkheden en -bevoegdheden. De overheid ging voortaan uit van de persoonlijke verantwoordelijkheid van patiënten. Als deze tekortschoot kwam de overheid in actie. Deze vorm van gezondheidszorg wilde de overheid via het particulier initiatief continueren.

Periode 1966 - 1987

Een tweede vraag die steeds aan de orde kwam, was hoe de volksgezondheid gefinancierd zou moeten worden. Deze vraag werd uiteindelijk beantwoord door de inwerkingtreding van de Ziekenfondswet (1964) en de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (1967). De verzekeringswetgeving stelde de financiering van de volksgezondheid zeker. De financiële toegankelijkheid van de zorg leidde tot een enorme uitbreiding van de ziekenhuissector, inclusief de specialistische zorg. In 1971 werd de Wet ziekenhuisvoorzieningen (WZV) aangenomen. Deze wet bevatte een planningstelsel, een vergunningstelsel en maakte sluiting van intramurale voorzieningen mogelijk. De wet had wat tarifiering betreft betrekking op alle voorzieningen, maar wat betreft planning slechts betrekking op de intramurale sector. De opvolger van deze wet, de Wet Voorzieningen

Gezondheidszorg, zou dit hiaat ondervangen.

De roep om meer sturing in de gezondheidszorg leidde in 1974 tot de "Structuurnota Gezondheidszorg" van staatssecretaris Hendriks. Hierin werd een drietal wetgevingsprojecten aangekondigd:

- een planningswet voor de hele sector (Wet Voorzieningen Gezondheidszorg);
- een tarievenwet voor de hele sector (Wet Tarieven Gezondheidszorg);
- integratie van de verzekeringen (Ziekenfondswet/AWBZ en de particuliere stelsels) in één volksverzekering.

De uitvoering van de plannen leidde tot een uitgebreid wetgevingsprogramma. De opvolger van de Wet ziekenhuisvoorzieningen, de Wet voorzieningen gezondheidszorg werd experimenteel ingevoerd in een aantal gebieden in Nederland. De invoering van deze wet betekende een toename van de overheidsinvloed op de financiering van de zorg door middel van de beheersing van de capaciteit van alle instellingen (intra-, semi- en extramuraal). De wet werd in 1988 ingetrokken, omdat ze voor de betrokkenen onuitvoerbaar complex bleek.

Om een goed, gestructureerd, democratisch en efficiënt werkend stelsel te bewerkstelligen introduceerde de overheid een drietal echelons, de zgn. eerste-, tweede en derdelijns-gezondheidszorg. Tevens werd een proces van regionalisatie in gang gezet om binnen regio's een integraal aanbod van gezondheidszorg mogelijk te maken. Een voorbeeld van dit proces van regionalisatie is de vorming van de RIAGG's in 1984.

In de jaren '80 werd beheersbaarheid van de volksgezondheid vertaald in kostenbeheersing. Deze kon gerealiseerd worden via planning (beddenreductie), tarifiering (budgetkortingen) en verzekeringen (eigen bijdrage). Kostenbeheersing stond in deze tijd dan ook hoog in het vaandel van verschillende kabinetten. Dit gebeurde op basis van wetten die daar in oorsprong niet altijd voor bedoeld waren. Het zorginhoudelijke beleid, zoals de kwaliteit van de zorgverlening, kreeg in deze jaren minder aandacht. De "Nota 2000" bracht het thema in 1986 weer op de agenda door te streven naar flexibiliteit en een functionele opbouw van gezondheidszorg om steeds meer zorg op maat te kunnen leveren.

Periode 1987 - heden

In 1987 stelde de commissie Structuur en Financiering Gezondheidszorg (de commissie Dekker) in haar eindrapport "Bereidheid tot verandering" voor om de dynamiek van de gezondheidszorg te laten bepalen door principes van de marktwerking en de concurrentie. Individuele instellingen, verzekeraars en burgers moesten via diverse markten de gezondheidszorg vorm geven. Deze eindconclusie was revolutionair, omdat de overheid de markt jarenlang buiten de deur had gehouden en het veronderstelde tekortschieten ervan de rechtvaardiging was geweest van de uitbreiding van de overheidsbevoegdheden.

Vanaf 1988 werd marktwerking een instrument voor de structurering en financiering van de gezondheidszorg. De overheid nam op zich een kader te scheppen waarbinnen de concurrentie plaatsvond met betrekking tot verzekeringsstelsel, tarieven, planning en bouw, kwaliteit, patiënten/consument, advies- en beheersstructuur. Met het kerndocument "Doelgericht veranderen" (1989) en het rapport "Werken aan Zorgvernieuwing" (1990) richtte staatssecretaris Simons zich op de maatregelen die genomen moesten worden om tot marktwerking te komen.

Ten aanzien van de marktwerking en stelselvernieuwing ontstond veel politieke, maar ook maatschappelijke beroering. In de praktijk bleek kartelvorming en segregatie van voorzieningen voor te komen wat indruiste tegen de principes van marktwerking. De regering besloot daarom de invoering van maatregelen op te schorten. Het plan Simons werd mede als gevolg van de gevoeligheid van het onderwerp en met het oog op de verkiezingen in 1994 nooit ingevoerd. Van een echte zorgmarkt was op dat moment nog lang geen sprake.

Met "Keuzen in de zorg" (1990) en "Kiezen en delen" (1992) werd gezocht naar de grenzen van de toepassing van nieuwe medische technologie en antwoorden op ethische vraagstukken. Daarnaast kreeg de rechtspositie van de patiënt meer aandacht. In reactie op deze ontwikkelingen werden verschillende wetsvoorstellen ingediend, waaronder de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen, de Wet op de orgaandonatie, de Wet afbreking zwangerschap en de wijziging van de Wet op de Lijkbezorging in verband met het euthanasievraagstuk.

In 1995 verschijnt de nota "Gezond en Wel" van minister Borst waarin de overheidsbemoeienis met de volksgezondheid is geformuleerd:

1. verlengen van gezonde levensverwachting;
2. voorkomen van vermijdbare sterfte;
3. verhogen van kwaliteit van het leven van personen met een langdurige ziekte of handicap.

De nadruk ligt op het bevorderen van de gezondheid en het voorkomen van ziekten. Zorg dient doelmatig en flexibel te worden aangeboden. Om zorgvoorziening en zorg op maat mogelijk te maken, worden sectorale zorgvernieuwingfondsen en persoonsgebonden budgetten gecreëerd. Op deze manier wordt de toegankelijkheid van de noodzakelijke zorg gewaarborgd. Afstand wordt genomen van de ideeën over marktwerking en een terugtrekkende overheid. De uitvoering geschiedt door producenten en consumenten van zorgvoorzieningen, verzekeraars, lokale overheden en intermediaire organisaties.

Samenvattend kan worden gezegd dat de centrale overheid op het terrein van de volksgezondheid vooral een besturingsrol heeft. Dat wil zeggen: de overheid probeert richting te geven aan de structuren en processen op het gebied van de volksgezondheid.

De zorgverlenersrol, de andere rol op het terrein van de volksgezondheid, is voor een belangrijk deel in handen van het particulier initiatief.

De periode 1945 - 1966 kenmerkt zich door een grote invloed van het maatschappelijk midden in de vorm van adviesorganen. Beleidsinhoudelijk ligt het zwaartepunt bij de condities voor beleidsvorming en financiering. Vanaf 1966 neemt de invloed van de overheid toe en is er sprake van een proces van politisering. Zowel een bestuurlijk als financieel herstructureringsprogramma worden ingezet. Dit uitte zich in de introductie van de Ziekenfondswet en de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en het verschijnen van de Volksgezondheidsnota in 1966. In de jaren '80 wordt er inhoudelijk gereflecteerd en zet de territoriale en functionele decentralisatie door. De marktwerking is midden jaren '80 tot midden jaren '90 het kader waarbinnen de overheid haar beleid ontwikkelt. De afgelopen jaren is de begrenzing van de marktwerking aangetoond met als duidelijk voorbeeld de gevolgen van de marktwerking binnen de thuiszorg.

Departementale organisatie

Tot 1910 had volksgezondheid binnen het departement van Binnenlandse Zaken geen 'eigen' afdeling. In 1910 kwam hierin verandering. In dat jaar werd de afdeling Volksgezondheid en Armenzorg opgezet. Volksgezondheid werd in die jaren (nog) gezien als belangrijk onderdeel in de armoedebestrijding.

In 1918 werd de band verbroken. Volksgezondheid verhuisde naar het nieuwe departement van Arbeid. Volksgezondheid hing volgens het kabinet nauw samen met de zorg voor de arbeidersbelangen.

In 1919 werd de functie van directeur-generaal geïntroduceerd. Aan de directeur-generaal werd onder andere de dagelijkse leiding van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid opgedragen.

Tussen 1931 en 1933 viel volksgezondheid weer onder Binnenlandse Zaken. Met de oprichting van het departement van Sociale Zaken, in 1933, verhuisde volksgezondheid opnieuw.

In 1951 werd het toenemend belang van de volksgezondheid tot uitdrukking gebracht in de naam van het ministerie: het ministerie werd omgedoopt in Sociale Zaken en Volksgezondheid. In 1954 kwam er een directie Volksgezondheid tot stand; in 1964 werd het directoraat-generaal voor de Volksgezondheid opgericht.

In de jaren '60 streefde de centrale overheid naar een krachtiger departementale organisatie die het beleid op het terrein van de volksgezondheid, waar inmiddels ook vele instellingen, raden en colleges functioneren, moest integreren en coördineren. In 1964 werden er twee nieuwe directies ingesteld, te weten Gezondheidszorg en Gezondheidsbescherming.

Binnen de gezondheidsbescherming verschoof in de jaren '60 het accent van bescherming van de burgers tegen schadelijke producten en stoffen naar milieu. De toenemende aandacht voor de gezondheidsbescherming leidde in 1971 tot de instelling van het nieuwe ministerie van Volksgezondheid en Milieuhygiëne. Een meer gerichte aanpak van het beleid op beide terreinen werd van groot belang geacht. Naast een directoraat-generaal van de Volksgezondheid werd er eenzelfde poot voor de Milieuhygiëne opgericht.

In 1982 werd milieuhygiëne ondergebracht in het nieuwe ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer; volksgezondheid werd ondergebracht bij het ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Eén van de argumenten voor de laatstgenoemde samenvoeging werd gevormd door de samenhang tussen gezondheidszorg en maatschappelijke dienstverlening.

Sinds 1994 is de naam van het ministerie het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. In de winter van 1995/ 1996 werd het departement gereorganiseerd. Het meest in het oog springend was de afschaffing van de directoraten-generaal en de invoering van het bestuursraadmodel.

1.3 Historisch overzicht beleidsterrein

Warenwet

Al voor onze jaartelling bestond er een vorm van toezicht op de kwaliteit van waren. Zo stelde het stadsbestuur van Athene in de klassieke oudheid een inspecteur voor de wijn aan. Met die wijn bleek veelvuldig te worden geknoeid.

Ook in ons land is de betekenis van de kwaliteit van waren voor de volksgezondheid reeds vroeg onderkend. Het duurde echter lang voordat de wetgever tot het inzicht kwam dat er daar een taak weggelegd was. Aan het einde van de negentiende eeuw werd in het Wetboek van Strafrecht enige artikelen opgenomen - te weten art. 174, 175 en 330 - inzake de verkoop van waren. Zij waren alleen toereikend om de grofste misbruiken tegen te gaan. Handige knoeiers konden de wet echter makkelijk ontduiken.

Een echte wettelijke regeling kwam er na de Eerste Wereldoorlog. Tijdens deze oorlog kwamen surrogaten meer en meer in zwang en werd er vaak minderwaardig en schadelijk voedsel verkocht aan voornamelijk de minst draagkrachtigen. Deze bittere ervaring resulteerde in de Warenwet van 1919 (Stb. 581), welke een paar jaar later op een aantal punten werd gewijzigd bij de Wet van 28 december 1935, Stb. 793. De wet had in beginsel tot doel de bescherming van de volksgezondheid en de bevordering van de eerlijkheid in de handel.

Onder 'waren' wordt op grond van de Warenwet verstaan: eet- en drinkwaren met daarbij behorend de gebruiksartikelen die nodig zijn voor de bereiding en de vervaardiging van eet- en drinkwaren. Daarnaast hebben de waren hier betrekking op andere roerende artikelen. Bij roerende artikelen kan bijvoorbeeld gedacht worden aan klimmateriaal, bromfietshelmen, cosmetica etc. Met de wetswijziging van 1988 is de wet de algemene productenwet geworden.

Op grond van de Warenwet werden keuringsdistricten gevormd waarin door een gemeente - de centrumgemeente - een keuringsdienst werd ingesteld welke in alle gemeenten van het district zijn werk deed (zie verder hoofdstuk 5).

De gemeenten stelden op grond van de Warenwet tot 1988 een algemene verordening vast inzake de vervaardiging, bewerking, verwerking etc. van waren. De minister waaronder Volksgezondheid ressorteert stelt middels AMvB's de kaders op. Daarin staan de eisen waaraan waren moeten voldoen. In 1986 neemt de Rijksoverheid de gemeentelijke verantwoordelijkheid voor de keuringsdiensten over. De achtergrond van deze centralisatie is onder andere de toenemende invloed van de Europese regelgeving op aangelegenheden betreffende waren. De EU kondigt allerlei richtlijnen af die in de nationale wetgeving opgenomen dienen te worden, zoals bijvoorbeeld over etikettering van verpakte levensmiddelen en over kleurstoffen voor cosmetica.

Naast de gemeente kunnen de productschappen - op grond van de Wet publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie - verordeningen of besluiten opstellen die betrekking hebben op allerlei levensmiddelen, zoals bijvoorbeeld de Verordening cacao en chocoladeproducten. Voorbeelden van productschappen zijn het Productschap voor Groenten en Fruit (later het Productschap Tuinbouw) en het Productschap voor Zuivel.

Bij het opstellen van wettelijke voorschriften werd de minister tot 1997 geadviseerd door de Adviescommissie Warenwet. De leden waren door de Kroon benoemd en afkomstig uit het bedrijfsleven, consumentenkringen, de wetenschappelijke sector en de overheid. Zij konden - eventueel uit eigen beweging - advies uitbrengen over bijna alles wat op de Warenwet betrekking had.

De Warenwet heeft een belangrijke plaats in het (economische) leven gekregen. Zo brak in 1960 een 'epidemie' uit onder mensen die over het algemeen een bepaald merk margarine consumeerden. Naar aanleiding van deze epidemie is het Margarine-besluit (Stb, 1961, 398) tot stand gekomen.

In 1971 werd het Nederlandse bevolking opgeschrikt door het exploderen van flessen frisdrank en de daarbij behorende ernstige verwondingen. Het bleek dat zowel de producenten en detaillisten als de consumenten veel te nonchalant omgingen met de flessen waarin de koolzuurdruk gemiddeld 3 atmosfeer bedraagt. Ook in de media werden deze incidenten uitgebreid belicht.

De Dordtse Keuringsdienst van Waren werd in 1972 bij ministeriële beschikking aangewezen als gespecialiseerde dienst die in heel Nederland onderzoek moest gaan verrichten naar drukverpakkingen.

In de jaren '90 heeft de Olvarit-affaire veel aandacht gekregen. Babyvoeding werd op de markt gebracht waarin vlees was verwerkt met restanten van een ontsmettingsmiddel. Dit feit werd door de Keuringsdienst van Waren naar buiten gebracht, wat leidde tot veel commotie.

Aanvankelijk werden in de Warenwet zelf de bepalingen opgenomen dat op overtredingen van de door de gemeenteraden vastgelegde verordeningen hechtenis of boete kon worden opgelegd.

Bij de Wet van de Economische delicten van 22 juni 1950 (Stb. 258) is de overtreding van de Warenwet als economisch delict beschouwd en geschiedt strafbaarheidsstelling en berechting van Warenwetdelicten op gelijke wijze als economische delicten. Voor vervolging door het Openbaar Ministerie zie het institutioneel onderzoek op het beleidsterrein strafrechtelijke vervolging.

Vleeskeuringswet

Schandalen met vlees waren aan het begin van de twintigste eeuw aan de orde van de dag. De keuring van vlees was een aangelegenheid van de consument zelf. Dit paste in het liberale gedachtegoed van die tijd.

De afwezigheid van deze keuring betekende echter een gevaar voor de volksgezondheid. Zo trokken bijvoorbeeld zogenaamde vilders met hondenkarren er op uit om de kadavers uit de omtrek naar de vilderijen te brengen. Zelfs het vlees van opgedolven en deels al rottende dieren werd opgegraven en naar de "worstfabriek" gebracht.

Om deze redenen veranderde de houding van de overheid langzaam. In 1902 kwam er een facultatieve keuring van exportvlees die in 1907 werd omgezet in een verplichte keuring.

In 1919 werd de Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) vastgesteld, die in 1922 volledig in werking trad. De Vleeskeuringswet kwam tot stand in de periode na de mislukte opstand van Troelstra om in Nederland een revolutie van de grond te krijgen. Als reactie daarop maakte de Nederlandse regering grote haast met het opzetten van sociale wetgeving. Ondanks het feit dat als algemeen doel van de Vleeskeuringswet werd geformuleerd het weren van ondeugdelijk vlees, diende de wet tevens om belemmeringen in de vleeshandel op te heffen, die ontstaan waren door verschillen in gemeentelijke verordeningen³.

De oprichting van openbare slachthuizen in gemeenten bleef met het in werking treden van de Vleeskeuringswet vrijwillig. In 1940 waren er ondanks dat al zo'n 86.

Het instellen van een keuringsdienst was een taak waaronder de gemeenteraden niet uitkwamen. In 1984 zijn deze gemeentelijke keuringsdiensten samengegaan in de Rijksdienst voor Vee en Vlees (RVV); zie daarover het institutioneel onderzoek op het taakgebied landbouw.

Wet op de Voedingsraad

In het begin van de twintigste eeuw werd het belang van voeding en voedselvoorziening steeds belangrijker gevonden. Dit gebeurde onder andere door de koppeling van voeding aan de volksgezondheid. Ondervoeding van grote delen van de bevolking leidde tot ernstige ziekten welke de agrarische arbeid weer zo verminderde dat er daardoor nieuwe hongersnoden ontstonden.

³ Koolmees, P.A. "Symbolen van openbare hygiëne; Gemeentelijke slachthuizen in Nederland 1875 - 1940", Erasmus Publishing.

Nationale samenwerking op het gebied van de voeding en voedselvoorziening werd daarom zeer belangrijk gevonden. Voeding en voedselvoorziening valt onder verschillende ministeries te weten het ministerie van Landbouw en het ministerie waaronder Volksgezondheid ressorteert. In de jaren '30 ontstond er het idee dat er een competent permanent orgaan moest komen dat zich zou bezig houden met deze vraagstukken en de betrokken ministers zou kunnen adviseren. De uitwerking van deze ideeën werd echter verstoord door het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog. De instelling van een Voedingsraad werd in die tijd niet erg noodzakelijk gevonden. De Gezondheidsraad vervulde die taak tijdens deze donkere tijden en bleef deze ook vervullen na de oorlog. Aangezien de Gezondheidsraad de nadruk legt op aspecten van volksgezondheid en niet zozeer op voedselvoorzieningsvraagstukken werd het oude idee van een Voedingsraad weer opgepakt. Dit resulteerde in 1950 tot een wetsontwerp inzake de instelling van de Voedingsraad. De Wet op de Voedingsraad (Stb. 1952, 350) trad in 1954 in werking. De Voedingsraad kreeg als taak om de ministers op het beleidsterrein landbouw en volksgezondheid te voorzien van adviezen over onderwerpen welke de voeding en voedselvoorziening raken. De Voedingsraad is in 1997 opgeheven; de taken zijn overgegaan naar de Gezondheidsraad.

Destructiebesluit 1942 & Destructiewet

Bij het inwerking treden van de Vleeskeuringswet werd ook aandacht besteed aan het onbruikbaar maken van het vlees dat niet geschikt was voor de menselijke consumptie. In AMvB's gebaseerd op de Vleeskeuringswet werden voorschriften gesteld omtrent de wijze waarop vlees onbruikbaar gemaakt diende te worden.

Toen de Vleeswet in 1922 van kracht werd bestonden er in ons land nog geen destructoren - inrichtingen (voornamelijk) bestemd tot onschadelijk maken van ondeugdelijk materiaal van dierlijke herkomst - maar werd onbruikbaar vlees begraven of verbrand in zogenaamde kori-ovens.

Onbruikbaarmaking kan kostbaar zijn en levert geen enkel nuttig product op. De destructie in een destructor levert echter eindproducten op zoals diermeel en technisch vet.

De eerste destructor in ons land verrees in 1926. Het aantal steeg de jaren daarop snel met als gevolg dat onbruikbaarmaking door middel van destructie voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog bijna overal was ingeburgerd.

Door deze veranderde wijze van het onbruikbaar maken van vee en vlees ontstond de behoefte aan een meer omvattende wettelijke regeling. Dit resulteerde in 1942 in het Destructiebesluit 1942 (Stcrt. 1942, 48). Het besluit had de strekking van een wet. Op grond van het besluit werden destructoren toegelaten die destructiemateriaal onbruikbaar moesten maken. Elke inrichting had een eigen gebied onder zijn hoede.

In 1957 werd het Destructiebesluit 1942 vervangen door de Destructiewet (Stb. 1957, 84).

Wat voordien was vastgelegd in de Vleeskeuringswet met betrekking tot het onbruikbaar maken van vlees, is overgebracht naar de Destructiewet. Daarmee is de werkingssfeer van de Destructiewet verbreed ten opzichte van het Destructiebesluit 1942.

Op grond van de wet stellen gemeenten verordeningen op inzake de destructie van materiaal. Vóór de instelling van de Rijksdienst voor Vee en Vlees was het door de gemeenten te bepalen gezag bevoegd tot de aanwijzing van het destructiemateriaal.

Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen

Het vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen over internationale grenzen heeft allerlei risico's onder andere voor de consument. In 1949 werden daarom in het kader van de Economische Commissie van Europa (ECE) besprekingen geopend in het kader van de totstandkoming van een overeenkomst inzake het internationale vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen. De besprekingen hebben in 1962 geresulteerd in een overeenkomst (Trb. 1964, 104) waarin een aantal voorschriften ter zake van dit vervoer waren opgenomen.

Deze overeenkomst is niet inwerking getreden omdat het afweek van door de EEG getroffen richtlijnen, en werd derhalve herzien.

Dit resulteerde in 1970 tot de Overeenkomst inzake het internationaal vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen en het gebruik van speciale vervoersmiddelen bij dit vervoer (Trb. 1972,

112 / ATP-overeenkomst).

Op grond van deze overeenkomst is in 1978 de Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen (Stb. 1978, 430) vastgesteld.

Kernenergiewet

Wegens het gevaar dat radioactieve stoffen opleveren voor personen was het nodig dat de overheid regels stelde voor de handel en het verkeer met deze stoffen. Radioactieve stoffen werden na de Tweede Wereldoorlog steeds veelvuldiger gebruikt op medisch, biologisch en industrieel gebied. Vanwege het gevaar verbond de Amerikaanse regering garanties aan de uitvoer van radioactieve stoffen.

In 1947 werd daarom door de Nederlandse regering gevraagd aan de Koninklijke Academie van Wetenschappen om de invoer van radioactieve isotopen uit Amerika onder toezicht te plaatsen. De toen ingestelde Isotopencommissie stelde zich jegens de Amerikaanse producenten garant voor de deskundigheid van de afnemers van deze stoffen in Nederland, alsmede voor het toezicht op de doorlevering van deze stoffen.

Toen in 1956 de Amerikaanse regering de uitvoer van radioactieve isotopen vrij gaf ontstond een toestand van "regelloosheid". Zonder de garantieverplichting van de Verenigde Staten kon de Isotopencommissie zijn werk niet naar behoren verrichten.

Een wetsontwerp inzake het vraagstuk van de radioactieve stoffen werd voorbereid. Aangezien dit nogal ingewikkelde materie was werd niet verwacht dat het wetsontwerp op korte termijn ingediend kon worden. Daarom werd op grond van de Warenwet het Radioactieve stoffenbesluit opgesteld. Het besluit was een tijdelijke noodmaatregel en trad in 1958 in werking.

De doelstelling van het besluit was in de eerste plaats de bescherming van de bevolking in het algemeen tegen de schadelijke gevolgen van radioactieve stoffen.

In 1969 trad de Kernenergiewet in werking en werd het Radioactieve stoffenbesluit ingetrokken. De werkzaamheden van de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert zijn met het inwerking treden van de wet aanzienlijk beperkt. Niet volksgezondheid in het algemeen is belangrijk maar bepaalde categorieën van aandachtspunten. De nadruk kwam meer te liggen op het milieu, de arbeidsbescherming en de economische belangen. De minister levert feitelijk alleen een bijdrage bij het opstellen en uitvoeren van wet- en regelgeving inzake kernenergie en ioniserende straling voor zover het betrekking heeft op medische stralingstoepassing of op het doorstralen van waren (voor het laatste zie de Warenwet)⁴.

⁴ Voor handelingen inzake opleidingen en diploma's voor mensen die met radioactieve stoffen en ioniserende straling werken zie het RIO "Kwackzalverij is nooit uit te roeien: Mundus vult decipi".

1.4 Belangrijkste actoren op het beleidsterrein product- en voedingsveiligheid

De minister waaronder Volksgezondheid ressorteert

De minister waar Volksgezondheid onder ressorteert vanaf 1945:

- de minister van Sociale Zaken (1933 - 1951);
- de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (1951 - 1971);
- de minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne (1971 - 1982);
- de minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (1982 - 1994);
- de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (1994 - heden).

De minister van Economische Zaken

De minister van Economische Zaken wordt betrokken bij de uitvoering van de wetgeving inzake voedings- en productveiligheid voor zover het producten betreft die geen landbouw- of visserijproducten zijn en er nationale economische belangen in het spel zijn.

De minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

De minister van LNV wordt betrokken bij de uitvoering van de wetgeving inzake voedings- en productveiligheid voor zover dit producten van de nationale landbouw en visserij betreft.

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

Het RIVM – voorheen de afkorting voor 'Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne' - is ontstaan als gevolg van het samengaan van de Rijksinstituut voor de Volksgezondheid (RIV, dat in 1934 tot stand komt door een fusie van het Centraal Laboratorium met het Rijks-serologisch Instituut en de Rijks Controledienst Sera en Vaccins), het Rijksinstituut voor Drinkwatervoorziening (opgericht in 1913) en het instituut voor Afvalstoffenonderzoek (opgericht 1952). De samenvoeging is op 1 januari 1984 ingegaan.

Het RIVM verricht onderzoek naar waren in opdracht van de Inspectie Gezondheidsbescherming en zijn voorlopers - w.o. de Keuringdienst van Waren. Het RIVM verrichtte ook onderzoek ten behoeve van het Adviescommissie Warenwet.

Zie verder het RIO "En morgen gezond weer op", rapportnummer 41.

Veterinaire Inspectie van de Volksgezondheid (1920 - 1998) en Veeartsenijkundige Dienst (1925 - 1984)

De Veterinaire Inspectie van de Volksgezondheid is in 1920 ingesteld (Stb.1920, 11) in verband met het toezicht op de naleving van de Vleeskeuringswet.

Tussen 1925 en 1984 bestond er een personele unie met de Veeartsenijkundige Dienst van het Ministerie van Landbouw. De controleurs en opzichters hadden tussen 1924 en 1984 een soort dubbelbenoeming. Dat wil zeggen een aanstelling bij het ene ministerie in een hoofd-functie en bij een andere in een onbezoldigde nevenfunctie.

De voornaamste taak van de Veterinaire Inspectie is het handhaven van de wettelijke voorschriften op het gebied van de volksgezondheid (keuringen van vlees, het onderzoek van vlees en vleeswaren en de destructie). In 1998 is de Veterinaire Inspectie samengevoegd met de Inspectie Gezondheidsbescherming. De nieuwe naam: de Inspectie Gezondheidsbescherming, Waren en Veterinaire Zaken (in 2000 omgedoopt in Keuringsdienst van Waren).

De Veterinaire Inspectie is uitgebreid behandeld in het RIO "Zicht op Toezicht".

Keuringsdienst van Waren (1858 - 1991 en 2000 -)

De eerste Keuringsdienst van Waren is in 1858 door de gemeenten van Amsterdam opgericht. De doelstelling van de keuringsdienst is het controleren van eet- en drinkwater dat bestemd is voor de consument. Een groot aantal steden volgde het voorbeeld van Amsterdam met de oprichting van een keuringsdienst.

Met het in werking treden van de Warenwet (Stb. 1919, 581) werd het voor de overheid mogelijk om keuringsgebieden vast te leggen en dus gemeenten te verplichten om een keuringsdienst in te stellen of de werkzaamheden van zo'n dienst te ondersteunen.

In 1986 worden de gemeentelijke keuringsdiensten omgevormd tot een Rijkskeuringsdienst; in 1991 wordt deze dienst opgenomen in de Inspectie Gezondheidsbescherming (IGB). De IGB wordt in dit institutioneel onderzoek niet behandeld.

In 1998 worden de IGB en de Veterinaire Inspectie samengevoegd tot de 'Inspectie Gezondheidsbescherming, Waren en Veterinaire Zaken' (Inspectie W&V). In 2000 is de naam van deze inspectie gewijzigd in 'Keuringsdienst van Waren'.

Zie voor meer informatie over de Keuringsdienst van Waren de inleiding van Hoofdstuk 5.

Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (1984 -)

De Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (RVV) is in 1984 ingesteld (Stcrt. 1983, 181) en ressorteert onder het ministerie van LNV. De RVV is de opvolger van de gemeentelijke keuringsdiensten voor vee en vlees. Het RVV verricht op het beleidsterrein voedings- en productveiligheid in relatie met volksgezondheid werkzaamheden ingevolge de Vleeskeuringswet.

Gezondheidsraad (1919 -)

De Gezondheidsraad is een wetenschappelijk orgaan ingesteld op grond van de Gezondheidswet in 1919 (Stb. 784) en heeft als taak de minister die belast met de zorg voor de volksgezondheid te adviseren over de stand van de wetenschap ten aanzien van vraagstukken op het gebied van de volksgezondheid.

De Raad was voor 1954 belast met de werkzaamheden van de Voedingsraad. Zij adviseerde de betrokken ministers inzake voeding.

Zie ook het RIO "Externe adviesorganen in de gezondheidszorg".

Destructieraad (1957 - 1996)

De Destructieraad is in 1957 ingesteld (Stcrt. 1957, 197). Taak van de Raad is het adviseren van de minister omtrent de vraagstukken verband houdende met het door verwerking onschadelijk maken van ondeugdelijk materiaal van dierlijke herkomst. Het advies kan betrekking hebben op zowel wettelijke als uitvoerende maatregelen.

De leden van de raad worden aangewezen door de Kroon, vertegenwoordigers van de gemeenten (VNG), de ondernemers (destructoren) en de veehouders (Landbouwschap).

De raad is in 1996 opgeheven.

Voedingsraad (1952 - 1997)

De Voedingsraad is ingesteld bij de Wet op de Voedingsraad van 23 juni 1952 (Stb. 1952, 350).

De raad heeft als taak het gevraagd en ongevraagd adviseren van de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV, over onderwerpen welke de voeding en de voedselvoorziening raken.

Een groot aantal organisaties kunnen een voordracht doen van personen die zitting nemen in de Voedingsraad. De personen moeten studie hebben verricht inzake van voedings-, voedselvoorzienings- of daarmee verwante vraagstukken.

De Voedingsraad is in 1997 opgeheven als gevolg van de herziening van het stelsel van

adviescolleges ten behoeve van de Nederlandse regering. De taken van de Voedingsraad zijn toen overgegaan naar de Gezondheidsraad.

Adviescommissie Vleeskeuringswet (1979 - 1996)

De Adviescommissie Vleeskeuringswet is ingesteld in 1979 (Stb. 1979, 750). Doel van de commissie is het - eventueel uit eigen beweging - adviseren van de minister omtrent de uitvoering van de Vleeskeuringswet.

Een groot aantal belangenorganisaties, zoals bijvoorbeeld de productschappen, kunnen vertegenwoordigers aanwijzen die zitting nemen in de adviescommissie. De commissie is in 1996 opgeheven.

Adviescommissie Warenwet (1920 - 1996)

De commissie is opgericht in 1920 bij KB van 13 maart. De adviescommissie heeft tot doel gewenst of ongewenst de ministers van VWS, EZ en LNV te adviseren over bijna alle aangelegenheden betreffende de Warenwet.

In de commissie hebben leden van het bedrijfsleven, consumentenkringen, de wetenschappelijke sector en de overheid zitting. Zij worden door de Kroon aangewezen. Het secretariaat lag bij de het minister waaronder Volksgezondheid ressorteert.

De Adviescommissie Warenwet is in 1996 opgeheven.

Voorlopige Commissie Veiligheid Nieuwe Voedingsmiddelen (1993 - 1999)

Deze commissie werd in 1993 ingesteld bij Warenwetregeling nieuwe voedingsmiddelen (Stcrt. 1993, 139) en kreeg als taak het adviseren van de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert over de veiligheid en voedingsaspecten van nieuwe voedingsmiddelen. Het secretariaat ligt bij de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert.

Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) (1916 -)

In 1916 werd door het hoofdbestuur van de Nederlandse Maatschappij voor Nijverheid en Handel en de Raad van het Koninklijk Instituut van Ingenieurs de Hoofdcommissie voor de Normalisatie in Nederland ingesteld. Het instituut heeft tot doel als centrale instantie in Nederland normen te ontwikkelen en te implementeren op diverse terreinen waaronder op het terrein van de voedings- en productveiligheid.

Productschappen (1941 -)

De voorlopers van de productschappen zijn de bedrijfsschappen welke in 1941 zijn opgericht (Verordeningblad 69). In 1954 zijn deze bedrijfsschappen omgevormd tot productschappen op grond van de Wet Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisaties. Een voorbeeld hiervan is het Productschap voor Fruit welke in 1941 als bedrijfsschap is opgericht en in 1954 (Stb. 453) is omgevormd tot een productschap.

De productschappen zijn zelfstandige organisaties die functionele openbare lichamen vormen voordelen van het bedrijfsleven. Zij hebben op grond van de Wet Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisaties beperkte regelgevende bevoegdheden inzake onderwerpen die door de Rijks-overheid zijn overgedragen. Het orgaan aan de top van de productschappen is de Sociaal-Economische Raad (SER).

Isotopencommissie (1947 - 1958)

De Isotopencommissie is opgericht door de Koninklijke Academie van Wetenschappen na een

verzoek van regeringszijde. De commissie stelde zich tussen 1947 en 1958 jegens de Amerikaanse producenten garant voor de deskundigheid van de afnemers van deze stoffen hier te lande, alsmede voor het zich onthouden door deze afnemers van doorlevering.

In 1958 werden de werkzaamheden van de commissie, op grond van het Radioactieve stoffenbesluit (Warenwet), overgenomen door de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert.

De Isotopencommissie is op grond van de PIVOT-methode geen actor.

Ad hoc commissies

Ad hoc commissies zijn tijdelijke commissies die de minister(s) adviseren over een bepaald onderwerp. Er zijn drie "soorten" commissies. Te weten: commissies die adviseren inzake het opstellen van beleidsstandpunten, commissies die adviseren inzake het opstellen van wet- en regelgeving en commissies die adviseren inzake de uitvoering van de verschillende uitvoeringsinstrumenten zoals vergunningverlening.

1.5 Leeswijzer handelingen

In dit Rapport Institutioneel Onderzoek (RIO) worden de handelingen op het beleidsterrein voedings- en productveiligheid beschreven in gegevensblokken. Per blok worden in principe vijf items gegeven (actor, handeling, periode, grondslag/bron en product). Eventueel kan een aanvullende opmerking gemaakt worden.

Een **actor** is een orgaan dat een rol speelt op een beleidsterrein en bevoegdheid heeft tot het zelfstandig verrichten van handelingen op grond van attributie of delegatie. De naam die voor een actor gebruikt wordt komt overeen met de naam uit de actorenbeschrijving uit hoofdstuk [1.3]. Bij meer dan één actor gelijktijdig wordt 'en' gebruikt. Bij actoren die na elkaar dezelfde handeling uitvoeren wordt een puntkomma (;) gebruikt en wordt met jaartallen aangegeven wanneer de betreffende actor de handeling uitvoerde.

Een **handeling** is een geheel van activiteiten gericht op het tot stand brengen van een product, dat een actor verricht ter vervulling van een taak of op grond van een bevoegdheid. Een actor kan handelingen via mandatering door organisatieonderdelen of -leden laten verrichten. (Dit is in principe niet herkenbaar aan de actorvermelding.) Ook activiteiten van (ambtelijke) commissies of overlegverbanden, ingesteld ter uitvoering van enige handeling, worden geacht onder die handeling te zijn begrepen.

De **periode** geeft aan over welk tijdvak een handeling is uitgevoerd. Voor handelingen die al voor 1945 werden uitgevoerd is 1945 als beginjaar opgenomen. Indien geen eindjaar gegeven is, betekent dit dat de handeling ook nog na 1996 uitgevoerd wordt. Het is mogelijk dat voorafgaand aan of na beëindiging van de wettelijke grondslag een handeling wordt uitgevoerd (bijvoorbeeld bij de voorbereiding van regelgeving of afhandeling van bekostiging). In dat geval is toch het jaar van formele aanvang of beëindiging aangehouden.

De **grondslag** geeft de wet of een daaruit voortvloeiende regeling waarop de handeling is gebaseerd. Als er in plaats van grondslag **bron** vermeld staat, wil dat zeggen dat er geen wettelijke grondslag gevonden is, maar dat uit een andersoortige bron (nota, literatuur, interview) gebleken is dat het desbetreffende orgaan die handeling uitvoerde/uitvoert.

Wanneer eenzelfde handeling op grond van verschillende regelingen is uitgevoerd, worden de grondslagen na elkaar genoemd. In een aantal gevallen is uit een grote hoeveelheid grondslagen een keuze gemaakt of zijn grondslagen samengevat (bijv. bij subsidieregelingen). Bij enkele (algemene) handelingen is geen grondslag of bron vermeld.

Bij het **product** wordt steeds het eindproduct van een handeling genoemd, waarbij als bekend wordt verondersteld dat de neerslag (dossier of computerbestand) van het gehele proces dat geleid heeft tot dat eindproduct daaronder begrepen wordt. Ook in gevallen waarbij geen eindproduct tot stand is gekomen, wordt de neerslag van de voorbereiding daartoe tot de handeling gerekend (en dient deze overeenkomstig de waardering die in het BSD aan de handeling gegeven wordt bewaard of vernietigd te worden). Bij algemeen verbindende regelingen (wetten, AMvB's en (ministeriële) regelingen) is een opsomming van producten met vindplaats in het Staatsblad of de (Nederlandse) Staatscourant gegeven. Er is daarbij gestreefd naar volledigheid.

Wanneer uit de formulering van de handeling al blijkt wat het product is (bijv. "het vaststellen van jaarverslagen"), wordt het item product weggelaten.

In een **opmerking** kunnen onderdelen van het gegevensblok verduidelijkt worden.

Hoofdstuk 2 - Algemene beleidsstandpunten en beleidsadvisering

Inleiding:

Dit hoofdstuk bevat een paragraaf met handelingen inzake het opstellen van algemene beleidsstandpunten en beantwoorden van kamervragen [2.1], een paragraaf inzake informatieverstrekking [2.2], een paragraaf inzake het instellen en instrueren van commissies en raden [2.3], één met handelingen met handelingen inzake beleidsadvisering door commissies en raden [2.4] en tot slot één met beleidsondersteunend onderzoek [2.5].

2.1 Beleidsstandpunten en verantwoording van beleid

Handelingen:

(1)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister van EZ en
de minister van Financiën en
de minister van LNV

handeling: Het voorbereiden, mede vaststellen, coördineren en evalueren van het beleid
betreffende voedings- en productveiligheid.

periode: 1945 -

product: - o.a. het leveren van een bijdrage aan de Volksgezondheidsnota 1966
- Nota voedingsbeleid 1980

(2)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers

handeling: Het opstellen van periodieke verslagen betreffende voedings- en productveiligheid.

periode: 1945 -

opmerking: onder deze handeling vallen o.a. jaarverslagen.

(3)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert

handeling: Het beantwoorden van Kamervragen en het anderszins op verzoek incidenteel
informerende van leden van of commissies uit de Kamers der Staten-Generaal
betreffende voedings- en productveiligheid.

periode: 1945 -

(4)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers

handeling: Het informeren van de Commissies voor de Verzoekschriften en andere tot
onderzoeken van klachten bevoegde commissies uit de Kamers der Staten- Generaal
en de Nationale Ombudsman naar aanleiding van klachten over de uitvoering of de
gevolgen van het beleid betreffende voedings- en productveiligheid.

periode: 1945 -

(5)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert

handeling: Het beslissen op beroepschriften naar aanleiding van beschikkingen betreffende
voedings- en productveiligheid en het voeren van verweer in beroepschriftprocedures
voor administratief rechterlijke organen.

periode: 1945 -

opmerking: zie verder het RIO "Driemaal's Raads Recht", rapportnummer 17.

(211)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het mede voorbereiden van het vaststellen, wijzigen en intrekken van internationale regelingen betreffende voedings- en productveiligheid en het presenteren van Nederlandse standpunten in intergouvernementele organisaties.
periode: 1945 -

2.2 Informatieverstrekking

Handelingen:

(6)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers
handeling: Het beantwoorden van vragen van individuele burgers, bedrijven en instellingen betreffende voedings- en productveiligheid.
periode: 1945 -

(7)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers
handeling: Het voorbereiden van voorlichtingsactiviteiten op het terrein van voedings- en productveiligheid.
periode: 1945 -

opmerking: het voorbereiden en vaststellen van het voorlichtingsbeleid (voorlichting als beleidsinstrument) valt onder handeling 1.

(209)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers
handeling: Het behandelen van klachten en meldingen betreffende voedings- en productveiligheid.
periode: 1945 -

2.3 Instellen / instrueren / deelname overlegorganen

Handelingen:

(8)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van EZ en de minister van LNV
handeling: Het voorbereiden van de vaststelling, wijziging en intrekking van algemene maatregelen van bestuur inzake de instelling en inrichting van overlegorganen welke betrekking hebben op voedings- en productveiligheid.
periode: 1945-
grondslag: Warenwet (Stb.1919, 851) art. 1; Wet op de Voedingsraad (Stb. 1952, 350) art. 3; Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 30b lid 3 en 5; Deconstructiewet (Stb. 1957, 84) art. 23, lid 6
product: - Besluit aanwijzing voordrachtstellende organisaties Voedingsraad (Stb. 1953, 333 Stb. 1964, 238 / Stb. 1974, 821 / Stb. 1980, 281 / Stb. 1985, 222 / Stb. 1990, 289)
- Besluit op de Deconstructieraad (Stb. 1957, 197)
- Besluit Adviescommissie Vleeskeuringswet (Stb. 1979, 750)

- Besluit Adviescommissie Warenwet (Stb. 1992, 494)
- Besluit op de Destructieraad (Stb. 1995, 285)

(9)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV

handeling: Het - eventueel tezamen met andere ministers - instellen van ad hoc overlegorganen met betrekking tot voedings- en productveiligheid.

periode: 1945 -

product: instellingsbeschikkingen. Voorbeelden zijn:

- Commissie bevoegdheden aanwenden van röntgenstralen en het gebruik van radioactieve stoffen (Stcrt. 1953, 110);
- Commissie organisatie vleeskeuring;
- Commissie herstructurering openbare slachthuizen (Stcrt. 1975, 41);
- Commissie tarieven keuring vlees (secretariaat: Veterinaire Inspectie) / (Stcrt. 1975, 41);
- Studiecommissie elektrische en gasbedwelmingsmiddelen slachtdieren (secretariaat: Veterinaire Inspectie) / (Stcrt. 1975, 47);
- Commissie regeling attractieveligheid (Stcrt. 1987, 173);
- Stuurgroep Project Goede Voeding (Stcrt. 1987, 190);
- Beheerscommissie voedselconsumptiepeiling (Stcrt. 1989, 23);
- Adviescommissie productveiligheid van voedingsmiddelen (Stcrt. 1990, 175);
- Coördinatiecommissie bijstand onderzoek levensmiddelen (Stcrt. 1993, 91);
- Voorlopige Commissie veiligheid nieuwe levensmiddelen (Stcrt. 1995, 156).

(10)

actor: de aangewezen organisaties

handeling: Het aan de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV voordragen van de niet-ambtelijke leden voor de adviescommissies en adviesraden met betrekking tot voedings- en productveiligheid.

periode: 1952 -

grondslag: Wet op de Voedingsraad (Stb. 1952, 350) art. 2 lid 3 en 9; Destructiewet (Stb. 1957, 84) art. 23 lid 1; Besluit op de Destructieraad (Stb. 1957, 197) art. 1; Besluit adviescommissie Vleeskeuringswet (Stb. 1979, 750) art. 5

(11)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van EZ en de minister van LNV

handeling: Het - eventueel tezamen met andere ministers - aanwijzen, voordragen, schorsen of ontslaan van de (adviserende) leden van overlegorganen met betrekking tot voedings- en productveiligheid.

periode: 1945 -

grondslag: Wet op de Voedingsraad (Stb. 1952, 350) art. 2 lid 2; Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524), art. 30b lid 4; Destructiewet (Stb. 1957, 84) art. 23 lid 2; Warenwet (Stb. 1965, 368) 17 lid 1

product: o.a. het - in overeenstemming met de ministers van EZ en LNV - benoemen van de leden / de voorzitter / de secretaris / adviserende leden / vertegenwoordigers van de Adviescommissie Warenwet (art. 24, lid 5 - 9, Warenwet).

(12)

actor: de (ad hoc) commissies / raden

handeling: Het opstellen van het reglement / programma van werkzaamheden voor de eigen organisatie voor zover het betrekking heeft op voedings- en productveiligheid.

periode: 1945 -

(13)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van EZ en

handeling: de minister van LNV
Het goedkeuren van het reglement / de werkzaamheden van commissies, raden etc.
welke betrekking hebben op voedings- en productveiligheid.
periode: 1945 -

(14)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het deelnemen aan commissies, werkgroepen, advies- en overlegorganen inzake
product- en voedingsveiligheid waarvan de minister van Volksgezondheid noch het
voorzitterschap, noch het secretariaat uitoefent maar waarin de minister wel
vertegenwoordigd is.
periode: 1945 -

(210)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het aanwijzen van de zgn. 'aangewezen instanties'.
periode: 1945 -

opmerking: vloeit bijv. voort uit Warenwet, art. 7, lid 3.

2.4 Advisering algemene beleidsstandpunten

Handelingen:

(15)

actor: de ad hoc commissies en
de Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers
handeling: Het adviseren van de betrokken ministers inzake het opstellen van beleidsstandpunten
met betrekking tot voedings- en productveiligheid.
periode: 1945 -

(16)

actor: de Gezondheidsraad
handeling: Het adviseren van de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister
van Landbouw inzake het opstellen van beleidsstandpunten betreffende voedings- en
productveiligheid.
periode: 1945 - 1996
grondslag: Memorie van Toelichting Wet voor de Voedingsraad (Stb. 1952, 350); Kernener-
giewet (Stb. 1969, 82) art. 12

(17)

actor: de Voedingsraad
handeling: Het adviseren van de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister
van Landbouw inzake het opstellen van beleidsstandpunten betreffende
voedingsveiligheid.
periode: 1954 - 1996
grondslag: Wet op de voedingsraad (Stb. 1952, 350) art. 1 lid 3

(18)

actor: de Voorlopige Commissie Veiligheid Nieuwe Voedingsmiddelen
handeling: Het adviseren van de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert inzake
het opstellen van beleidsstandpunten betreffende de veiligheid- en voedingsas-
pecten van nieuwe voedingsmiddelen.
periode: 1993 -
grondslag: Regeling nieuwe voedingsmiddelen (Stcrt. 1993, 138) art. 6

(19)

actor: de Adviescommissie Warenwet

handeling: Het adviseren van de betrokken ministers inzake beleidsstandpunten betreffende voedings- en productveiligheid.
periode: 1945 - 1996
bron: "Gezien het advies, 75 jaar adviescommissie Warenwet", Rijswijk 1990; Waren wet (Stb. 1994, 573) art. 24 lid 11

2.5. Beleidsondersteunend onderzoek

Handelingen:

(20)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers

handeling: Het vaststellen van de opdracht en het eindproduct van een intern of extern (wetenschappelijk) onderzoek betreffende voedings- en productveiligheid.

periode: 1945 -

(21)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers

handeling: Het begeleiden van intern en extern (wetenschappelijk) onderzoek betreffende voedings- en productveiligheid.

periode: 1945 -

(212)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers

handeling: Het verzamelen en bewerken van gegevens ten behoeve van intern (wetenschappelijk) onderzoek betreffende voedings- en productveiligheid.

periode: 1945 –

(213)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers

handeling: Het financieren van extern (wetenschappelijk) onderzoek betreffende voedings- en productveiligheid.

periode: 1945 -

(214)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert

handeling: Het verstrekken van subsidies aan personen, bedrijven en instellingen die actief zijn op het terrein van de voedings- en productveiligheid.

periode: 1945 -

Hoofdstuk 3 - Wet- en regelgeving

Inleiding:

In dit hoofdstuk is per wet een paragraaf ingeruimd voor handelingen inzake het opstellen van de wet en voor het opstellen van onder de wet liggende besluiten - m.u.v. AMvB's inzake het instellen van commissies en raden - en eventueel ministeriële regelingen. Bij een aantal wetten zijn sub-paragrafen toegevoegd die betrekking hebben op verordeningen van de productschappen en gemeenten.

Het hoofdstuk begint met een overzicht van de commissies die adviseren bij het opstellen van wet- en regelgeving.

3.1 Advisering inzake wet- en regelgeving

Handelingen:

(22)

actor: de ad hoc commissies en de Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers
handeling: Het adviseren van de betrokken ministers inzake het opstellen van wet- en regelgeving met betrekking tot voedings- en productveiligheid.
periode: 1945 -

(23)

actor: de Destructieraad
handeling: Het adviseren van de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert inzake het opstellen van wet- en regelgeving met betrekking tot het onschadelijk maken van ondeugdelijk materiaal van dierlijke afkomst.
periode: 1945 - 1996
grondslag: Destructiebesluit 1942 (Stcrt. 1942, 48) art. 11; Destructiewet (Stb. 1957, 84) art. 23 lid 5

(24)

actor: de Gezondheidsraad
handeling: Het adviseren van de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van Landbouw inzake het opstellen van wet- en regelgeving met betrekking tot voedings- en productveiligheid.
periode: 1945 -1996
grondslag: Memorie van toelichting Wet op de voedingsraad (Stb. 1952, 350); Kernenergie-wet (Stb. 1969, 82) art. 12

(25)

actor: de N.V. tot de Keuring van Electronisch Materiaal (KEMA)
handeling: Het adviseren van de betrokken ministers inzake het opstellen / gelijkstellen van normen voor elektronische waren.
periode: 1992 -
grondslag: Warenwetregeling (Stb. 1992, 164) art. 2

- (26)
 actor: het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI)
 handeling: Het adviseren van de betrokken ministers inzake het opstellen / gelijkstellen van normen voor waren.
 periode: 1978 -
 grondslag: Honingbesluit (Stb. 1984, 688) art. 2 lid 2
- (27)
 actor: de Adviescommissie Vleeskeuringswet
 handeling: Het adviseren van de ministers die het aangaat inzake het opstellen van wet- en regelgeving met betrekking tot de keuring van vlees.
 periode: 1979 - 1996
 grondslag: Vleeskeuringswet (Stb. 1977, 661) art. 30b lid 1 - 2
- (28)
 actor: de Voedingsraad
 handeling: Het adviseren van de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van Landbouw inzake het opstellen van wet- en regelgeving met betrekking tot voedingsveiligheid.
 periode: 1954 - 1996
 grondslag: Wet op de voedingsraad (Stb. 1952, 350) art. 1 lid 3
- (29)
 actor: de Adviescommissie Warenwet
 handeling: Het adviseren van de betrokken ministers bij het voorbereiden van wet- en regelgeving inzake waren.
 periode: 1945 - 1996
 grondslag: Warenwet (Stb. 1994, 573) art. 4 lid 4

3.2 Warenwet

Inleiding:

De Warenwet is in 1919 in werking getreden (Stb. 1919, 581). Het is een samenvoeging van het ontwerp van een voedselkeuringswet en een ontwerp van een wet tot wering van bedrog met handelswaar. Handelswaar betreft in de Warenwet zowel eet- en drinkwaren al niet-voedingsmiddelen. Doel van de wet is het bevorderen van de goede hoedanigheid van waren en het creëren van mogelijkheden tot het vaststellen van regelen betreffende de aanduiding van waren. Daarbij wordt vooral gekeken naar belangen van volksgezondheid en eerlijkheid in de handel.

De wet is een aantal keer (aanzienlijk) gewijzigd. Zo is de Warenwet 1919 in 1935 vervangen door de Warenwet 1935 (Stb. 1935, 793). Het verschil met de wet uit 1919 is echter nihil; vanaf 1935 kan een heffing worden geheven van bedrijven die waren voortbrengen of verhandelen (de zogenaamde Warenwetrechten) ter financiering van onder ander de werkzaamheden van de Keuringsdiensten van Waren.

Een andere belangrijk wijziging kwam er in 1950 (Stb. 1950, K.229). Overtredingen van bepalingen die bij of krachtens de Warenwet waren opgesteld werden tevens overtredingen op grond van de Wet economische delicten. Vanaf dat moment kan er beter worden opgetreden tegen overtreders van regels die staan in de Warenwet.

De laatste omvangrijke wijziging van de wet vindt plaats in 1988. Naast volksgezondheid en eerlijkheid worden de belangen veiligheid en voorlichting in de wet opgenomen. Verder wordt er meer de nadruk gelegd op "andere roerende zaken" (non-foodproducten) dan voorheen, naast eet- en drinkwaren. De wet wordt feitelijk dan pas een algemene productenwet.

Internationale verplichtingen - opgesteld bijvoorbeeld in EEG- of Benelux-verband - met betrekking tot waren spelen een belangrijkere rol. In 1988 is een artikel in de wet opgenomen (artikel 13) waarmee regels kunnen worden gesteld die de uitvoering van de internationale verplichtingen vergemakkelijkt.

De wet is een zogenaamde kader- of raamwet. Dit wil zeggen dat de bepalingen die staan in de

Warenwet gedetailleerd zijn uitwerkt AMvB's en ministeriële regelingen.

Handelingen:

(30)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister van EZ en
de minister van LNV

handeling: Het voorbereiden van de vaststelling, wijziging en intrekking van de Warenwet.

periode: 1945 -

product: - Warenwet (Stb. 1919, 581 / Stb. 1935, 793).

(31)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister van EZ en
de minister van LNV en
de minister van SZW

handeling: Het - eventueel in overeenstemming met ministers die het mede aangaat - voorbereiden van de vaststelling, wijziging en intrekking van AMvB's op basis van de Warenwet.

periode: 1945 -

grondslag: Warenwet (Stb. 1935, 793).Art. 1, art. 4 - 7, art. 11 - 17, art. 19, art. 22, art. 24, art. 30, art. 31 art. 33

product: - Besluit van 5 januari 1921 tot uitvoering van artikel 6, 3de lid en artikel 23, 3de lid der Warenwet (Stb. 1921, 5)
- Besluit waren in zin van de wet (Stb. 1921, 638)
- Besluit papier (Stb. 1922, 109)
- Besluit suiker en stroop (Stb. 1924, 96)
- Besluit behangsel (Stb. 1924, 213)
- Besluit specerijen (Stb. 1924, 251)
- Besluit deegwaren (Stb. 1924, 313)
- Besluit vleesextracten (Stb. 1924, 428)
- Besluit wasmiddelen (Stb. 1925, 34)
- Besluit margarine (Stb. 1925, 417)
- Besluit vet (Stb. 1925, 421)
- Besluit brood (Stb. 1925, 478)
- Besluit azijn (Stb. 1926, 214)
- Besluit bier (Stb. 1926, 280)
- Besluit oliën en vetten (Stb. 1926, 339)
- Besluit kaas (Stb. 1927, 396)
- Besluit wijn (Stb. 1929, 137)
- Besluit kapok (Stb. 1930, 22)
- Besluit kapok en beddengoed (Stb. 1930, 65)
- Besluit ansjovis (Stb. 1930, 220)
- Besluit vaste melkproducten (Stb. 1932, 57)
- Besluit margarine-kaas (Stb. 1932, 327)
- Besluit maanzaadbesluit (Stb. 1933, 514)
- Besluit houdende vaststelling van voorwaarden voor de erkenning van provinciale keuringsdiensten van waren (Stb. 1936, 881)
- Besluit jam en limonade (Stb. 1937, 854)
- Besluit vlees- en vleeswaren (Stb. 1938, 865)
- Besluit houdende vaststelling van een regeling betreffende de verbindende kracht van enige bezettingsregelingen tot uitvoering van de Warenwet (Stb. 1945, 326)
- Besluit aroma, jus en soep (Stb. 1947, 635)
- Besluit peulvruchten (Stb. 1948, I 399)
- Algemeen besluit (Stb. 1949, J. 306)
- Besluit Warenwetrecht (Stb. 1951, 8)
- Besluit meelbesluit (Stb. 1953, 232)

- Besluit likeurbesluit (Stb. 1953, 466)
- Besluit consumptie-ijs (Stb. 1954, 257)
- Besluit melk (Stb. 1955, 155)
- Besluit vulsel (Stb. 1957, 339)
- Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1958, 317)
- Besluit kleurstoffen (Stb. 1958, 407)
- Besluit honing (Stb. 1959, 218)
- Besluit wasmiddelen (Stb. 1959, 381)
- Besluit smeltkaas (Stb. 1959, 438)
- Besluit kaas (Stb. 1959, 439)
- Besluit honingmerken (Stb. 1959, 509);
- Besluit margarine (Stb. 1961, 398)
- Besluit kleurstoffen (Stb. 1964, 582)
- Besluit honing (Stb. 1965, 431)
- Besluit vaste melkproducten (Stb. 1965, 437)
- Besluit houdende aanwijzing van opsporingsambtenaren op grond van de Warenwet (Stb. 1967, 690)
- Besluit conserveermiddelen (Stb. 1967, 691)
- Besluit peulvruchten (Stb. 1968, 227)
- Besluit cosmetica (Stb. 1968, 615)
- Besluit zout (Stb. 1968, 421)
- Besluit specerijen (Stb. 1969, 214);
- Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1969, 514)
- Besluit mayonaise en slasaus (Stb. 1971, 78)
- Besluit mosterd (Stb. 1971, 256)
- Besluit gebruik aminozuren preparaat voor de broodbereiding (Stb. 1971, 411)
- Besluit glasartikelen (Stb. 1972, 688)
- Besluit antioxydanten (Stb. 1973, 142)
- Besluit textielartikelen (Stb. 1974, 512)
- Besluit melk (Stb. 1974, 669)
- Besluit helmen (Stb. 1975, 517)
- Besluit zetmeel (Stb. 1975, 660)
- Besluit houdende vaststelling van voorwaarden voor de erkenning van provinciale Keuringsdiensten van Waren (Stb. 1976, 3)
- Besluit speelgoed (Stb. 1976, 101)
- Besluit emulgatoren (Stb. 1976, 153)
- Besluit helmen (Stb. 1976, 366)
- Besluit jus (Stb. 1976, 664)
- Besluit vleesextract-, aroma en bouillon (Stb. 1976, 665)
- Besluit soep (Stb. 1976, 666)
- Besluit wasmiddelen (Stb. 1977, 41)
- Besluit puddingpoeder (Stb. 1977, 140)
- Besluit suiker en stroop (Stb. 1977, 141)
- Besluit aërosolen (Stb. 1978, 116)
- Besluit consumptie-ijs 1978 (Stb. 1978, 238)
- Besluit honing (Stb. 1978, 655)
- Besluit frisdranken en siropen (Stb. 1979, 100)
- Besluit jam en- geconserveerde vruchten (Stb. 1979, 102)
- Besluit inzake verpakking voor koolzuurhoudende niet-alcoholische verpakkingen (Stb.1979, 112)
- Besluit geconserveerde-aardappelen (Stb. 1979, 176)
- Besluit geconserveerde-groenten (Stb. 1979, 219)
- Besluit verpakking- en gebruiksartikelen (Stb. 1979, 558)
- Besluit kokswaren (Stb. 1979, 563)
- Besluit hoeveelheidsaanduidingen (Stb. 1980, 223)
- Besluit cosmetica (Stb. 1980, 256);
- Besluit aanduidingen voor bijzondere voeding (Stb. 1980, 658)
- Besluit aanduidingen sigaretten en shag (Stb. 1981, 329)
- Besluit vlees en vleeswaren (Stb. 1981, 506)

- Besluit algemene aanduidingen (Stb. 1981, 621)
- Besluit siervoorwerpen (Stb. 1981, 684)
- Besluit kwark (Stb. 1982, 219)
- Besluit kaas (Stb. 1982, 227)
- Besluit vuurwerk (Stb. 1982, 488)
- Besluit reddings- en zwemvesten (Stb. 1982, 469)
- Besluit jam- en geconserveerde vruchten (Stb. 1982, 693)
- Besluit hulpstoffen smeltkaas (Stb. 1983, 106)
- Besluit vulsel (Stb. 1983, 556)
- Besluit kinderveilige verpakkingen huishoudchemicaliën (Stb. 1984, 688)
- Besluit garnalen (Stb. 1985, 85)
- Besluit natuurlijk mineraal- en bronwater (Stb. 1985, 422)
- Besluit speelgoed (Stb. 1985, 751)
- Besluit meel (Stb. 1985, 757)
- Besluit brood (Stb. 1985, 758)
- Besluit draagbaar klimmateriaal (Stb. 1986, 86)
- Besluit spaanplaat (Stb. 1986, 517)
- Besluit toelating van citroensap in margarine en halvarine (Stb. 1986, 555)
- Besluit vlees en vleeswaren (Stb. 1987, 243)
- Besluit aanduidingen voedingswaarden (Stb. 1988, 162)
- Besluit eiwitproducten (Stb. 1988, 339)
- Besluit tot toelating van johannesbroodpitmeel en xanthaangom aan halvarine (Stb. 1988, 398)
- Besluit imitatieproducten (Stb. 1989, 253)
- Besluit zoetstoffen (Stb. 1989, 548)
- Besluit kinderbedden en -boxen (Stb. 1990, 106);
- Besluit speelgoed (Stb. 1991, 269);
- Besluit verduurzaamde vruchtenproducten (Stb. 1992, 12);
- Besluit etikettering van levensmiddelen (Stb. 1992, 14);
- Besluit aroma's (Stb. 1992, 95)
- Besluit veilige verpakkingen van huishoudchemicaliën (Stb. 1992, 106)
- Besluit gastoestellen (Stb. 1992, 124)
- Besluit levensmiddelenadditieven (Stb. 1992, 204)
- Besluit doorstraalde waren (Stb. 1992, 205)
- Besluit producten voor bijzondere voeding (Stb. 1992, 222)
- Besluit benzine (Stb. 1992, 339)
- Besluit machines (Stb. 1992, 379)
- Besluit electrotechnische producten (Stb. 1992, 385)
- Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen (Stb. 1992, 396)
- Besluit brandveiligheid nachtkleding (Stb. 1992, 600)
- Besluit warmtebehandelde melk (Stb. 1992, 639)
- Besluit eiproducten (Stb. 1992, 660)
- Besluit bereiding en behandeling van levensmiddelen (Stb. 1992, 678)
- Besluit uitvoer van waren (Stb. 1993, 314)
- Besluit thee (Stb. 1993, 470)
- Besluit koffie en cichorei (Stb. 1993, 471)
- Besluit voedingswaarde-informatie levensmiddelen (Stb. 1993, 483)
- Besluit algemene productveiligheid (Stb. 1993, 499)
- Besluit invoer levensmiddelen uit derde landen (Stb. 1993, 698)
- Besluit producten visserij (Stb. 1994, 46)
- Besluit algemene chemische productveiligheid (Stb. 1994, 105)
- Besluit veilige verpakking van huishoudchemicaliën (Stb. 1994, 106)
- Besluit asbest (Stb. 1994, 674)
- Besluit zuivel (Stb. 1994, 813)
- Besluit gezondheidscontroles levensmiddelen van dierlijke oorsprong (Stb. 1994, 872)
- Besluit etikettering schoeisel (Stb. 1995, 324)
- Besluit motor- en bromfietshelmen (Stb. 1995, 424)
- Besluit cosmetische producten (Stb. 1995, 519)

- Besluit deponering informatie preparaten (Stb. 1996, 38)
- Besluit puddingpoeders (Stb. 1996, 48)
- Besluit soep, vleesextract en bouillon (Stb. 1996, 118)
- Besluit houdende regels inzake de veiligheid van verpakkingen onder druk (Stb. 1996, 251)
- Besluit toevoeging micro-voedingsstoffen aan levensmiddelen (Stb. 1996, 311)

(32)

actor: de Minister-President
 handeling: Het - ten tijde van bijzondere omstandigheden - bij koninklijk besluit inwerking stellen van artikel 2a van de Warenwet inzake het aanwijzen van gebieden waar de Warenwet niet van toepassing is op voor militair gebruik bestemde waren.
 periode: 1996 -
 grondslag: Warenwet (Stb. 1996, 366) art. 2 en 2a

opmerking: zie ook de volgende handeling.

(33)

actor: de minister van Defensie
 handeling: Het - ten tijde van bijzondere omstandigheden - aanwijzen van gebieden waar de Warenwet niet van toepassing is met betrekking tot het militair gebruik van waren.
 periode: 1945 -
 grondslag: Warenwet (Stb. 1935, 793), zoals gewijzigd (Stb. 1994, 573) art. 2, 2a en 3

opmerking: in het geval van oorlog of oorlogsgevaar kon tot 1996 de minister van Defensie gebieden aanwijzen alwaar de Warenwet niet van toepassing is op de voor de militairen bestemde waren.

In 1996 is een nieuw regeling opgenomen in de Warenwet. Op grond van deze regeling kan - tijdens bijzondere omstandigheden - de Minister-President bij Koninklijk besluit de minister van Defensie de mogelijkheid geven gebruikt te maken van de bevoegdheid inzake het aanwijzen van gebieden waar de Warenwet niet van toepassing is op voor militair gebruik bestemde waren.

(34)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
 de minister van EZ en
 de minister van LNV
 handeling: Het - wanneer een spoedige voorziening gewenst is - vaststellen, wijzigen en intrekken van ministeriële regelingen met de strekking van een AMvB.
 periode: 1964 -
 grondslag: Kleurstoffenbesluit (Stb. 1964, 582). 2 lid 1; Conserveermiddelenbesluit (Stb. 1967, 691), art. 2 lid 1; Warenwet (Stb. 1988, 358) art. 14m; Warenwet (Stb. 1994, 537) lid 1 - 2

Opmerking: de regeling geldt ten hoogste voor een jaar. Een verlenging van maximaal nog een jaar is echter mogelijk.

Bijvoorbeeld:

- het verbieden van het gebruik van conserveermiddelen bij de bereiding, vervaardiging of samenstelling van eet- en drinkwaren (Conserveermiddelen besluit (Stb. 1967, 691) art. 2, lid 1);
- het verbieden van een of meer kleurstoffen welke zijn genoemd in Bijlage I van het Kleurstoffenbesluit (Kleurstoffenbesluit (Stb. 1964, 582). 2, lid 1).

(35)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
 de minister van EZ en
 de minister van LNV
 handeling: Het vaststellen, wijzigen en intrekken van (ministeriële) regelingen inzake het bereiden, behandelen, verpakken of bewaren van eet- en drinkwaren.
 periode: 1992 -

- grondslag: Warenwet (Stb. 1935, 793) art. 15 lid 1; Warenwet (Stb 1988, 358) art. 14L,
Warenwet (Stb. 1994, 537) art. 14, art. 15 lid 1 - 2; Zie ook AMvB's Warenwet
- Bijlage I
- product:
- Beschikking aanduidingen bijzonder vet (Stcrt. 1925, 233)
 - Regeling ontheffing algemeen besluit (Stcrt. 1949, 392)
 - Besluit tot uitvoering van artikel 8, onder b, van het Broodbesluit (Stb, 1971, 411)
 - Beschikking verlening toestemming tot toevoeging van vitamine C (ascorbinезuur) aan karnemelk (Stcrt. 1974, 151)
 - Uitvoeringsbeschikking melkstandaardisatie (Stcrt. 1975, 97)
 - Beschikking volledige zuigelingenvoeding (Stcrt. 1976, 189)
 - Besluit verpakking voor koolzuurhoudende niet-alcoholische dranken (Stcrt. 1979, 112)
 - Beschikking geur- en smaakstoffen (Stcrt. 1980, 31)
 - Regeling verpakking koolzuurhoudende niet-alcoholische dranken (Stcrt. 1980, 127)
 - Regeling geur- en smaakstoffen (Stcrt. 1982, 31)
 - Besluit datumaanduiding conserven (Stcrt. 1982, 151)
 - Besluit vaststelling maximaal toelaatbaar gehalte nitraat in bladgroenten (Stcrt. 1982, 177)
 - Regeling toestemming voor gebruik aspartaam in voorverpakte eetwaren in tabletvorm (Stcrt. 1984, 178)
 - Regeling toestemming vanilleyoghurt met suiker (Stcrt. 1984, 202)
 - Regeling normen PCB's (Stcrt. 1984, 239)
 - Regeling normen zware metalen (Stcrt. 1985, 58)
 - Regeling toestemming gezoet cider (Stcrt. 1985, 214)
 - Regeling normen radioactiviteit van caesium in eet- en drinkwaren (Stcrt. 1986, 110)
 - Regeling microbiologische normen garnalen (Stcrt. 1986, 124)
 - Regeling soja producten bij de broodbereiding (Stcrt. 1986, 183)
 - Regeling toelating emulgatoren voor de broodbereiding (Stcrt. 1986, 183)
 - Regeling inrichtingseisen bedrijfsruimten voor de broodbereiding (Stcrt. 1986, 185)
 - Regeling nadere eisen draagbaar klimmaterieel (Stcrt. 1986, 231)
 - Besluit houdende toelating van citroensap in margarine en halvarine (Stcrt. 1986, 555)
 - Regeling gelijkstelling normen kinderveilige verpakkingen (Stcrt. 1987, 1)
 - Besluit zuigelingenvoeding (Stcrt. 1987, 136);
 - Regeling toelating enzymen in meel en brood (Stcrt. 1987, 232)
 - Regeling overgangsregime natriumarme waren (Stcrt. 1988, 162)
 - Regeling inzake tolerante alcoholgehaltevermelding (Stcrt. 1988, 235)
 - Regeling toestemming producten voor gewichtsvermindering (Stcrt. 1988, 250)
 - Regeling melkbereiding (Stcrt. 1988, 254)
 - Regeling soja-producten bij de broodbereiding (Stb. 1988, 455)
 - Regeling nabehandeling garnalen (Stcrt. 1989, 21)
 - Regeling dioxine in melk (Stcrt. 1989, 135)
 - Regeling overgangsregime natriumarme waren (Stcrt. 1989, 210)
 - Besluit zuiverheidseisen zoetstoffen (Stcrt. 1989, 251)
 - Besluit gebruik van zoetstoffen (Stcrt. 1989, 251)
 - Regeling aanvullende voedingswaardebeweringen (Stcrt. 1990, 201)
 - Regeling diepgevroren levensmiddelen (Stcrt. 1991, 2)
 - Regeling toestemming yoghurt met suiker (Stcrt. 1991, 88)
 - Regeling stoffen in aroma's (Stcrt. 1992, 51);
 - Regeling gebruik levensmiddelenadditieven in verduurzaamde vruchtenproducten (Stcrt. 1992, 52)
 - Regeling soja-eiwitproducten (Stcrt. 1992, 94)
 - Regeling tarwe-eiwitproducten (Stcrt. 1992, 94)
 - Regeling stuksaanduiding bakkerswaren (Stcrt. 1992, 154)
 - Regeling aanwijzen normen persoonlijke beschermingsmiddelen (Stcrt. 1992,

- 190)
- Regeling schimmelwitproducten regeling (Stcrt. 1993, 3)
 - Regeling levensmiddelen hygiëne (Stcrt. 1993, 35)
 - Regeling normen radioactiviteit van cesium in eet- en drinkwaren (Stcrt. 1993, 40)
- 40)
- Regeling nitraatgehalte groenten (Stcrt. 1993, 40)
 - Regeling normen zware metalen (Stcrt. 1993, 40)
 - Regeling normen PCB's (Stcrt. 1981, 107 / Stcrt. 1993, 40)
 - Regeling dioxine in melk (Stcrt. 1989, 135 / Stcrt. 1993, 40)
 - Regeling houdende vloeibare paraffine en glutaminezuur in levensmiddelen (Stcrt. 1993, 40)
 - Regeling extractiemiddelen (Stcrt. 1993, 72)
 - Regeling houdende levensmiddelenadditieven in zoetstoffen (Stcrt. 1993, 95)
 - Bekendmaking aanvraag erkenning inzake melk en producten op basis van melk (Stcrt. 1993, 114)
 - Regeling diepgevroren levensmiddelen (Stcrt. 1993, 130)
 - Regeling zuigelingenvoeding (Stcrt. 1993, 183)
 - Regeling nieuwe voedingsmiddelen (Stcrt. 1994, 138)
 - Regeling eieren (Stcrt. 1994, 184)
 - Regeling zuivelbereiding (Stcrt. 1994, 243)
 - Regeling gedehydrateerde dieren (Stcrt. 1994, 243)
 - Regeling melkeiwitten (caseïne en caseïnat) (Stcrt. 1994, 243)
 - Regeling hygiëne van levensmiddelen (Stcrt. 1994, 245)
 - Regeling levensmiddelenadditieven in zuivel (Stcrt. 1994, 246)
 - Regeling visserijproducten en tweekleppige weekdieren (Stb. 1995, 29)
 - Regeling AZO-kleurstoffen (Stb. 1996, 143)

opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het stellen van nadere regels met betrekking tot de bedrijfsruimten waar
- eet- en drinkwaren worden bereid, behandeld, verpakt of bewaard;
- het stellen van nadere regels inzake levensmiddelenhygiëne:
- het stellen van regels inzake de aanduiding m.b.t. eet- en drinkwaren;
- het stellen van nadere regels met betrekking tot de hoeveelheid schadelijke stoffen die eet- en drinkwaren mogen bevatten;
- het toelaten van (hulp)stoffen in eet- en drinkwaren;
- het aanwijzen van normen.

(36)

- actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister van EZ en
de minister van Financiën en
de minister van LNV
- handeling: Het - eventueel in overeenstemming met andere ministers - stellen van (ministeriële) regelingen regels inzake de in- en uitvoer van eetwaren.
- periode: 1945 -
- grondslag: Warenwet (Stb. 1935, 793) art. 14 lid 5, art. 15 lid 2, art. 16 lid 1, onder a en b; Zie Warenwet-AMvB's bijlage I
- product: - Regeling voor uitvoer bestemde waren en andere artikelen (Stcrt. 1965, 163)
- Beschikking kantoor invoer van toebereid dierlijk vet (Stcrt. 1970, 223)
- Regeling invoermodaliteiten Garnalenbesluit 1984 (Stcrt. 1984, 53)
- Regeling vaststelling invoercertificaat Garnalenbesluit (Stcrt. 1987, 213)
- Regeling importverbod bepaalde eetwaren uit Peru (Stcrt. 1991, 65)
- Regeling uitvoervrijstelling (Stcrt. 1965, 163 / Stcrt. 1992, 180)
- Beschikking houdende bepalingen ter uitvoering van de Verordening (EEG) nr. 3185/91 van de Raad houdende maatregelen inzake de invoer van groenten en fruit uit bepaalde door cholera getroffen regio's (92/300/EEG)(Stcrt. 1993, 250)
- Regeling houdende Warenwetregeling invoer van bepaalde eetwaren uit door cholera getroffen landen (Stcrt. 1993, 250)

opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het stellen van (nadere) regels inzake de invoer in Nederland van eetwaren uit landen die getroffen zijn door cholera;
- het aanwijzen van eerste kantoren inzake invoer van waren;
- het om veiligheidsredenen verbieden of voorwaardelijk toelaten van de invoer van etenswaren (Bijvoorbeeld het invoerverbod van de Jakobsschelp uit Japan nadat in de dieren regelmatig paralyserende toxine was gevonden).

(37)

- actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister EZ en
de minister LNV
- handeling: Het vaststellen, wijzigen en intrekken van (ministeriële) regelingen inzake de samenstelling van en de aanduiding op producten die geen levensmiddelen zijn.
- periode 1988 -
- grondslag: Zie bijlage I inzake Warenwet-AMvB's
- product: - Besluit kinderspeelgoed (Stcrt. 1973, 238)
- Beschikking ter uitvoering Textielartikelbesluit (Stcrt. 1974, 244)
- Beschikking reprisepercentages en vertalingen van aanduidingen van textielartikelen (Stcrt. 1974, 244)
- Beschikking uitvoering artikel 5 Aërosolenbesluit (Stcrt. 1978, 88)
- Beschikking uitvoering artikel Aërosolenbesluit (Stcrt.1978, 116)
- Regeling verpakkingen - en gebruiksartikelen (Stcrt. 1980, 18)
- Beschikking stoffenbesluit cosmetica (Stcrt. 1980, 143)
- Beschikking houdende het stoffenbesluit cosmetica (Stcrt. 1980, 143)
- Beschikking vaststelling symbool van het verpakkingbesluit (Stcrt. 1981, 82)
- Regeling vaststelling eisen redding- en zwemvesten (Stb. 1982, 147)
- Besluit etikettering asbestbevattende artikelen (Stb. 1984, 145)
- Regeling kaliumbromaat voor beschuitbereiding (Stcrt. 1986, 11)
- Regeling contactlensvloeistoffen en oogwassingen (Stcrt. 1986, 114)
- Regeling nadere eisen draagbaar klimmaterieel (Stcrt. 1986, 161)
- Regeling gelijkstelling normen kinderveilige verpakking (Stcrt. 1988, 1)
- Regeling toestemming producten voor gewichtsbeheersing (Stcrt. 1988, 250)
- Regeling nominale hoeveelheden voorverpakte breigaren (Stcrt. 1989, 199)
- Regeling imitatieproducten (Stcrt. 1989, 253)
- Regeling aanwijzing normen voor de aanduiding van speelgoed (Stcrt. 1991, 106)
- Regeling inzake verklaringen van overeenstemming voor speelgoed (Stcrt. 1991, 106)
- Regeling vervangingscomponenten benzine (Stcrt. 1992, 128)
- Regeling aanwijzing normen elektronische producten (Stcrt. 1992, 164)
- Regeling inzake nadere regels ten aanzien van machines (Stcrt. 1993, 127)
- Regeling houdende nadere regels ten aanzien van persoonlijke beschermingsmiddelen (Stcrt. 1993, 186)
- Regeling persoonlijke beschermingsmiddelen (Stcrt. 1994, 13)
- Regeling pentachloorfenol (Stcrt. 1994, 25)
- Regeling algemene chemische productveiligheid (Stcrt. 1994, 39)
- Regeling houdende Warenwetregeling ontvlambaarheid aërosolen (Stcrt. 1994, 166)
- Regeling motor- en bromfietshelmen (Stcrt. 1994, 230)
- Regeling CE markering speelgoed (Stcrt. 1994, 237)

Opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het gelijkstellen van normen of voorschriften met de (Nederlandse) normen inzake producten;
- het aanwijzen van normen;
- het vaststellen van nadere regels inzake indeling van radioactieve nucliden volgens hun radiotoxiteit (Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1963, 2233) art. 2, lid 2, art. 7, lid 3 / 1963 - 1969);
- het vaststellen van het biologische affect van de verschillende soorten straling (Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1963, 233) art. 1, lid 2 / 1963 -1969).

(38)

- actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister EZ en
de minister LNV
- handeling: Het verlenen, wijzigen of intrekken van vrijstellingen van regels, geldende ingevolge de
toepassing van de Warenwet.
- periode: 1965 -
- grondslag: Warenwet (Stb. 1965, 793), 14 lid 4, Warenwet (Stb. 1988, 358) art.14n lid 1
Warenwet (Stb. 1994, 573) art. 16 lid 1
- product: - Beschikking vrijstelling van bepalingen Jam- en limonade besluit (Stcrt. 1979,
112)
- Regeling vrijstelling aanduidingen op gemengd suikerwerk (Stcrt. 1983, 125)
- Besluit vrijstelling Aanduidingenbesluit waren voor bijzondere voeding - suiker-
werk en kauwgum (Stcrt. 1983, 135)
- Besluit vrijstelling aspartaam (Stcrt. 1983, 177)
- Regeling vrijstelling datumaanduiding van enkele dieetwaren (Stcrt. 1984, 229)
- Regeling vrijstelling portieverpakkingen dikvloeibare melkproducten (Stcrt. 1986,
234)
- Beschikking vrijstelling textielartikelen (Stcrt. 1974, 512)
- Regeling vrijstelling Algemeen besluit (Stcrt. 1983, 177)
- Regeling vrijstelling Aanduidingen vlees- en vleeswarenbesluit (Stb. 1987, 35)
- Regeling vrijstelling benaming verduurzaamde vruchten (Stcrt. 1987, 73)
- Regeling vrijstelling zuigelingenvoeding (Stcrt. 1987, 136)
- Regeling vrijstelling gebruik vitamine D2 in margarine en halvarine (Stcrt. 1988,
120)
- Regeling vrijstelling gebruik D3 in margarine en halvarine (Stcrt. 1988, 120)
- Regeling vrijstelling Garnalenbesluit (Stcrt. 1988, 120)
- Regeling vrijstelling komijnzaad (Stcrt. 1989, 118)
- Regeling vrijstelling wei-eiwitconcentraat in melkproducten (Stcrt. 1989, 166)
- Regeling vrijstelling Vlees- en vleeswarenbesluit (Stcrt. 1989, 192)
- Regeling vrijstelling kleurstoffen in tafelzuren (Stcrt. 1989, 214)
- Regeling vrijstelling sulfiet in schaaldieren (Stcrt. 1990, 186)
- Regeling vrijstelling Margarinebesluit (Stcrt. 1990, 186)
- Regeling vrijstelling Voedingswaardeaanduidingenbesluit (Stcrt. 1991, 190)
- Regeling vrijstelling paraffine in suikerwerk (Stcrt. 1990, 194)
- Regeling vrijstelling aanvullende voedingswaardebeweringen (Stcrt. 1990, 201);
- Regeling vrijstelling polyolen (Stcrt. 1990, 205)
- Regeling vrijstelling kleurstoffen in tafelzuren (Stcrt. 1990, 212)
- Regeling vrijstelling kleurstoffen in brood (Stcrt. 1990, 212)
- Regeling vrijstelling kleurstoffen in vla- en puddingpoeder (Stcrt. 1991, 104)
- Regeling vrijstelling conserveermiddelen in vruchtlimonades (Stcrt. 1991, 166)
- Regeling vrijstelling Mosterdbesluit (Stcrt. 1991, 186)
- Regeling vrijstelling glucono-delta-lacton injectie vleeswaren (Stcrt. 1992, 63)
- Regeling vrijstelling inwerkingtreding Besluit verduurzaamde vruchtenproducten
(Stcrt. 1992, 102)
- Regeling vrijstelling Wasmiddelenbesluit 1976 (Stcrt. 1992, 131)
- Regeling vrijstelling zuiverheidseisen emulgatoren (Stcrt. 1992, 139)
- Regeling vrijstelling Wijnbesluit (Stcrt. 1992, 214)
- Regeling vrijstelling Mayonaise- en Slasausbesluit (Stcrt. 1993, 21)
- Regeling vrijstelling doorstralen van verpakkingen en gebruiksartikelen (Stcrt.
1993, 94)
- Regeling vrijstelling anti-klontermiddelen in poedersuiker (Stcrt. 1994, 9)
- Regeling vrijstelling vitaminepreparaten (Stcrt. 1994, 61)
- Regeling vrijstelling verduurzaamde vruchtenproducten (Stcrt. 1994, 127)

Opmerking: bijvoorbeeld vrijstelling regels geldende ingevolge de toepassing van de artikelen 4 tot en
met 15 van de Warenwet.

De vrijstelling die hierboven wordt genoemd geldt in principe voor alle houders van een bepaald

product. Een ontheffing (zie volgend hoofdstuk) is een beschikking die slechts geldig is voor degene die de ontheffing verkrijgt.

(39)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV

handeling: Het - eventueel in overeenstemming met andere ministers - aanwijzen van toezichthoudende diensten / personen en stellen van nadere regels inzake (de werkwijze van) deze diensten en personen.

periode: 1945 -

grondslag: Warenwet (Stb.1935, 793) art. 2 lid 1 sub. 1, art. 18, zoals gewijzigd (Stb. 1988, 358) art. 18 lid 3, art. 20 lid 4, art. 21 lid 3, zoals gewijzigd (Stb. 1994, 573) art. 25 lid 3, art. 26 lid 4, art. 27 lid 3

product: - Regeling monsterneming (Stcrt. 1921, 87)
- Beschikking van 29 juli 1926 (Stcrt. 1926, 216)
- Besluit uitvoering artikelen 2 en 33 der Warenwet (Stcrt. 1936, 18)
- Vaststelling vergoeding aan gemeenten van kosten voor inning van Warenwetrecht (Stcrt. 1974, 96)
- Instelling Rijkskeuringsdienst van Waren (Stcrt. 1985, 251)
- Besluit gebiedsindeling Keuringsdiensten van Waren (Stcrt. 1986, 251 / Stcrt. 1989, 114)
- Regeling specialisatie Rijkskeuringsdienst van Waren (Stcrt. 1989, 9)
- Regeling monsterneming (Stcrt. 1989, 89)
- Regeling van specialisatie Rijkskeuringsdiensten (Stcrt. 1989, 179)
- Beschikking aanwijzing nieuwe deskundigen (Stcrt. 1990, 64)
- Regeling aanwijzing toezichthoudende ambtenaren Warenwet en Vleeskeuringswet (Stcrt.1990, 180)
- Besluit aanwijzing toezichthoudende ambtenaren Warenwet en Destructiewet (Stcrt. 1990, 180)
- Regeling houdende vaststelling Warenwetregeling monsterneming (Stcrt. 1992, 86)
- Regeling houdende aanwijzing controlerend orgaan naleving Warenwetbesluit benzine (Stcrt. 1992, 128)
- Beschikking houdende aanwijzing toezichthoudende ambtenaren artikel 25 Warenwet (Stcrt. 1994, 46)
- Regeling gezondheidscontroles van dierlijke oorsprong (derde landen)/(Stcrt. 1994, 245)
- Regeling gezondheidscontroles van dierlijke oorsprong (intraverkeer)/(Stcrt. 1994, 245)

opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit het:

- het regelen van de taakverdeling van de ambtenaren die toezicht houden op 1935, 793) art. 2, lid 1, sub. 1).

(40)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister EZ en de minister van Financiën en de minister van LNV en de minister van SZW

handeling: Het aanwijzen van (overheids-) instanties die voor de betrokken ministers Warenwet-beschikkingen afgeven (w.o. vergunningen, ontheffingen, certificaten etc.) en het stellen van (nadere) regels inzake de werkzaamheden van deze instanties.

grondslag: Warenwet (Stb. 1988, 358) art. 14b lid 2 , 14e lid 3 en 5, art. 14i lid 4, art. 14n lid 2 - 3, zoals gewijzigd (Stb. 1994, 573) art. 3, art.7, lid 3 en 5, art. 11 lid 4, art. 14n lid 2 - 3, art. 16 lid 2 - 3, art. 17 lid 4; EEG-Verordening inzake de specificiteitscertificering voor landbouwproducten en levensmiddelen (nr. 2082/92) art. 7 lid 4; Zie ook Warenwet-AMvB's bijlage I

periode: 1945 -

- product: - o.a. Warenwetregeling aanwijzing normalisatie- en keuringsinstituten producten (Stcrt. 1992, 164)
 - Beschikking houdende aanwijzing TNO-certificatie voor verkeershelmen (Stcrt. 1993, 77)
 - Beschikking houdende aanwijzing TNO-certificatie reddings- en zwemvesten (Stcrt. 1993, 121)
 - Beschikking houdende aanwijzing keuringsinstantie (Stcrt. 1994, 137)
 - Beschikking aanwijzing instantie onderzoek veiligheid kinderspeelgoed (Stcrt. 1994, 203)

opmerking: het stellen van (nadere) regels m.b.t. de manier waarop aangewezen instanties hun werkzaamheden verrichten kan en activiteit vormen onder de andere handelingen in het hoofdstuk Wet - en regelgeving Warenwet.

Onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het stellen van regels inzake de wijze van betaling van gelden ter bestrijding van de kosten van de keuring van waren, niet zijnde eet- of drinkwaren, die bij aanwending schadelijk kunnen zijn voor veiligheid of gezondheid;
- het stellen van (nadere) regels aan overheidsinstanties die de door de minister overgedragen bevoegdheid uitoefenen inzake het verlenen van ontheffingen van regels gesteld in de Warenwet. (Warenwet (Stb. 1994, 573) art. 16, lid 2);
- het stellen van regels inzake de betaling voor het verlenen van ontheffingen van regels gesteld in de Warenwet;
- het aanwijzen van normalisatie en keuringsinstellingen inzake keuringen van waren, niet zijnde eet- of drinkwaren, die bij aanwending schadelijk kunnen zijn voor veiligheid of gezondheid;
- het aanwijzen van instanties die EG-type-onderzoeksverklaringen voor beschermingsmiddelen afgeven zoals bedoeld in artikel 10 van de Richtlijn 89/686/EEG (Besluit beschermings-middelen (Stb. 1992, 376) art. 5, lid 2, sub 3);
- het aanwijzen van een instantie die de registratieaanvraag voor een specificiteitscertificaat behandelt;
- het aanwijzen van een instantie die een bewijs van oorsprong afgeeft inzake wijn;
- het aanwijzen van instanties die certificaten afgeven inzake voor de uitvoer bestemde garnalen die voldoen aan bepalingen zoals die staan in de Recommended Code of Practice for Shrimps and Prawns (Recommended Code of Practice for Shrimps and Prawns is uitgegeven door de FAO/WHO en bevat onder andere regels ter identificatie van garnalen);
- het aanwijzen van instanties die bedrijfscontrolesystemen erkennen;
- het aanwijzen van instanties die technische constructiedossiers registreren en die EG-type-onderzoeksverklaringen afgeven zoals bedoeld in Bijlage VI van de Richtlijn 89/368/EEG.

(41)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister EZ en de minister van LNV

handeling: Het vaststellen, wijzigen en intrekken van ministeriële regelingen inzake methoden van onderzoek met betrekking tot waren.

periode 1992 -

grondslag: Zie bijlage I inzake Warenwet-AMvB's

- product: - Regeling onderzoeksmethoden textielartikelen (Stcrt. 1974, 244)
 - Beschikking onderzoeksmethoden aërosolen (Stcrt. 1978, 88)
 - Regeling onderzoeksmethoden meel (Stcrt. 1986, 65)
 - Regeling onderzoeksmethoden draagbaar klimmaterieel (Stcrt. 1986, 161)
 - Regeling onderzoeksmethoden brood (Stcrt. 1986, 161)
 - Regeling onderzoeksmethoden speelgoed (Stcrt. 1986, 225)
 - Regeling onderzoeksmethoden melkeiwitten (Stcrt. 1988, 174)
 - Regeling onderzoeksmethoden nicotine- en teergehalte in sigaretten (Stcrt. 1989, 56)
 - Regeling onderzoeksmethoden kinderwaren (Stcrt. 1991, 106)
 - Regeling onderzoeks- en meetmethoden benzine (Stcrt. 1992, 128)
 - Regeling onderzoeksmethoden brandveiligheid nachtkleding (Stcrt. 1993, 62)
 - Regeling onderzoeksmethode voedingsvezelgehalte (Stcrt. 1993, 189)

- Regeling onderzoeksmethoden kinderwaren (Stcrt. 1995, 119)

(42)

actor: het TNO en
de Inspectie voor de Gezondheidsbescherming [na 1993]
handeling: Het vaststellen, wijzigen en intrekken van voorwaarden voor de goedkeuring van
apparatuur die de luchttemperatuur registreert tijdens het transport van diepgevroren
levensmiddelen.
periode 1975 -
product: - Bekendmaking voorwaarden goedkeuring registratieapparatuur in vrachtwagens
voor vervoer diepgevroren levensmiddelen (Stcrt. 1994, 120)

(43)

actor: de Gezondheidsraad
handeling: Het opstellen van algemene normen en richtlijnen voor de toelating van natuur-
lijke personen of rechtspersonen die in het bezit mogen zijn van radioactieve
stoffen.
periode: 1958 - 1963
bron: Nota van toelichting, Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1958, 317)

(44)

actor: het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI)
handeling: Het vaststellen, wijzigen en intrekken van normen inzake waren.
periode 1978 -
grondslag: Gaslangbesluit (Stb. 1963, 235) Art. 2 onder d; Honingbesluit (Stb. 1984,
688) art. 2 lid 1
product: - o.a. uitgave NEN 3277

(45)

actor: het Nederlands Electronische Comité (NEC)
handeling: Het vaststellen, wijzigen en intrekken van normen inzake elektronische apparatuur.
periode 1992 -
grondslag: Warenwetregeling (Stb. 1992, 164) art. 1

(46)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het vaststellen, wijzigen en intrekken van beoordelingsnormen, beleidsregels en
wetsinterpreterende regels inzake voedings- en productveiligheid
periode 1945-
product:- - Circulaire inzake de uitvoering van het Bijzonder vetbesluit (Stb. 1919, 581)
- Circulaire inzake de uitvoering van het Bijzonder vetbesluit (1926)

opmerking: deze regels worden veelal bekend gemaakt in circulaires.

3.2.1 Verordeningen & besluiten bedrijfsorganisaties / productschappen

Inleiding:

Bij AMvB kan een bedrijfsorganisatie verplichtingen worden opgelegd dan wel bevoegdheden worden verleend tot het stellen van nadere regels of het nemen van andere besluiten inzake waren voor zover dit betreft de volksgezondheid en veiligheid of in het kader van internationale verdragen. De minister waaronder Volksgezondheid ressorteert in samenspraak met de minister van EZ (in het geval van landbouwproducten, de minister van LNV) keuren deze regels en besluiten al dan niet goed. Voor betrokkenen is er een mogelijkheid tot beroep tegen besluiten van bedrijfsorganisaties bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

Voor meer informatie over de verordeningen en besluiten door de productschappen zie het RIO Publiekrechtelijke organisatie (PBO) en (eventueel) de RIO's betreffende de productschappen.

Handelingen:

(47)

actor: het Productschap groenten en fruit en
het Productschap margarine vetten en oliën en
het Productschap pluimvee en eieren en
het Productschap vis en visproducten en
het Productschap zuivel

handeling: Het opstellen van verordeningen en daarop gebaseerde besluiten en andere
voorschriften inzake voedings- en productveiligheid.

periode: 1965 -

grondslag: Warenwet (Stb. 1965, 368) 16 onder b, zoals gewijzigd (Stb. 1994, 573) art. 22 lid1

opmerking: eventueel kunnen andere productschappen bij deze handeling betrokken zijn.

(48)

actor: de minister waar Volksgezondheid onder ressorteert en
de minister van EZ en
de minister van LNV en
de minister van Financiën

handeling: Het goedkeuren van door bedrijfsorganisaties opgestelde verordeningen en daarop
gebaseerde besluiten en andere voorschriften voor zover deze betrekking hebben op
waren.

periode: 1965 -

grondslag: Warenwet (Stb. 1965, 368) art. onder b, art. 16 onder c, zoals gewijzigd (Stb.
1994, 573) art. 22 lid 1

opmerking: de verordening behoeft de goedkeuring van de ministers die het mede aangaat (Warenwet,
Stb. 1965, 368)

(49)

actor: College van Beroep voor het bedrijfsleven

handeling: Het beslissen op een beroep - aangespannen door een bedrijf - tegen een door een
productschap op grond van de Warenwet genomen besluit.

periode: 1992 -

grondslag: Wet van 4 juni houdende aanpassing van een aantal wetten aan de eerste tranche
van de Algemene Wet bestuursrecht (Stb. 1993, 650)

3.2.2 Gemeentelijke verordeningen en besluiten

Inleiding:

De gemeenteraad van iedere gemeente was verplicht een of meer verordeningen / instructies vast te stellen inzake de keuring van waren en ter wering van ondeugdelijke waren.

gedeputeerde staten van de provincie waarin de gemeente ligt keurden de verordening goed. In het geval een gebied in meerdere provincies ligt werden ze goedgekeurd door de minister waar- onder Volksgezondheid ressorteert.

In 1988 zijn de bepalingen inzake gemeentelijke verordeningen geschrapt en werd de uitwerking van de Warenwet verder door het rijk geregeld.

Handelingen:

(50)

actor: het Staatstoezicht op de Volksgezondheid.

handeling: Het leveren van een bijdrage bij de totstandkoming van gemeentelijke
besluiten inzake voedsel- en productveiligheid.

periode: 1945 - 1988

grondslag: Algemeen besluit (Stb. 1925, 262)

(51)

actor: de Keuringsdienst van Waren

handeling: Het adviseren van de gemeentelijke overheden en van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid inzake voedsel- en productveiligheid.

periode: 1945 -1988

grondslag: Algemeen besluit (Stb. 1925, 262) art. 2a sub 4 en art. 5

(52)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van Financiën

handeling: Het toestaan dat gemeenteraden, in het belang van de volksgezondheid, eisen stellen waaraan een bepaald waar moet voldoen.
periode: 1965 - 1988
grondslag: Warenwet (Stb. 1935, 793) art. 15 lid 3, zoals gewijzigd (Stb. 1965, 368) art. 16 lid 2

(53)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het behandelen van een beroep inzake het al dan niet goedkeuren van verordeningen, instructies en besluiten van gemeenten door gedeputeerde staten inzake de keuring van waren en de wering van waren.
periode: 1945 - 1988
grondslag: Warenwet (Stb. 1935, 793) art. 7

(54)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het goedkeuren / opstellen van verordeningen, instructies en besluiten van gemeenten inzake de keuring en de wering van waren.
periode: 1945 - 1988
grondslag: Warenwet (Stb. 1935, 793) art. 8 - 9 en 9 lid 3

opmerking: indien de verordeningen betrekkingen hebben op een gebied dat in meer dan een provincie is gelegen wordt de verordening door de minister goedgekeurd. Indien een verordening, in het geval van een beroep, is afgekeurd dient de nieuwe verordening door de minister goedgekeurd te worden. De inspecteur van Staatstoezicht op de Volksgezondheid wordt daarbij gehoord.

Als een gemeenteraad weigerachtig is een verordening / instructie te wijzigen kan de minister deze zelf opstellen. De minister verricht deze handeling indien de verordening / de instructie betrekking heeft op een gebied dat is gelegen in meer dan een provincie.

(55)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het behandelen van een beroep inzake het voorschrijven van een bepaalde voorziening, door gedeputeerde staten, met betrekking tot de keuring van waren.
periode: 1945 - 1988
grondslag: Warenwet (Stb. 1935, 793) art. 11 lid 2

(56)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het voorschrijven van bepaalde voorzieningen - waaronder het wijzigen van verordeningen en instructies - inzake de keuring van waren.
periode: 1945 - 1988
grondslag: Warenwet (Stb. 1935, 793) art. 11 lid 1

opmerking: deze handeling wordt verricht indien de keuring van waren niet voldoende is in een gemeente.

(57)

actor: de Inspectie van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid
handeling: Het registreren van beslissingen genomen door gedeputeerde staten en burgemeester en wethouders betreffende de uitvoering van de Warenwet.
periode: 1945 - 1988
grondslag: Warenwet (Stb. 1935, 793) art. 10 lid 2, art. 12

3.3 Vleeskeuringswet

Inleiding:

De Vleeskeuringswet is in 1919 in het Staatsblad geplaatst (Stb. 524) en trad in 1922 in volle werking. De wet regelt de keuring van voor de binnenlandse consumptie bestemd vlees met als doel vlees te weren dat schadelijk is voor de volksgezondheid.

De belangrijkste wijzigingen van de Vleeskeuringswet worden hier genoemd.

Een aanzienlijke verandering van de wet vindt plaats met het inwerking treden van de Wet economische delicten (Wed) in 1950 (Stb. 258). Overtredingen van de bepalingen in de Vleeswet worden daarmee effectiever aangepakt.

In 1957 treedt de Destructiewet in werking en vindt er een nadere afbakening plaats met de wet (zie verder ook de paragraaf Wet- en regelgeving Destructiewet)

Een flinke ingreep vindt plaats in 1977 in het tegen die tijd verouderde stelsel van de Vleeskeuringswet. Zo wordt er vanaf dat moment gekoeld vervoer van vlees dwingend voorgeschreven en vindt er een intensivering van de repressieve keuring plaats. Ook de identificatie van slachtdieren wordt een mogelijkheid. In 1977 wordt ook de instelling van de Adviescommissie Vleeskeuringswet aangekondigd.

In 1978 wordt de wet onbeperkt toepasbaar verklaard op andere dieren zoals bijvoorbeeld kangoeroes en buffels. In dat jaar wordt eveneens de mogelijkheid opgenomen soepeler regels te kunnen stellen in het kader van de nakoming van internationale overeenkomsten.

In 1984 worden de gemeentelijk keuringsdiensten opgenomen in de nieuw opgerichte Rijksdienst voor Vee en Vlees.

Vlees heeft in deze paragraaf en in de paragraaf inzake de uitvoeringsinstrumenten tevens betrekking op vleeswaren en gesmolten vet.

Handelingen:

(58)

actor: de minister waaronder volksgezondheid onder ressorteert en de minister van LNV
handeling: Het voorbereiden van de vaststelling, wijziging en intrekking van de Vleeskeuringswet
periode: 1945 -
product: - Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524)

(59)

actor: de minister waaronder volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
handeling: Het - in overeenstemming met de ministers die het mede aangaat - voorbereiden van de vaststelling, wijziging en intrekking van AMvB's betreffende vlees en vleeswaren voor zover deze voortkomen uit de Vleeskeuringswet
periode: 1945 -
grondslag: Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 1 lid 2, art. 2 lid 2, art. 5 lid 2, art. 18, lid 1 - 3 art. 19 en 19 onder a, art. 20 lid 2, art. 25 art. 27 lid 2, art. 28, art. 30, art. 30a, c - d.
product: - Besluit uitvoering artikel 18 en 25 Vleeskeuringswet (Stb. 1920, 285)
- Besluit opleiding keurmeester vee en vlees (Stb. 1920, 314)
- Besluit betreffende het verlenen van rentedragende voorschotten aan gemeenten (Stb. 1921, 637)
- Besluit tot uitvoering van artikel 19 (Stb. 1921, 754)
- Besluit algemene voorwaarden gesteld bij de invoer van vlees (Stb. 1922, 225)
- Besluit tot uitvoering van artikel 2, lid 2, onder a (Stb. 1922, 379)
- Besluit algemene voorwaarden gesteld bij de invoer van vleeswaren (Stb. 1922, 395)
- Besluit voorschriften voor het verwerken van vlees tot vleeswaren (Stb. 1924, 448)
- Besluit eisen (Stb. 1926, 233)
- Besluit tot vernietiging raadsbesluit benoeming van W. Graafsma tot hoofd van de vleeskeuringsdienst (Stb. 1955, 79)
- Besluit vleeskeuring (Stb. 1957, 29)
- Besluit wat niet onder vleeswaren moet worden verstaan (Stb. 1957, 513)

- Besluit tot uitvoering van artikel 2, lid 2, van de Vleeskeuringswet (Stb. 1958, 92)
- Besluit eisen (Stb. 1960, 71)
- Besluit invoer vlees uit het buitenland (Stb. 1965, 345)
- Besluit toepassing op buffels en rendieren (Stb. 1974, 423)
- Besluit aanwijzing ambtenaren belast met keuring (Stb. 1976, 330)
- Besluit vergoeding kosten vleeskeuringsdiensten (Stb. 1979, 629)
- Besluit voorwaarden voor vlees verzonden uit andere landen dan de lid-staten van de Europese Gemeenschap (Stb. 1985, 174);
- Besluit invoer van vleesproducten en vleesbereiding uit andere lid-staten van de EEG (Stb. 1985, 175)
- Besluit bijzondere slachtplaatsen (Stb. 1985, 421)
- Besluit invoer van vleesproducten uit derde landen (Stb. 1991, 557)
- Besluit betreffende de productie van en de handel in vleesproducten (Stb. 1994, 11)
- Besluit betreffende de productie van en de handel in vers vlees (Stb. 1994, 12)
- Besluit productie en handel vlees van vrij wild (Stb. 1994, 563)
- Besluit aanwijzing ambtenaren als bedoeld in artikel 27, lid 1 van de Vleeskeuringswet (Stb. 1995, 551)

(60)

- actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
- handeling: Het - in overeenstemming met de ministers die het mede aangaat - vaststellen wijzigen en intrekken van ministeriële regelingen inzake de veiligheid van vlees en vleeswaren ter bescherming van de volksgezondheid.
- periode: 1945 -
- grondslag: Zie AMvB's Vleeskeuringswet Bijlage I
- product:
 - Voorwaarden bij de overbrenging van ingevoerd nog te keuren vlees naar een eerste kantoor (Stcrt. 1922, 103)
 - Voorschriften omtrent verpakking, bewaring, vervoer en merking van door afkoeling verduurzaamd vlees (Stcrt. 1922, 104)
 - Beschikking vaststelling van stempelwerk voor niet door afkoeling verduurzaamd vlees (Stcrt. 1922, 136)
 - Beschikking betreffende de invoer van monsters vleeswaren (Stcrt. 1929, 143)
 - Beschikking betreffende de keuring van per post ingevoerde vleeswaren (Stcrt. 1930, 2)
 - Beschikking ontheffing van het verbod van invoer van darmen bestemd voor uitvoer (Stcrt. 1947, 66)
 - Beschikking aanwijzing van inrichtingen, waarvan het diploma wordt geëist voor toelating tot een cursus voor opleiding tot keurmeester van vee en vlees (Stcrt. 1949, 64)
 - Beschikking invoer van afgekeurde levers voor farmaceutische doeleinden (Stcrt. 1949, 85)
 - Beschikking vaststelling van een leerplan (Stcrt. 1952, 18)
 - Besluit aanwijzing ambtenaren belast met de keuring (Stcrt. 1952, 218)
 - Beschikking van 10 december 1954, nr. 18394 (Stcrt. 242)
 - Regeling onderzoeksregulatief (Stcrt. 1957, 23, 55)
 - Besluit vaststelling van de vergoeding voor de kosten der keuring in het algemeen (Stcrt. 1957, 34)
 - Beschikking van 23 december 1957, nr. 18860 (Stcrt. 105)
 - Vaststelling vergoeding voor de kosten der keuring in het algemeen (Stcrt. 1957, 164)
 - Besluit houdend vaststelling van het rijksinvoerkeurloon van vlees (Stcrt. 1957, 164)
 - Besluit inzake regelen voor de keuring van gesmolten vetten, afkomstig van slachtdieren (Stcrt. 1957, 167)
 - Beschikking merken (Stcrt. 1957, 222)
 - Regeling voorschriften inzake elektrische bedwelmings van slachtdieren (Stcrt.

- 1957, 253)
- Voorschriften keuring toestellen en installaties met wisselstroom van 50 Hertz en aanwijzing van deskundige bureau's voor controle van installaties (Stcrt.
- 1958, 33)
- Voorschriften voor het vervoer, de aflevering en de behandeling van voorwaardelijk goedgekeurd vlees (Stcrt. 1958, 5)
 - Voorschriften ten aanzien van slachtdieren en vlees (Stcrt. 1958, 19)
 - Beschikking slachtdieren en vlees bestemd voor wetenschappelijk onderzoek (Stcrt. 1958, 19)
 - Regeling andere bouwtechnische eisen (Stcrt. 1960, 154)
 - Nadere voorschriften ten aanzien van hetgeen in vleeswinkels aanwezig mag zijn (Stcrt. 1961, 155)
 - Regeling nadere voorschriften ten aanzien van het vervoer van vlees (Stcrt. 1961, 121);
 - Regeling verkoop van uit het buitenland ingevoerd geslacht pluimvee in vleeswinkels (Stcrt. 1962, 226)
 - Beschikking merking van vleeswaren bij invoer uit het buitenland (Stcrt. 1964, 25)
 - Voorwaarden bij overbrenging van uit lidstaten van de EEG ingevoerde vlees naar een eerste kantoor (Stcrt. 1966, 210)
 - Nadere voorschriften voor de invoer van vlees uit de lid-staten van de EEG (Stcrt. 1966, 226)
 - Besluit houdende vaststelling van rijksinvoerkeurloon voor vlees (Stcrt. 1966, 226)
 - Bijzondere voorwaarden bij overbrenging van ingevoerd nog te keuren vlees en vleeswaren naar een eerste kantoor (Stcrt. 1968, 82)
 - Besluit houdende vaststelling van het rijksinvoerkeurloon voor vlees en vleeswaren (Stcrt. 1968, 47)
 - Rijksinvoerkeurloon voor bevroren darmen, organen voor bereiding van farmaceutische producten en vleeswaren (Stcrt. 1968, 47)
 - Beschikking invoer van voor therapeutische doeleinden bestemde organen of delen van slachtdieren uit België of Luxemburg (Stcrt. 1970, 85)
 - Regeling vaststelling van de keuringsstaten (Stcrt. 1972, 244)
 - Aanwijzing gedroogde bloedcellen als verduurzaamd vlees (Stcrt. 1976, 74)
 - Invoer organen bestemd voor de bereiding van orgaanpreparaten (Stcrt. 1976, 95)
 - Regeling nadere bouwtechnische voorschriften op grond van het Eisenbesluit (Stcrt. 1977, 25)
- Regeling bekleding van wanden (Stcrt. 1977, 28)
- Regeling nadere voorschriften t.a.v. luchtoverdruk en luchtcirculatie als bedoeld in artikel 1 van het Eisenbesluit (Stcrt. 1977, 28)
 - Regeling keuringsregulatief (Stcrt. 1978, 201)
 - Regeling vaststelling modellen (Stcrt. 1979, 251)
 - Invoer vlees (art. 4 van het K.b. Stb. 225/1922) (Stb. 1980, 222)
 - Invoer van vlees uit andere landen dan de lidstaten van de Europese Gemeenschap (Stcrt. 1981, 137, 189)
 - Regeling eisen verpakking voorverpakt vlees (Stcrt. 1981, 155)
 - Regeling aanwijzing gemeenten waarheen voorwaardelijk goedgekeurd vlees mag worden vervoerd (Stcrt. 1981, 198)
 - Regeling invoer- en afleveringsverbod stoffen met hormonale en thyreostatische werking (Stcrt. 1981, 221)
 - Regeling aanwijzing ambtenaren (Stcrt. 1984, 124)
 - Besluit aanwijzing ambtenaren (Stcrt. 1984, 125)
 - Invoer vleesproducten uit lid-staten van de EG (Stcrt. 1985, 116)
 - Besluit verbod stoffen, niet eigen aan vlees, in te voeren stoffen (Stcrt. 1986, 159)
 - Aanwijzing eerste kantoor voor keuring van vlees en/of vleeswaren, gesmolten vetten afkomstig van slachtdieren, gedroogd vlees, bloedplasma-poeder en gedroogde bloedcellen en aanwijzing percelen van keuring (Stcrt. 1986, 177)

- Regeling opslag en vervoer voorwaardelijk goedgekeurd vlees (Stcrt. 1987, 31, 90, 147)
- Regeling vlees goedgekeurd onder voorwaarde van sterilisatie (Stcrt. 1987, 79)
- Regeling gezondheidsverklaring voor personen werkzaam in de vleesindustrie (Stcrt. 1987, 198)
- Besluit tarieven vlees en vleesproducten (Stcrt. 1993, 99)
- Regeling invoer van vleeswaren uit lidstaten en derde landen (Stcrt. 1993, 121)
- Regeling aanwijzing personen die kunnen worden belast met de controle van veterinaire documenten voor vlees en vleesproducten verzonden uit derde landen (Stcrt. 1993, 76)
- Besluit aanwijzing autoriteit belast met het in kennis stellen van de Europese Commissie van onregelmatigheden bij de invoer uit derde landen van vlees en vleesproducten (Stcrt. 1993, 80)
- Regeling kalverlebmagen afkomstig uit andere lidstaten van de EG en uit derde landen bestemd voor de bereiding van stremsel (Stcrt. 1993, 81)
- Regeling identificatie en registratie slachtdieren (Stcrt. 1993, 87)
- Regeling nadere voorwaarden voor vlees uit lid-staten van de EG (Stcrt. 1993, 146)
- Regeling nadere voorwaarden voor vleesproducten en vleesbereidingen verzonden uit lid-staten van de EG (Stcrt. 1993, 146)
- Regeling vlees uit andere lid-staten van de EG en uit derde landen, bestemd voor ander gebruik dan menselijke consumptie (Stcrt. 1993, 183)
- Beschikking merken 1994 (Stcrt. 1994, 10)
- Besluit toepassing productie en in handel brengen vers vlees (Stcrt. 1994, 10)
- Regeling aanwijzing inspectieposten aan de grens (Stcrt. 1994, 23)
- Regeling vervoer niet volledig gekoeld varkensvlees (Stcrt. 1994, 39)
- Regeling voorwaarden waaronder wordt verstaan dat rund- en varkensvlees wordt uitgesneden (Stcrt. 1994, 39)
- Regeling inzake de invoer van vlees, bestemd voor ander gebruik dan menselijke consumptie (Stcrt. 1994, 127)
- Regeling houdende vaststelling formulier speciale noodslachtingen (Stcrt. 1994, 200)
- Regeling nadere voorwaarden voor vlees uit andere lid-staten (Stcrt. 1994, 209)
- Regeling aanwijzing van bedrijven voor het verwerken, het opslaan, het drogen of het sorteren van vlees niet bestemd voor menselijk consumptie (Stcrt. 1994, 231)
- Regeling invoer vlees bestemd voor ander gebruik dan menselijke consumptie (Stcrt. 1994, 239)
- Regeling nadere voorwaarden inzake vlees uit andere lid-staten (Stcrt. 1995, 77)
- Regeling nadere voorwaarden inzake vleesproducten, vleesbereiding en bepaalde andere producten van dierlijke oorsprong uit andere lid-staten (Stcrt. 1995, 77)

Opmerking: Onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het aanwijzen van onderscheidings- en herkenningstekens voor daarbij aangewezen categorieën van ter slachting aangeboden slachtdieren (Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 17a, lid 1, Besluit betreffende de productie van ven de handel in vers vlees (Stb. 1994, 12) art. 10, lid 4);
- het stellen van nadere regels met betrekking tot kennisgevingen inzake vlees en vleeswaren;
- het aanwijzen van eerste kantoren, inspectieposten en douane-entrepot alwaar de Rijkskeurmeester (eventueel) vlees controleert.

(61)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV

handeling: Het aanwijzen van landen van waaruit (geen) vlees mag worden ingevoerd.

periode: 1945 -

grondslag: Besluit invoer vleeswaren (Stb. 1922, 395) art. 2

product: - o.a.: Besluit invoer van vleeswaren uit lidstaten en derde landen (Stcrt. 1921,

121)

- Beschikking landen, waaruit vleeswaren mogen worden ingevoerd (Stcrt. 1957, 164)
- Beschikking invoer van vlees uit o.a.: Argentinië (Stcrt. 1985, 218), Australië (Stcrt. 1985, 233), Uruguay (Stcrt. 1985, 233), Zwitserland (Stcrt. 1986, 220)

(62)

- actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV.
- handeling: Het toelaten / aanwijzen van ambtenaren / diensten die (her-)keuringen van vlees verrichten en stellen van nadere regels inzake de werkzaamheden van deze ambtenaren en diensten.
- periode: 1957 -
- grondslag: Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 20, onder a, Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 51, lid 1, art. 2, Regeling Keuringsdienst 1984 (Stcrt. 1984, 125).
- product: - Besluit aanwijzing ambtenaren vleeskeuring (Stcrt. 1984, 125)
- Regeling keuringsdienst 1984 (Stcrt. 1984, 125)
- Regeling tot aanwijzing RVV-ambtenaren (Stcrt. 1988, 3)
- Regeling kringindeling RVV 1995 (Stcrt. 1995, 164)

(63)

- actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
- handeling: Het - eventueel in overeenstemming met andere ministers - toelaten / aanwijzen van diensten en ambtenaren die toezicht houden op de naleving van de Vleeskeuringswet het stellen van nadere regels inzake de werkwijze van de diensten en ambtenaren.
- periode: 1945 -
- grondslag: Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 31.

product: - Koninklijk besluit houdende aanwijzing van ambtenaren als bedoeld in artikel 27, lid 1, van de Vleeskeuringswet (Stcrt. 1952, 218)
- Aanwijzing opsporingsambtenaren Vleeskeuringswet en Destructiewet (Stcrt. 1992, 242)
- Besluit werkzaamheden hoofdinspecteur Veterinaire Inspectie (Stcrt. 1993, 34).
- Regeling aanwijzing ambtenaren belast met toezicht op naleving Vleeskeuringswet (Stcrt. 139)
- Besluit houdende aanwijzing van ambtenaren als bedoeld in artikel 27, lid 1, van de Vleeskeuringswet (Stb. 1995, 551)

(64)

actor: de minister van SZW
handeling: Het erkennen van instellingen die toestellen en installaties voor elektrische bedwelming testen.
periode: 1957 -
grondslag: Beschikking van 23 december 1957, 18860 (Stcrt. 1957) art. 3.

(65)

actor: de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige Dienst en de Rijksdienst voor Vee en Vlees
handeling: Het opstellen van (nadere) voorschriften / voorwaarden inzake de verpakking, de bewaring, het vervoer en de keuring van vlees.
periode: 1957 -
grondslag: Vergoedingen keuring ingevoerd vlees (Stcrt. 1957, 186), Onderzoeksregulatief 1994 (Stcrt. 1994, 10) art. 15, lid 8, Besluit productie en handel van vrijwild (Stb. 1994, 563) art. 2, onder a.
product: - Voorwaarden overbrenging van vlees (Stcrt. 1929, 166)
- Voorschriften inzake verrekening van de rijksvoorkeurlonen (Stcrt. 1957, 216)

3.3.1 Gemeentelijke verordeningen & voorzieningen

Inleiding:

Een gemeenteraad dient de verordeningen die zij opstelt inzake de vleeskeuring te laten goedkeuren door gedeputeerde staten. Eventueel kan de gedeputeerde staten zelf een verordening opzetten of andere voorzieningen treffen die noodzakelijk mochten zijn. De Veterinaire Inspectie adviseert gedeputeerde staten inzake het goedkeuren / opstellen van deze verordeningen of voorzieningen.

Handelingen:

(66)

actor: de Veterinaire Inspectie
handeling: Het adviseren van gedeputeerde staten inzake het treffen van voorzieningen bij gemeenten die de Vleeskeuringswet niet naar behoren uitvoeren.
periode: 1945 -
grondslag: Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 10, lid 2.

(67)

actor: de Veterinaire Inspectie
handeling: Het adviseren van gedeputeerde staten bij het goedkeuren of opstellen van verordeningen inzake de vleeskeuring.
periode: 1945 -
grondslag: Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 22, lid 2, art. 23, lid 3.

3.4 Wet op de Voedingsraad

Inleiding:

De Voedingsraad is ingesteld bij de Wet op de Voedingsraad van 1952 (Stb. 350/ inwerking getreden 1954, opgeheven in 1997). Doelstelling van de permanente raad is het - eventueel ongevraagd - adviseren van de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van Landbouw inzake aangelegenheden betreffende voeding en voedselvoorziening.

Handelingen:

(68)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister van LNV

handeling: Het voorbereiden van de vaststelling, wijziging en intrekking van de Wet op de
Voedingsraad.

periode: 1952 -

product: - Wet op de Voedingsraad (Stb. 1952, 350)

opmerking: de wet is bij Koninklijk besluit van 25 februari 1954 (Stb. 94) inwerking getreden.

3.5 Destructiebesluit 1942

Inleiding:

Het Destructiebesluit 1942 (Stcrt. 1942, 48 / Verordeningenblad No 23/1940) is tijdens de Tweede Wereldoorlog ingesteld. Het besluit had de kracht van een wet.

Op grond van het besluit werd materiaal van dierlijke herkomst, dat de openbare gezondheid kon benadelen, onschadelijk gemaakt in destructoren - inrichtingen bestemd voor de vernietiging van voor consumptie ongeschikt vee en vlees - en verwerkt tot nuttige en/of onschadelijke producten.

Vanaf het inwerking treden van het besluit is slechts een toegelaten ondernemer gerechtigd een destructor op te richten voor de vernietiging van voor consumptie ongeschikt materiaal. De ondernemer verricht deze werkzaamheden binnen een bepaald gebied.

Het besluit is in 1957 ingetrokken en vervangen door de Destructiewet (Stb. 1957, 84). Zie daarvoor de volgende paragraaf.

Handelingen:

(69)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
handeling: Het voorbereiden van de vaststelling, wijziging en intrekking van het Destructie- besluit 1942.
periode: 1945 - 1957
grondslag: Verordening No 3/1940, art. 2 en 3; Verordening No 23/1940, art. 1
product: - Destructiebesluit 1942 (Stcrt. 1942, 48)

(70)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
handeling: Het vaststellen, wijzigen of intrekken van ministeriële regelingen inzake de destructie van vlees en vleeswaren.
periode: 1945 - 1957
grondslag: Destructiebesluit 1942 (Stcrt. 1942, 48) art. 2 lid 5, art. 3, art. 10 lid 2

3.6 Deconstructiewet

Inleiding:

De Deconstructiewet (Stb. 1957, 84) is de opvolger van het Deconstructiebesluit 1942 (zie paragraaf hiervoor). De belangrijkste grondgedachten als fundament voor de wet zijn:

- het materiaal van dierlijke afkomst, dat de openbare gezondheid kan benadelen, moet onschadelijk worden gemaakt in destructoren door verwerking tot nuttige producten;
- voor de oprichting of het in werking hebben van een destructor is een vergunning vereist;
- aan iedere ondernemer wordt een gebied toegewezen, voor hetwelk hij is verplicht en gerechtigd de destructie te verzorgen met uitsluiting van anderen.

Overtredingen van de bepalingen in de Deconstructiewet kunnen als economisch delict worden beschouwd. Op grond van de Wet economische delicten (Stb. 1950, K 258) kan strafrechtelijke vervolging worden ingesteld.

Handelingen:

(71)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
handeling: Het voorbereiden van de vaststelling, wijziging en intrekking van de Deconstructiewet.
periode: 1957 -
product: - Deconstructiewet (Stb. 1957, 84)

(72)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
handeling: Het voorbereiden van de vaststelling, wijziging en intrekking van algemene maatregelen van bestuur inzake de destructie van voor menselijke consumptie ondeugdelijk vlees en vleeswaren.
periode: 1957 -
grondslag: Deconstructiewet (Stb. 1957, lid 84) art. 7, art. 9 lid 1, art. 13 lid 3, art. 10 lid 6, art. 13 lid 5, art. 14
product: - Deconstructiebesluit (Stb. 1958, 71)
- Besluit van 30 maart 1978, houdende uitvoering van artikel 2, derde lid, onder c, van de Deconstructiewet (Stb. 222)
- Deconstructiebesluit 1996 (Stb. 1996, 126)

(73)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
handeling: Het vaststellen, wijzigen en intrekken van ministeriële regelingen inzake (de houders van) destructiemateriaal, de verwerkers en het eindproduct van de verwerking.
periode: 1957 -
grondslag: Deconstructiewet (Stb. 1957, 84, zoals gewijzigd Stb. 1994, 784) art. 2 lid 2, art. 3 lid 4, art. 4a lid 4, art. 4b lid 1 - 2, art. 7, art. 12 lid 1 en 3 - 4; Deconstructiebesluit (Stb. 1958, 710) art. 16 lid 2, art. 18 lid 1 en 3, art. 20 lid 1, 22 lid 4, art. 26 lid 1, art. 27, art. 28 lid 1, art. 30 lid 5, 7 - 8 en 11, art. 31 lid 3 en 5; Deconstructiebesluit 1996 (Stb. 1996, 126) art. 16 lid 1, art. 18 lid 2, art. 28 lid 1
product: - o.a. Regeling eisen eigenaar of hinder van hoog- en laag-risico materiaal (Stcrt. 1995, 77)
- Regeling aanwijzing hoog-risico-materiaal (Stb. 1996, 68)

opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het stellen van (nadere) regels inzake het begraven en verbranden van destructiemateriaal en de invoer van het eindproduct van verwerking in Nederland;

- het stellen van (nadere) regels aan de eigenaar of houder van laag- en hoog-risico materiaal;
- het stellen van regels inzake de invoer en uitvoer van laag-risico destructie materiaal;
- het stellen van het (nadere) regels inzake het verhalen van de extra kosten door de verwerker op degene van wie het destructiemateriaal afkomstig is (het destructiemateriaal wat hier wordt bedoeld is vermengd met ander materiaal of zodanig verpakt dat de kosten van de destructie aanmerkelijk hoger zijn dan normaal);
- het aanwijzen van dierlijk afval als hoog-risicomateriaal.

(74)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert.
 handeling: Het aanwijzen van een instantie die bevoegd is tot het bijhouden van het register met een overzicht van verwerkingsbedrijven die laag-risico-materiaal gebruiken voor de bereiding van voeder voor gezelschapsdieren of farmaceutische of technische producten.
 periode: 1957 -
 grondslag: Destructiewet (Stb. 1957, 84) art. 5 lid 2.
 product: - Aanwijzingsbesluit Destructiewet (Stcrt. 1995, 183)

(75)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
 handeling: Het - eventueel in overeenstemming met andere ministers - toelaten / aanwijzen van diensten en ambtenaren die toezicht houden op de naleving van de Destructiewet en het stellen van nadere regels inzake de werkwijze van de diensten en ambtenaren.
 periode: 1957 -
 grondslag: Destructiewet (Stb. 1957, lid 84) art. 24; Destructiewet (Stb. 1994, lid 784) art. 24 lid 2
 product: - Regeling aanwijzing toezichthoudende ambtenaren Destructiewet (Stcrt. 1995, 82)

3.6.1 Verordeningen product-, hoofdbedrijf- en bedrijfsschap

Inleiding:

Op grond van de Destructiewet kan een product-, hoofdbedrijf, of een bedrijfsschap een verordening opstellen inzake destructiemateriaal en het eindproduct van de verwerking van destructiemateriaal. Eventueel kan zij daartoe door de minister worden verplicht. De verordeningen worden goedgekeurd door de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van Landbouw.

Handelingen:

(76)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
handeling: Het vorderen aan een product-, een hoofdbedrijf- of een bedrijfsschap om verordeningen op te stellen inzake destructiemateriaal en het eindproduct van de verwerking van destructiemateriaal.
periode: 1994 -
grondslag: Destructiewet (Stb. 1994, 784) art. 4d lid 1, art. 9 lid 2

(77)

actor: het product-, een hoofdbedrijf-, of een bedrijfsschap
handeling: Het opstellen van verordeningen inzake destructiemateriaal en het eindproduct van de verwerking van destructiemateriaal.
periode: 1994 -
grondslag: Destructiewet (Stb. 1994, 784) art. 4d lid 2, art. 9 lid 2; Destructiebesluit 1996 (Stb. 1996, 126) art. 22 lid 2, art. 23 lid 4

(78)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
handeling: Het goedkeuren van verordeningen van een product-, een hoofdbedrijf-, of een bedrijfsschap inzake destructiemateriaal en het eindproduct van de verwerking van destructiemateriaal.
periode: 1994 -
grondslag: Destructiewet (Stb. 1994, 784) art 4d lid 2, art. 9 lid 3

3.6.2 Verordeningen gemeenten

Inleiding:

De inspecteur van de Veterinaire Inspectie was op grond van de Destructiewet bevoegd gedeputeerde staten te adviseren bij het al dan niet goedkeuren van gemeentelijke verordeningen over destructiemateriaal. Tevens kon de inspecteur advies uitbrengen indien gedeputeerde staten een gemeentelijke verordening moest opstellen omdat een gemeenteraad in gebreke was gebleven dit zelf te doen.

Advisering van gedeputeerde staten door de inspecteur inzake gemeentelijke verordeningen over destructiemateriaal is in 1994 uit de wet geschrapt.

Handeling:

(79)

actor: de Veterinaire Inspectie
handeling: Het adviseren van Gedeputeerde staten inzake het goedkeuren / opstellen van (gemeentelijke) verordeningen inzake destructiemateriaal.
periode: 1957 - 1994
grondslag: Destructiewet (Stb. 1957, 84) art. 18 lid 2, art. 19 lid 2

3.7 Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen

Inleiding:

De Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen (Stb. 1978, 430) komt voort uit de Overeenkomst inzake het internationaal vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen en het gebruik van speciale vervoermiddelen bij dit vervoer (Trb. 1972, 112 / ATP-overeenkomst). De overeenkomst is op 1 september 1970 te Genève tot stand gekomen in het kader van de Economische Commissie voor Europa (ECE) (zie ook het RIO Internationale volksgezondheidsaangelegenheden). De wet beoogt een betere kwaliteitshandhaving van aan bederf

onderhevige levensmiddelen tijdens het internationale vervoer per weg en per spoor.

Handelingen:

(80)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister van LNV en
de minister van V&W

handeling: Het voorbereiden van de vaststelling, wijziging en intrekking van de Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen

periode: 1978 -

product: - Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen
(Stb. 1978, 430)

(81)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister van LNV en
de minister van V&W.

handeling: Het voorbereiden van de vaststelling, wijziging en intrekking van algemene maatregelen van bestuur inzake het grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen.

periode: 1978 -

grondslag: Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen_(Stb. 1978, 430) art. 12

(82)

actor: de minister van V&W

handeling: Het aanwijzen van een keuringsinstelling die bevoegd is keuringscertificaten af te geven aan de eigenaar van een voertuig dat voldoet aan de normen die staan in Bijlage I van de ATP-overeenkomst (Trb. 1972, 112) en het vaststellen van nadere voorschriften voor deze instellingen.

periode: 1978 -

grondslag: Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen_(Stb. 1978, 430) art. 8 lid 2, art. 9, lid 2 en 5, art. 10 onder b.

product: - Beschikking van 1 juni 1979, nr. A-1/V26 140 (Stcrt. 1978, 430)

opmerking: onderdeel van deze handelingen maakt uit: het aanwijzen van een keuringsinstelling in een land dat geen deel uitmaakt van de ATP-overeenkomst.

(83)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister van LNV

handeling: Het aanwijzen van instanties die voor de minister de machtigingen verlenen inzake het in verkeer brengen van levensmiddelen die niet voldoen aan de voorschriften zoals die staan in Bijlage II en III van de ATP-overeenkomst (Trb. 1972, 112).

periode: 1978 -

grondslag: Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen_(Stb. 1978, 430) art. 7 lid 2

product: - Beschikking van 3 juni 1980, nr. 65613 (Stcrt. 1986, 11)

opmerking: door de ministers zijn de Keuringsdienst van Waren en de AID aangewezen.

(84)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister van LNV

handeling: Het stellen van nadere regels (aan aangewezen instanties) bij het verlenen van een machtiging inzake het in verkeer brengen van levensmiddelen die niet voldoen aan de voorschriften zoals die staan in Bijlage II en III van de ATP-overeenkomst (Trb. 1972, 112).

periode: 1978 -
grondslag: Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen_(Stb. 1978, 430) art. 7, lid 2 - 3.

opmerking: het vaststellen van de vergoeding voor de aanvraag van een machtiging maakt deel uit van deze handeling.

(85)

actor: de Rijksdienst voor het Wegverkeer en de N.V. Nederlandse Spoorwegen.
handeling: Het opstellen van een reglement inzake het keuren van voertuigen die voldoen aan de normen die staan in Bijlage I van de ATP- overeenkomst (Trb. 1972, 112).
periode: 1978 -
grondslag: Beschikking van 1 juni 1979, nr. A-1/V26 140 (Stcrt. 1978, 430) art. 4, art. 7 lid 1

(86)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van V&W
handeling: Het - eventueel in overeenstemming met andere ministers - toelaten / aanwijzen van diensten en ambtenaren die toezicht houden op de naleving van de Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen (Stb. 1978, 430) en het stellen van nadere regels inzake de werkwijze van de diensten en de ambtenaren
periode: 1978 -
grondslag: Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen (Stb. 1978, 430) art. 6 lid 1
product: - Ministeriële beschikking van 21 mei 1979, nr. J 1862 (Stcrt. 1980, 126)

3.8 Kernenergiewet

Inleiding:

De Kernenergiewet (Stb, 1963, 82) heeft tot doel een goede ontwikkeling te bevorderen ten aanzien van de vrijmaking van kernenergie en het gebruik van splijtstoffen, ertsen, radioactieve stoffen en ioniserende straling uitzendende toestellen, en tevens maatregelen te treffen ter bescherming tegen gevaren verbonden aan ioniserende straling.

Een groot aantal ministers houden zich vanuit hun taakgebied bezig met ioniserende straling.

Voorbeelden hiervan zijn de Minister van Economische Zaken die zich bezig houdt met kernenergie, de Minister van Sociale Zaken die zich bezig houdt met arbeidsbescherming tegen straling en de minister waaronder milieubeheer ressorteert die zich bezig houdt met de bescherming van het milieu tegen de schade door ioniserende straling. Voor handelingen daarover zie de RIO's op de betreffende beleidsterreinen zoals bijvoorbeeld het RIO Milieubeheer.

De minister waaronder Volksgezondheid ressorteert houdt zich bezig met medische stralingtoepassingen. Daarnaast ook met het gebruik van straling bij het doorstralen van waren. Voor de toezichhoudende rol van de Keuringsdienst van Waren met betrekking tot ioniserende straling zie hoofdstuk 5.

De doelstellingen inzake de uitvoering van de Kernenergiewet, waar de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert bij betrokken is, zijn de volgende:

- de registratie van radioactieve stoffen;
- de vergunning- en ontheffingverlening;
- de mogelijkheid om bij AMvB (nadere) regels voor te bereiden;
- de mogelijkheid voor de overheid om in te grijpen wanneer wettelijke voorschriften niet worden nageleefd, en tot bescherming tegen gevaar van straling in het algemeen.

Voor het inwerking treden van de Kernenergiewet (Stb. 1963, 82) werden regels inzake het toepassen van kernenergie en het gebruik van splijtstoffen, ertsen en ioniserende straling uitzendende toestellen gesteld op basis van andere wetten. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het op grond van de Warenwet opgestelde Radioactieve stoffenbesluit (Stb. 1958, 434/ 1963, 233).

Voor uitvoerende handelingen inzake de Kernenergiewet zie paragraaf [4.7] en [4.8]. De laatste paragraaf [4.8] heeft alleen betrekking op registratieverplichtingen.

Handelingen:

(87)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het leveren van een bijdrage bij de voorbereiding van de vaststelling, wijziging en intrekking van Kernenergiewet.
periode: 1963 -
product: - Kernenergiewet (Stb. 1963, 82)

(88)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het leveren van een bijdrage bij de voorbereiding van de vaststelling, wijziging en intrekking van algemene maatregelen van bestuur die voortkomen uit de Kernenergiewet.
periode: 1963 -
grondslag: Kernenergiewet (Stb. 1963, 82)
product: - o.a. Definitiebesluit (Stb. 1969, 358)

- Besluit registratie radioactieve stoffen en kosten keuringsdiensten Kernenergiewet (Stb. 1969, 472)
- Besluit taakinfilling ambtenaren Keuringsdiensten (Stb. 1969, 474)

(89)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert

handeling: Het leveren van een bijdrage bij het vaststellen, wijzigen en intrekken van ministeriële regelingen inzake kernenergie en ioniserende straling.

periode: 1963 -

grondslag: Kernenergiewet (Stb. 1963, 82) art. 35, 2, art. 76 lid 4; Definitiebesluit Kernenergiewet (Stb. 1969, 358); Besluit radioactieve stoffen Kernenergiewet en (Stb. 1969, 404); Besluit toestellen Kernenergiewet (Stb. 1996, 406) en Besluit stralingsbescherming Kernenergiewet (Stb. 1986, 465)

product: - o.a. Regeling effectief dosisequivalent (Stcrt. 1987, 60)
- Besluit classificatieregeling (Stcrt. 1987, 60)

Opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het vaststellen van modellen van registratieformulieren;
- het aanwijzen van type toestellen, die niet het uitzenden van ioniserende straling beogen, waarbij op geen enkel punt op 0,1 meter afstand van welke plaats ook van het oppervlak van het toestel een dosisequivalent tempo kan worden gemeten van meer dan 1 microsievert per uur (Besluit stralingsbescherming Kernenergiewet (1986, 465) art. 4, lid 2).

(90)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert

handeling: Het - in overeenstemming met andere ministers - toelaten / aanwijzen van diensten en ambtenaren die toezicht houden op de naleving van de Kernenergiewet en het stellen van nadere regels inzake de werkwijze van de diensten en de ambtenaren.

periode: 1969 -

grondslag: Kernenergiewet (Stb. 1963, 82) art. 58 lid 1

Hoofdstuk 4 - Uitvoeringsinstrumenten

Inleiding:

In de eerste paragraaf van dit hoofdstuk staan de adviescommissies die de minister adviseren bij de uitvoering van een of meer wetten/instrumenten. Verder heeft elke wet in dit hoofdstuk zijn eigen paragraaf met uitvoeringsinstrumenten.

Het instrument meldingsverplichtingen radioactieve stoffen - welke voortkomt uit de Warenwet en de Kernenergiewet - is hier samen in een aparte paragraaf opgenomen omdat de overlap van handelingen groot is.

4.1 Advisering uitvoering wet- en regelgeving

Handelingen:

(91)

actor: de ad hoc commissies
handeling: Het adviseren van de betrokken ministers inzake de uitvoering van de instrumenten met betrekking tot voedings- en productveiligheid.
periode: 1945 -

(92)

actor: de Adviescommissie Warenwet
handeling: Het adviseren van de betrokken ministers inzake de uitvoering van de Warenwet.
periode: 1945 - 1996

(93)

actor: de Commissie Rijksdienst voor Vee en Vlees
handeling: Het adviseren van de ministers van Landbouw en Volksgezondheid inzake de uitvoerende werkzaamheden van de Rijksdienst voor Vee en Vlees.
periode: 1993 -

(94)

actor: de Adviescommissie Vleeskeuringswet
handeling: Het adviseren van de ministers die het aangaat inzake de uitvoering van de Vleeskeuringswet.
periode: 1979 - 1996
grondslag: Vleeskeuringswet (Stb. 1977, 661) art. 30b lid 1 - 2

(95)

actor: de Voedingsraad
handeling: Het adviseren van de ministers van Volksgezondheid en van LNV inzake de veiligheid van voeding.
periode: 1954 - 1996
grondslag: Wet op de voedingsraad (Stb. 1952, 350) art. 1 lid 3

(96)

actor: de Destructieraad
handeling: Het adviseren van de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert inzake het onschadelijk maken van ondeugdelijk materiaal van dierlijke afkomst.
periode: 1945 - 1996
grondslag: Destructiewet (Stb. 1957, 84) art. 23 lid 5; Destructiebesluit 1942 (Stcrt. 1942, 48) art. 11

(97)

actor: de Voorlopige Commissie Veiligheid Nieuwe Voedingsmiddelen
handeling: Het adviseren van de betrokken ministers inzake de uitvoering van de instru-

periode
grondslag: menten betreffende nieuwe voedingsmiddelen.
1993 -
Regeling nieuwe voedingsmiddelen (Stcrt. 1993, 138) art. 6

4.2 Warenwet

4.2.1 Vergunningen

Inleiding:

Voor een bij AMvB aangewezen categorie waren moet een vergunning worden aangevraagd of dienen de waren erkend te worden voordat deze mogen worden bereid, vervaardigd, behandeld, bewerkt, verwerkt, verpakt, bewaard of vervoerd.

De minister waaronder Volksgezondheid ressorteert of een door deze minister aangewezen instantie kan de vergunningen verlenen. Voorbeelden van door de minister aangewezen instanties zijn de Keuringsdienst van Waren en de productschappen.

Handelingen:

(98)

actor: het Bedrijfschap voor Visserijproducten

handeling: Het adviseren van de directeur van de Keuringsdienst van Waren inzake het verlenen of intrekken van vergunningen betreffende de bewerking van schelp- en schaaldieren door middel van huisarbeid.

periode: 1949 - 1983

grondslag: Verlening ontheffing algemeen besluit (Stcrt. 1949, 100) art. 6

(99)

Actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV

handeling: Het - eventueel in overeenstemming met andere ministers - verlenen, wijzigen, schorsen of intrekken van vergunningen / toelatingen / erkenningen inzake het bereiden, vervaardigen, behandelen, bewerken, verwerken, verpakken, bewaren of vervoeren van waren behorend tot een bij AMvB aangewezen categorie.

periode: 1945 -

grondslag: Warenwet (Stb. 1988, 358) art. 14b lid 1 sub 2 onder b zoals gewijzigd (Stb. 1994, 573) art. 5, lid 1, onder b; Zie AMvB's Warenwet Bijlage I

product: - o.a. Erkenning natuurlijk mineraal- en bronwater (Stcrt. 1986, 34)

Opmerking: deze handeling kan ook worden verricht door een ander bij AMvB aangewezen overheidsorgaan zoals bijvoorbeeld de Keuringsdienst van Waren/ zie volgende handeling.

Onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het weigeren, verlenen, wijzigen of intrekken van vergunningen voor het invoeren / bereiden van radioactieve stoffen (Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1958, 317) art. 2, lid 1 - 2, art. 3, lid 1, art. 4, lid 4, Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1963, 233) art. 3, lid 1, art. 4, lid 1).
- het geven van toestemming aan de vervoerder om in een collo een radioactieve stof te vervoeren die een hogere waarde heeft dan staat omschreven in het Besluit radioactieve stoffen 1958 / 1963 (Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1958, 317) art. 2, lid 1, Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1963, 233) art. 10, lid 4).
- het toelaten van natuurlijke personen of rechtspersonen die in het bezit mogen zijn van radioactieve stoffen (Besluit radioactieve stoffen (Stb.1958, 317) art. 2, lid 1, art. 3, lid 1, Besluit radioactieve stoffen (Stb.1963, 233) art. 3, lid 1, art. 4, lid 1).
- het toelaten van (namen op) waren die naar aard en samenstelling gelijk zijn aan de waren zoals genoemd in AMvB's op grond van de Warenwet (Warenwet (Stb. 1935, 793) art. 14, lid 3, zie ook AMvB's Warenwet);
- het opstellen van voorschriften die worden verbonden aan een vergunning;
- het verzoeken aan de regionaal inspecteur voor de Gezondheidsbescherming om een centraal melkdepot of centrum voor standaardisering te erkennen als melkbehandelingsinrichting of melkverwerkingsinrichting (Regeling zuivelbereiding (Stcrt. 1994, 243) art. 3, lid 1 en 2);

- het erkennen een onderneming - waaraan krachtens de Kernenergiewet een vergunning is verleend inzake ioniserende straling uitzendende toestellen - voor het mogen uitvoeren van behandelingen van drink- en eetwaren met ioniserende straling (art. 3, lid 2, Besluit door straalde waren; Stb.1992, 205);
- het erkennen van bronnen van natuurlijk mineraal en bronwater (Natuurlijk mineraal- en bronwaterbesluit (Stb. 1985, 422) art. 2, lid 4-5).

(100)

actor: het aangewezen (overheids-)orgaan en de Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers

handeling: Het verlenen, wijzigen, schorsen of intrekken van vergunningen / toelatingen / erkenningen inzake het bereiden, vervaardigen, behandelen, bewerken, verwerken, verpakken, bewaren of vervoeren van waren behorend tot een bij AMvB aangewezen categorie.

periode: 1945 -

grondslag: Warenwet (Stb. 1988, 358) art. 14b lid 1 sub 2 onder b; Warenwet (Stb. 1994, 573) art. 5, lid 1 onder b; Zie AMvB's Warenwet Bijlage I

opmerking: voorbeelden werkzaamheden aangewezen organen inzake vergunningverlening:

- het verlenen of intrekken van een vergunning betreffende de bewerking van schelp- en schaaldieren door thuiswerker (vergunningen wordt afgegeven door de directeur van de Keuringsdienst van Waren, Verlening ontheffing algemeen besluit (Stcrt. 1949, 100; art. 10);
- het erkennen van een inrichting als zijn de bevoegd om eiproducten te bereiden en behandelen (Productschap voor pluimvee en eieren, Besluit eiproducten (Stb.1992, 600) art. 3;
- het aanwijzen van een controlerende instantie die laboratoriumonderzoek controleert met betrekking tot de analytische eisen zoals genoemd in Bijlage III van het Ei-productenbesluit (Productschap voor pluimvee en eieren, Besluit eiproducten (Stb. 1992, 600) art. 8;
- het erkennen van melkbehandelingsinrichtingen die voldoen aan de in bijlage B van de richtlijn 92/46/EEG gestelde vereisten (Stichting Centraal Orgaan Zuivelcontrole (COKZ) / Inspectie voor de gezondheidsbescherming (HIGB), Bekendmaking houdende aanvraag erkenning inzake melk en producten op basis van melk (Stcrt. 1993, 114) art. 1);
- het erkennen van een centraal melkdepot, centrum voor standaardisering, melkbehandelingsinrichting of melkverwerkingsinrichting (Inspectie voor de Gezondheidsbescherming, Regeling zuivelbereiding (Stcrt. 1994, 243) art. 3, lid 1, 2 en 3);
- het erkennen / registreren van ondernemingen die eet- en drinkwaren mogen invoeren (Stichting Centraal Orgaan voor Kwaliteitsaangelegenheden in de Zuivel (COKZ)/ Inspectie voor de volksgezondheid/ Rijksdienst voor Vee en Vlees, Regeling gezondheidscontroles levens middelen van dierlijke oorsprong (intraverkeer)/ (Stb. 1994, 245) art. 7);
- het erkennen van inrichtingen waar visserijproducten worden behandeld bewerkt, bereid, bewaard, verpakt en verzonden (Productschap voor Vis en Visproducten, Regeling visserijproducten en tweekleppige weekdieren (Stb. 1995, 29) art. 4 - 5);
- het erkennen van een bedrijf dat visproducten uit het buitenland mag behandelen en verpakken (Hoofdinspecteur voor de gezondheidsbescherming, Regeling visserij producten en tweekleppige weekdieren (Stb. 1995, 29) art. 10, onder a, sub 1 - 2);
- het erkennen van mineraal bronwater en van temperatuuregistratieapparatuur (Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers, Warenwetbesluit natuurlijk mineraal bronwater (Stb. 1985, 422) resp. Warenwetregeling diepgevroren levensmiddelen (Stcrt. 1993, 2) en Bekendmaking goedkeuring registratieapparatuur voor vervoer van diepgevroren levensmiddelen (Stcrt. 1993, 176).

(101)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert

handeling: Het behandelen van een beroep - welke is ingesteld door een betrokkene - tegen een beschikking van een aangewezen overheidsorgaan inzake het verlenen, wijzigen of intrekken van een vergunning voor het bereiden, vervaardigen, behandelen, bewerken, verwerken, verpakken, bewaren of vervoeren van waren behorend tot een bij AMvB aangewezen categorie.

periode: 1988 -

grondslag: Warenwet (Stb. 1988, 358) art. 5 lid 5, 14b lid 5

(102)
actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het registreren van de te gebruiken aanduidingen en vermeldingen en de samenstelling van producten van bijzondere voeding welke niet behoort tot een in de bijlagen van het Besluit producten voor bijzondere voeding (Stcrt. 1992, 222) genoemde categorieën.
periode: 1992 -
grondslag: Besluit producten voor bijzondere voeding (Stcrt. 1992, 222) art. 2 lid 2, art. 4 lid 2 - 3

4.2.2 Ontheffingen

Inleiding:

Op grond van de Warenwet kan aan een bepaald bedrijf een ontheffing verleend worden met betrekking tot verplichtingen of verboden die staan in de Warenwet. De minister waaronder Volksgezondheid ressorteert of een door deze minister aangewezen instantie kan de ontheffingen verlenen. Voorbeelden van door de minister aangewezen instanties zijn de Stichting Centraal Orgaan Zuivelcontrole (COKZ) en de Inspectie voor de Gezondheidsbescherming.

Handelingen:

(103)
actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister van EZ en
de minister van LNV
handeling: Het verlenen (eventueel ook wijzigen of intrekken) van een ontheffing aan een bedrijf ten aanzien van verplichtingen of verboden welke zijn gesteld op grond van de Warenwet.
periode: 1945 -
grondslag: Warenwet (1935, 793) art. 16 lid 2
product: - Beschikking ontheffing met het oog op het pellen van garnalen en huisarbeid (Stcrt. 1979, 43)
- Beschikking houdende ontheffing aan Vroom & Dreesmann inzake marktrestaurant (Stcrt. 1993, 199)
- Beschikking ontheffing Warenwetregeling nieuwe voedingsstoffen (Stcrt. 1994, 145)
- Beschikking houdende ontheffing Warenwetbesluit doorstraalde waren (Stcrt. 1994, 173)
- Beschikking ontheffing Warenwetregeling nieuwe voedingsstoffen (Stcrt. 1994, 215)
- Beschikking ontheffing Warenwetregeling nieuwe voedingsstoffen (Stcrt. 1994, 217)

opmerking: bij AMvB kan deze handeling worden overgedragen aan een daarbij aangewezen instelling (art. 22, lid 4, Ww). Zie voor deze AMvB's het hoofdstuk wet- en regelgeving Het verlenen van ontheffingen aan verbodsbepalingen die staan in het Besluit radioactieve stoffen van 1963 (Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1963, 233) art. 16).

(104)
actor: de aangewezen instelling en
de Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers
handeling: Het verlenen, wijzigen of intrekken van ontheffingen inzake regels welke zijn gesteld op grond van de Warenwet.
periode: 1945 -
grondslag: Algemeen besluit (Stb. 1925, 262) art. 2 onder a; Warenwet (Stb. 1988, 358) art. 14n lid 2, art 16.

opmerking:

- Voorbeeld aangewezen instellingen: Stichting Centraal Orgaan Zuivelcontrole (COKZ) / Inspectie voor de Gezondheidsbescherming (het verlenen van ontheffing indien melkbehandelingsinrichtingen niet voldoen aan sommige van in bijlage B van de richtlijn 92/46/EEG gestelde vereisten (Bekendmaking houdende aanvraag erkenning inzake melk en producten op basis van melk (Stcrt. 1993, 114);
- Voorbeeld van ontheffing: het gebruik van natriumnitriet in vleesproducten (1987-1998) door de Keuringsdienst van Waren (Vlees- en vleeswarenbesluit 1987, art. 11, lid 2).

(105)

actor: de Inspectie Gezondheidsbescherming
handeling: Het al dan niet instemmen met het afzien, bij de bereiding van eiproducten, van een kiemreducerende behandeling.
periode: 1992 -
grondslag: Art.6 lid 2 Besluit eiproducten (Stb. 1992, 600)

(106)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het behandelen van een beroep - ingesteld door een betrokkene - inzake de weigering, wijziging of intrekking van een ontheffing door een bij AMvB aangewezen overheidsorgaan.
periode: 1988 -
grondslag: Warenwet (Stb. 1988, 358) art. 14n lid 7, zoals gewijzigd (Stb. 1994, 573) art. 16 lid 6

(107)

actor: het Productschap voor vis en visproducten
handeling: Het registreren van bedrijfsruimten waarin in de huisindustrie gepelde garnalen worden ontworpen aan een kiemreducerende behandeling.
periode: 1989 -

(108)

actor: de Keuringsdienst van Waren
handeling: Het registreren van verklaringen waarin staat dat een thuiswerker zich verbindt aan de eisen welke staan in de ontheffing met het oog op pellen van garnalen en huisarbeid (Stcrt. 1983, 43).
periode: 1989 -
grondslag: Ontheffing met het oog op pellen van garnalen en huisarbeid (Stcrt. 1983, 43) art. 1 onder g

4.2.3 Typekeuringen

Inleiding:

De Warenwet werd vanaf 1975, met het inwerking treden van het Helmenbesluit brom- en motorfietsen, gebruikt voor typekeuringen. In 1988 is speciaal in de Warenwet een rechtsgrondslag van typekeuringen gecreëerd.

De typekeuring houdt in dat een bepaald product, niet zijnde eet- of drinkwaren, slechts mag worden verhandeld indien het behoort tot een goedgekeurd type. Preventieve typekeuringen kunnen bijvoorbeeld voor risicovol speelgoed, machines, gastoestellen of elektrotechnische producten worden voorgeschreven. Veel van deze verplichte keuringen vloeien voort uit EG-besluiten (richtlijnen).

Handelingen:

(109)

actor: de aangewezen instantie
handeling: Het keuren van waren, niet zijnde eet- of drinkwaren, die bij aanwending schadelijk kunnen zijn voor veiligheid of gezondheid.

periode: 1975 -
grondslag: Warenwet (Stb. 1988, 358) art. 14e lid 2, zoals gewijzigd (Stb. 1994, 573) art.7
lid 3

Opmerking: Onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het goedkeuren van een type verpakking (collo) bestemd voor het transport van radioactieve stoffen (Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1963, 233) art. 10, lid 2 / 1963 - 1969).

(110)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het behandelen van een beroep - welk is ingesteld door een betrokkene - tegen een beschikking van een aangewezen overheidsorgaan inzake de weigering van goedkeuring van waren - niet zijnde eet- en drinkwaren - behorend tot een bij AMvB aangewezen categorie.

periode: 1975 -
grondslag: Warenwet (Stb. 1988, 358) 14h lid 5, zoals gewijzigd (Stb. 1994, 573) art. 7 lid 5.

(111)

actor: de aangewezen instantie
handeling: Het registreren van technische constructiedossiers inzake EG-type-onderzoeksverklaring zoals bedoeld in Bijlage VI van de EG-Richtlijn 89/368/EEG.

periode: 1992 -
grondslag: Machinebesluit (Stb. 1992, 379) art. 5 lid 2 onder e sub a onder 2

opmerking: aangewezen instanties zijn onder andere:

- N.V. tot de Keuring van Electronisch Materiaal (KEMA)(Stb.1992,164) art.3);
- Stichting Keurmerkinstituut Consumentenprodukten (Stb. 1993, 776, art. 4, lid 2, onder b);
- BCO Centrum voor Onderzoek B.V.(Stb. 1993, 776, art. 4, lid 2, onder b);
- N.V Gasinstituut (Besluit gastoestellen, Stb. 1992, 124; art. 5);
- Koninklijke Nederlandse Vereniging van Motorrijders (Stb. 1975, 517; art. 6, onder a);
- Stichting RAI/TNO (Stb. 1975, 517; art. 6, onder a);
- Instituut voor wegtransportmiddelen TNO (IW/TNO) (Stb. 1975, 517; art. 6, onder a);
- de Inspectie voor de Gezondheidsbescherming.

(112)

actor: de Inspectie Gezondheidsbescherming
handeling: Het registreren van verklaringen waaruit blijkt dat speelgoed bij gebruik (geen) gevaar oplevert voor de gezondheid en de veiligheid van kinderen.

periode: 1994 -
grondslag: Beschikking houdende aanwijzing keuringinstantie (Stcrt. 1994, 137) art. 3 lid onder g en j

4.2.4 Onderzoeksverplichtingen bedrijven / bedrijfscontrolesystemen waren

Inleiding:

Op grond van een AMvB opgesteld op basis van de Warenwet kunnen vanaf 1988 de houders van waren verplicht worden onderzoek te verrichten naar de samenstelling van waren. Eventueel kan dit door middel van de toepassing van een bedrijfscontrolesysteem. De minister wijst de instanties aan die de bedrijfscontrolesystemen erkennen.

Handelingen:

(113)

actor: de aangewezen instantie
handeling: Het al dan niet erkennen van bedrijfscontrolesystemen.
periode: 1988 -

grondslag: Warenwet (Stb. 1988, 573) art. 14i lid 4, zoals gewijzigd (Stb. 1994, 573) art. 11 lid 4

(114)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en het aangewezen overheidsorgaan
handeling: Het registreren van onderzoek verricht door de houders / vervaardigers van waren behorend tot een bij AMvB aangewezen categorie.
periode: 1988 -
grondslag: Warenwet (Stb. 1988, 573) art. 5 lid 1, zoals gewijzigd (Stb. 1994, 573) art. 11 lid 1

opmerking: deze handeling kan eventueel worden verricht door een ander bij AMvB aangewezen overheidsorgaan.

4.2.5. Certificering voedingswaren in - en uitvoer

Inleiding:

In het kader van de volksgezondheid kan worden verplicht dat etenswaren welke zijn bestemd voor de export een certificaat krijgen. Zo moeten bijvoorbeeld (op grond van de Verordening van de (EEG) nr.3185/91) etenswaren, welke worden geëxporteerd uit landen waar cholera heerst naar de Europese Unie, worden gecontroleerd door administratieve instanties.

Handelingen:

(115)

actor: het Productschap voor granen, zaden en peulvruchten en de aangewezen instantie en de Keuringsdienst van Waren en taakvoorgangers
handeling: Het afgeven van keuringscertificaten inzake voedingswaren die voor de export bestemd zijn.
periode: 1984 -
grondslag: Regeling invoermodaliteiten Garnalenbesluit 1984 (Stcrt. 1984, 53) art. 3 lid 2; Besluit Warenwetregeling melkbereiding (Stcrt. 1988, 254) art. 10; Zie ook Warenwet-AMvB's bijlage I

opmerking: bijvoorbeeld:

- het afgeven van certificaten inzake voor de uitvoer bestemde garnalen welke voldoen aan bepalingen zoals die staan in de Recommended Code of Practice for Shrimps and Prawns (actor: aangewezen keuringsinstantie / Regeling invoermodaliteiten Garnalenbesluit 1984 (Stcrt. 1984, 53) art. 3, lid 2.
- het afgeven van een gezondheidscertificaat voor melk die warmtebehandeld en is bestemd voor de export (actor: Centraal Orgaan Zuivelcontrole (COZ)/ Besluit Warenwetregeling melkbereiding (Stcrt. 1988, 254) art. 10)
- het vaststellen van de exportkwaliteit van ongebroken peulvruchten. Bij een goede kwaliteit krijgt de ongebroken peulvrucht de aanduiding "dubbelgeschoonde exportkwaliteit".

(116)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het registreren van certificaten - afkomstig van administratieve instanties uit landen waar cholera heerst - inzake de veiligheid van etenswaren die voor de export naar de Europese Unie is bedoeld.
periode: 1991 -
grondslag: Verordening (EEG nr.3185/91) Bijlage V.

opmerking: CERPER uit Peru geeft onder andere deze certificaten af.

4.2.6 Gecontroleerde benaming van oorsprong

Inleiding:

Onder andere ter bescherming van de verscheidenheid van levensmiddelen heeft de EU een verordening opgesteld inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (nr. 2081/92 (EEG)).

Handelingen:

(117)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de aangewezen instantie

handeling: Het behandelen van registratieaanvragen inzake de bescherming van de oorsprongsbenamingen en de geografische aanduidingen van voor menselijke voeding bestemde landbouwproducten.

periode: 1945 -

grondslag: Besluit inzake wijn (Stb. 1929, 137) art. 1 bis; Verordening inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (nr.2081/92 (EEG)) art. 5 (-> verwerkt in: Landbouwkwaliteitsregeling geografische aanduidingen, oorsprongsbenamingen en specificiteitscertificering (Stcrt. 1994, 7))

product: -Beschikking van 26 juni 1958, nr. 9430, Stcrt. 126
-Beschikking van 19 november 1954, nr. 16 464, Stcrt. 231
-Beschikking van 12 december 1966, nr. 190 801, Stcrt. 248
-Beschikking oorsprong van wijnen en cognac uit Frankrijk (Stcrt. 1972, 56)

opmerking: de EU registreert de benamingen.

(118)

vervallen.

4.2.7 Specificiteitscertificering landbouwproducten en levensmiddelen

Inleiding:

Als een aspect of een geheel van aspecten van landbouwproducten of levensmiddelen zich duidelijk onderscheidt van andere gelijksoortige producten of levensmiddelen die tot dezelfde categorie behoren kan op grond van EEG-Verordening nr. 2082/92 een specificiteitscertificaat worden vergeven. Daarmee erkent de Gemeenschap de specificiteit van een product.

Handelingen:

(119)

actor: de aangewezen instantie

handeling: Het behandelen van een registratieaanvraag voor een specificiteitscertificaat.

periode: 1992 -

grondslag: EEG-Verordening inzake de specificiteitscertificering voor landbouwproducten en levensmiddelen (nr. 2082/92) art. 7 lid 4

opmerking: de EC (Europese Commissie) bepaald uiteindelijk of de aanvraag wordt gehonoreerd.

(120)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van EZ en de minister van LNV

handeling: Het behandelen van klachten inzake onregelmatigheden met betrekking tot specificiteitscertificaten.

periode: 1992 -
grondslag: EEG-Verordening inzake de specificiteitscertificering voor landbouwproducten en levensmiddelen (nr. 2082/92) art. 10 en 11

opmerking: de klacht wordt onderzocht en stelt de betrokken lid-staat op de hoogte van zijn bevindingen. Mochten de betrokken lid-staten niet tot overeenstemming kunnen komen dan wordt de klacht gericht aan de Europese Commissie.

4.3 Vleeskeuringswet

4.3.1 Financiering gemeentelijke keuringsdiensten

Inleiding:

Gemeenten werden aangewezen om samen te werken bij het opzetten van een keuringsdienst voor vlees⁵. Deze gemeenten kregen eventueel een financiële tegemoetkoming voor het operationeel houden van zo'n keuringsdienst.

Handelingen:

(121)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het aanwijzen van gemeenten die moeten samenwerken bij het opzetten van een keuringsdienst voor vlees.
periode: 1945 - 1984
grondslag: Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 23 onder a lid 1 - 3

(122)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister van BZK en
de minister van EZ en
de minister van Financiën en
de minister van LNV
handeling: Het vaststellen van een tarief / keurloon voor de keuring van vlees.
periode: 1957 -
grondslag: Besluit vaststelling van de vergoeding voor de kosten der keuring in het algemeen (Stcrt. 1957, 34) art. 3; Vleeskeuringswet (Stb. 1984, 109) art. 26a lid 1;
Besluit invoer van vleesproducten uit derde landen (Stb. 1991, 557) art. 10 lid 4;
Besluit betreffende productie van en de handel in vers vlees (Stb. 1994, 12) art. 13a; Besluitvoorwaarden voor vlees verzonden uit andere landen dan de lid-staten van de Europese Gemeenschap (Stb.1985, 174) art. 14 lid 4
product: - Beschikking van 9 augustus 1957, nr. 11942 (Stcrt. 1957, 166)
- Beschikking van 11 september 1957, nr. 12769 (Stcrt. 1957, 179)
- Beschikking van 24 september 1957, (Stcrt. 1957, 186)
- Besluit rijksinvoerkeurloon voor vlees en vleesproducten uit andere landen dan de lid-staten van de EG (Stcrt. 1968, 50)
- Regeling tarieven keuring vee en vleesproducten (Stcrt. 1993, 99)

(123)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige Dienst
handeling: Het beheren van de heffingen - afkomstig van de gemeenten / (Rijks-)keurmeesters - inzake de keuring van vlees en verlenen van een bijdrage aan gemeenten ter verlichting van de kosten voor het operationeel houden van een keuringsdienst voor vlees.
periode: 1945 -
grondslag: Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 24 onder b, art. 26b lid 1; Besluit tot uitvoering van artikel 24 van de Vleeskeuringswet (Stb. 1921, 637) art. 2;
Besluit vergoeding kosten vleeskeuringsdiensten (Stb. 1979, 629) art. 2, art. 3, art.

⁵ Vlees heeft in deze paragraaf ook betrekking op vleeswaren en gesmolten vet.

7, art. 8.

4.3.2 Educatie keurmeesters van vee en vlees

Inleiding:

Afgestemd op de behoefte aan keurmeesters wordt aan gegadigden de gelegenheid gegeven voor deelneming aan cursussen voor de opleiding tot keurmeester van vee en vlees. De minister van Volksgezondheid draagt samen met de inspecteur van de Veterinaire Inspectie zorg voor het kwaliteitsniveau van de opleidingen en van dat van de deelnemers.

Handelingen:

(124)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
handeling: Het vaststellen van het maximum aantal keurmeesters.
periode: 1994 -
grondslag: Besluit betreffende de productie van en het in de handel brengen van vers vlees (Stb. 1994, 12) art. 8 onder d sub 4

(125)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige dienst
handeling: Het aanwijzen van inrichtingen op het gebied van het slagersvakonderwijs.
periode: 1945 -
grondslag: Besluit opleiding keurmeester vee en vlees (Stb. 1920, 314) art. 13 onder b
product: - o.a. Beschikking van 22 februari 1949, (Stcrt. 64).

(126)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige Dienst
handeling: Het opstellen van leerplannen, cursusschema's e.d. voor de opleiding van (aankomende) keurmeesters van vee en vlees.
periode: 1945 -
grondslag: Besluit opleiding keurmeester vee en vlees (Stb. 1920, 314) art. 6 en 9; Besluit betreffende de productie van en het in de handel brengen van vers vlees (Stb. 1994, 12) art. 8 onder d sub 3

opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het aanwijzen van examens die dienen te worden afgelegd door de keurmeesters.

(127)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het benoemen, schorsen en ontslaan van de leraren die de opleidingen verzorgen voor de (aankomende) keurmeesters van vee en vlees.
periode: 1945 -
grondslag: Besluit opleiding keurmeester vee en vlees (Stb. 1920, 314) art. 8

(128)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het benoemen, schorsen of ontslaan van de waarnemend voorzitter, secretaris en de leden van de examencommissie die examens afnemen van (aankomende) keurmeesters van vee en vlees.
periode: 1945 -
grondslag: Besluit opleiding keurmeester vee en vlees (Stb. 1920, 314) art. 17

(129)

actor: de minister waar Volksgezondheid onder ressorteert en de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige dienst
handeling: Het toelaten van personen tot de opleiding voor keurmeester van vee en vlees.
periode: 1945 -
grondslag: Besluit opleiding keurmeester vee en vlees (Stb. 1920, 314) art. 13 lid 1 onder a en b en lid 4, art. 19 lid 2

(130)

actor: de Examen-commissie veeartsen
handeling: Het afnemen van examens van (aankomende) keurmeesters van vee en vlees.
periode: 1945 -
grondslag: Besluit opleiding keurmeester vee en vlees (Stb. 1920, 314) art. 17

(131)

actor: de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige dienst
handeling: Het houden van toezicht op cursussen voor (aankomende) keurmeesters van vee en vlees.
periode: 1945 -
grondslag: Besluit opleiding keurmeester vee en vlees (Stb. 1920, 314) art. 16

4.3.3 Vergunningen inrichtingen

Inleiding:

Voordat een inrichting vlees mag behandelen, bewaren etc. dient deze te worden erkend of over een vergunning te beschikken.

Zie voor vergunningen inzake ritueel slachten, bedwelming en sterilisatie van vlees de hier op volgende sub-paragrafen.

Handelingen:

(132)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van Financiën
handeling: Het verlenen van renteloze voorschotten aan een gemeente voor de oprichting van een centrale slachtplaats.
periode: 1945 - 1972
grondslag: Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 24 onder a; Besluit tot uitvoering van artikel 24 van de Vleeskeuringswet (Stb. 1921, 637) art. 1

(133)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister LNV
handeling: Het afgeven, intrekken en eventueel schorsen van erkenningen en vergunningen voor inrichtingen zoals slachthuizen, uitsnijderijen en koel- en vrieshuizen.
periode: 1945 -
grondslag: Besluit algemene voorwaarden gesteld bij de invoer van vleeswaren (Stb. 1922, 395) art. 4 onder d; Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 9 lid 4, art. 54 lid 1 onder b; Besluit invoer van vlees uit het buitenland (Stb. 1965, 345) art. 6 lid 2; Regeling vlees uit andere lid-staten van de EG en uit derde landen, bestemd voor ander gebruik dan menselijke consumptie (Stcrt. 1993, 183) art. 2 onder a sub 1-3; Regeling kalverlebmagen afkomstig uit andere lidstaten van EG en uit derde landen bestemd voor de bereiding van stremsel (Stcrt. 1993, 81) art. 2; Besluit betreffende de productie van en de handel in vers vlees (Stcrt. 1994, 12), art. 7 lid 1, art. 9 lid 1 en 3 - 4, art. 10; Regeling productie en handel vlees vrij wild (Stb. 1994, 563) art. 10 lid 1

product: - Regeling aanwijzing bedrijven voor de opslag en verwerking van vlees niet

- bestemd voor menselijk consumptie (Stcrt. 1993, 78)
- Regeling aanwijzing bedrijven voor opslag of het drogen van vlees niet bestemd voor menselijk consumptie (Stcrt. 1994, 160)
 - Regeling aanwijzing van bedrijven voor het verwerken, het opslaan, het drogen of het sorteren van vlees voor menselijke consumptie (Stcrt. 1994, 165)
 - Regeling aanwijzing bedrijven voor opslag of verwerking van vlees niet bestemd voor menselijke consumptie (Stcrt. 1994, 210)
 - Regeling aanwijzing bedrijven voor opslag of verwerking van vlees niet bestemd voor menselijke consumptie (Stcrt. 1994, 252)

opmerking: zie voor vergunningen inzake ritueel slachten, bedwelming en sterilisatie van vlees de hier op volgende sub-paragrafen.

Onderdeel van deze handeling maakt onder andere uit:

- het afgeven/ opschorten / intrekken van erkenningen van inrichtingen die voldoen aan het eisen die zijn gesteld in het Besluit betreffende de productie van en de handel in vers vlees;
- het aanwijzen van bedrijven waar de verwerking of opslag plaatsvindt van vlees niet bestemd voor consumptie en afkomstig uit landen van buiten de Europese Unie;
- het aanwijzen van bedrijven waar de verwerking van vlees plaats vindt tot voeder voor gezelschapsdieren, een farmaceutisch product of een technisch product;
- het erkennen van inrichtingen als vrijwildinrichtingen.

(134)

actor: de Rijksdienst voor Vee en Vlees
 handeling: Het registreren van kennisgevingen inzake het in gebruik nemen van inrichtingen voor de handel of verkoop van vlees of vleeswaren.
 periode: 1984 -
 grondslag: Regeling Keuringsdienst 1984 (Stcrt. 1984, 125) art. 15 lid 1

opmerking: deze kennisgeving kan ook betrekking hebben op een inrichting waar vlees wordt bewaard.

4.3.4 Toelating ritueel slachten

Inleiding:

Op grond van zowel Joodse als Islamitische riten dienen slachtdieren op een bepaalde wijze geslacht te worden. Een voorbeeld van zo'n rite is het levend dood laten bloeden van een slachtdier. De overheid heeft toestemming gegeven voor de slacht van dieren volgens deze riten. Dit dient echter wel te gebeuren in speciaal daarvoor aangewezen slachthuizen en op een diervriendelijke wijze. Deze aangewezen slachthuizen beschikken daarom bijvoorbeeld over bepaalde fixatieapparatuur

Handelingen:

(135)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister LNV
 handeling: Het aanwijzen van slachthuizen waar ritueel geslacht mag worden.
 periode: 1957 -
 grondslag: Vleeskeuringsbesluit (Stb.1957, 29) art. 12 lid 1
 product: - Beschikking van 17 november 1948 nr. 440E/doss. 3 (Stcrt. 224)
 - Regeling inzake de aanwijzing van slachthuizen waar volgens de Israëlitische ritus geslacht mag worden (Stcrt.1957, 252)
 - Besluit aanwijzing slachthuizen waar volgens Islamitische ritus mag worden geslacht (Stcrt. 1988,149)
 - Besluit aanwijzing slachthuizen waar volgens Islamitische ritus mag worden geslacht (Stcrt.1992, 97)

(136)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het goedkeuren van methoden / toestellen die runderen immobiliseren voor de slacht volgens Israëlitische of Islamitische ritus.
periode: 1977 -
grondslag: Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1919, 524) art. 9 lid 1; Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 11 onder a

opmerking: de opperrabbin kan hierbij op grond van het Vleeskeuringsbesluit geraadpleegd worden. Het intrekken van de goedkeuring maakt deel uit van deze handeling.

(137)

actor: de Rijksdienst voor Vee en Vlees (de keurmeester)
handeling: Het wekelijks in overeenstemming met de opperrabbin of islamitische organisaties vaststellen van het aantal rituele slachtingen dat mag plaatsvinden bij een speciaal daarvoor aangewezen slachthuis.
periode: 1957 -
grondslag: Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 12 lid 3

(138)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het vaststellen van het maximum aantal slachtdieren waarvan bloed in één vat van niet-corroderend materiaal mag worden opgevangen.
periode: 1957 - 1977
grondslag: Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 11 onder a

4.3.5 Toelating (instellingen) bedwelming

Inleiding:

Voor het bedwelmen van slachtdieren is speciale apparatuur ontworpen. Bedwelming kan geschieden door mechanische belediging van de hersenen, door middel van elektriciteit of door gassen.

Zie voor het toelaten van toestellen en methoden inzake rituele slachtingen de sub-paragraaf hiervoor.

Handelingen:

(139)

actor: de minister van SZW
handeling: Het goedkeuren van type toestellen en installaties voor elektrische bedwelming.
periode: 1957 -
grondslag: Beschikking van 10 december 1957, 18395 (Stcrt. 1957) art. 3; Beschikking van 23 december 1957, 18860 (Stcrt. 1957) art. 3

(140)

actor: de inspecteur van de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige Dienst
handeling: Het afgeven van een bewijs van bekwaamheid inzake het toepassen van elektrische bedwelming.
periode: 1954 - 1957
grondslag: Beschikking van 23 december 1957, 18860 (Stcrt. 1957) art. 11

(141)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister LNV
handeling: Het verlenen van vergunningen inzake het mogen toepassen van bedwelming.
periode: 1954 -
grondslag: Besluit tot uitvoering van artikel 18 en 25 van de Vleeskeuringswet (Stcrt. 424) art. 8; Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 9 lid 4

4.3.6 Vergunning sterilisatie vlees

Inleiding:

Vlees bruikbaar maken als voedsel kan door middel van sterilisatie, bijvoorbeeld door het vlees te stomen of koken. Sterilisatie heeft plaats onder toezicht van de keuringsdierenarts.

Handelingen:

(142)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het verlenen van vergunningen inzake het gebruik van andere stoffen dan zout, water en kruiden voor en tijdens de sterilisatie van vlees.
periode: 1957 -
grondslag: Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 53 lid 2

(143)

actor: de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige Dienst
handeling: Het gelijkstellen van een inrichting met een vleeswarenfabriek.
periode: 1957 -
grondslag: Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 53 lid 3

opmerking: in een vleeswarenfabriek mag geen sterilisatie van vlees plaatsvinden. Dit geldt ook voor

fabrieken die daarmee gelijkgesteld zijn.

(144)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het aanwijzen van gemeenten waarheen vlees voor sterilisatie mag worden vervoerd en mag worden gesteriliseerd.
periode: 1957 - 1984
grondslag: Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 53 lid 6, art. 54 lid 2

4.3.7 Ontheffingen inzake (afvoer) water

Inleiding:

Bedrijfsruimten waar vlees wordt bewerkt dienen te beschikken over een aansluiting op het waterleidingnet. Van deze verplichting kan de minister ontheffing verlenen. Burgemeester en wethouders kunnen ontheffing verlenen inzake de verplichting aangaande de afvoer van het schrob- en spoelwater. De Veterinaire Inspectie adviseert daarbij.

Handelingen:

(145)

actor: de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige Dienst
handeling: Het adviseren van burgemeester en wethouders inzake het verlenen van ontheffingen inzake de afvoer van schrob- en spoelwater van een inrichting.
periode: 1960 -
grondslag: Eisenbesluit (Stb. 1960, 71) art. 3 lid 1

(146)

actor: de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige Dienst
handeling: Het instellen van beroep bij Gedeputeerde staten tegen een beslissing van burgemeester en wethouders inzake het verlenen van ontheffingen inzake de afvoer van schrob- en spoelwater van een inrichting.
periode: 1960 -
grondslag: Eisenbesluit (Stb. 1960, 71) art. 3 lid 4

(147)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het verlenen van een ontheffing van de verplichting dat bedrijfsruimten moeten zijn aangesloten op een drinkwaterleiding.
periode: 1960 -
grondslag: Eisenbesluit (Stb. 1960, 71) art. 11 lid 1

4.3.8 Herkenningstekens en merken slachtdieren en vlees

Inleiding:

Bij de keuring na het slachten, eventueel nadat de herkeuring heeft plaatsgevonden, wordt het vlees voorzien van een of meer merken.

Handelingen:

(148)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het voorschrijven aan bepaalde gemeenten of slachterijen dat metalen merken moeten worden aangebracht.
periode: 1957 - 1977
grondslag: Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 34 lid 3

(149)
actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het verlenen of intrekken van ontheffingen inzake voorschriften met betrekking tot het gebruik van onderscheidings- en herkenningstekens voor bepaalde categorieën van ter slachting aangeboden slachtdieren
periode: 1945 -
grondslag: Besluit tot uitvoering van artikel 18 en 25 van de Vleeskeuringswet (Stb. 1920, 285) art. 42; Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 17a lid 3, art. 36
product: - Regeling van 27 april 1993, Stcrt. 87.

opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit:
- het geven van toestemming om stempelwerk te laten vervangen door een overeenkomstig brandmerk op daar voor in aanmerking komende organen (Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 38, lid 4).

4.3.9 Keuringen

Inleiding:

Keuring valt uiteen in twee delen: de keuring van het slachtdier voor het slachten en de keuring van het vlees na het slachten.

In een aantal gevallen kan een keuring voor de slacht niet plaatsvinden; zoals bijvoorbeeld bij in nood gedode dieren.

Voor de keuring van vlees dat afkomstig is uit het buitenland zie de volgende sub-paragraaf.

Handelingen:

(150)
actor: de Rijksdienst voor Vee en Vlees (de keurmeester)
handeling: Het geven van toestemming voor het vervangen van een schriftelijke aangifte van slacht door een mondelinge aangifte, of om de aangifte achterwege te laten en de slacht in te schrijven in een bedrijfsregister.
periode: 1945 -
grondslag: Besluit uitvoering artikelen 18 en 25 van de Vleeskeuringswet (Stb. 1920, 285), art. 6; Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 5 lid 1 en art. 6

(151)
actor: de Rijksdienst voor Vee en Vlees (de keurmeester)
handeling: Het registreren van kennisgevingen inzake de (nood-)slacht van slachtdieren en van kennisgevingen inzake slachtdieren die zijn doodgeboren of gestorven.
periode: 1984 -
grondslag: Vleeskeuringswet (Stcrt. 1919, 524), art. 6 - 7; Slachtdieren en vlees, waarop de Vleeskeuringswet niet van toepassing is (Stcrt. 1993, 58) art. 8

(152)
actor: de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige Dienst
handeling: Het registreren van overzichten van het slachtregister inzake de slacht binnen een wetenschappelijke inrichting die buiten de Vleeskeuringswet valt.
periode: 1993 -
grondslag: Regeling slachtdieren en vlees, waarop de Vleeskeuringswet niet van toepassing is (Stcrt. 1993, 10) art. 8

(153)
actor: de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige Dienst
handeling: Het registreren van meldingen inzake de constatering van voor de mens besmettelijke ziekten bij de keuring voor of na de slacht van slachtvee.

periode: 1957 -
grondslag: Besluit betreffende de productie van en de handel in vers vlees (Stb. 1994, 12)

(154)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het goedkeuren van methoden die kunnen garanderen dat karkassen van niet-gecastreerde varkens met een uitgesproken seksuele geur kunnen worden opgespoord.

periode: 1994 -
grondslag: Besluit betreffende de productie van en de handel in vers vlees (Stb. 1994, 12)
art. 5 lid 2

(155)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het verlenen of intrekken van ontheffingen / toestemmingen aan gemeenten inzake het uitvoeren van nadere keuringen met betrekking tot vlees.

periode: 1945 - 1988
grondslag: Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 8 lid 2 - 4

opmerkingen: onderdeel van deze handeling maakt uit:
- het verlenen van toestemming aan een groep gemeenten tot het voorschrijven van nadere keuringen inzake vlees en vleeswaren binnen deze groep (Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 8, lid 2)

(156)

actor: de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige Dienst
handeling: Het verlenen van ontheffingen aan gemeenten en slachthuizen inzake de voorschriften betreffende de toestand waarin een geslacht dier moet verkeren totdat met de keuring is begonnen.

periode: 1945 - 1957
grondslag: Besluit tot uitvoering van de artikelen 18 en 25 van de Vleeskeuringswet (Stb. 1920, 285) art. 19

(157)

actor: de inspecteur van de Rijksdienst voor Vee en Vlees
handeling: Het geven van toestemming tot slachting van gekweekt wild op de plaats van oorsprong.

periode: 1993 -
grondslag: Besluit betreffende de productie van en de handel in vers vlees (Stb. 1994, 12)
art.3 lid 2

(158)

actor: de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige Dienst
handeling: Het adviseren van burgemeesters / aangewezen ambtenaren inzake het verrichten van een herkeuring.

periode: 1957 -
grondslag: Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 51 lid 4

(159)

actor: de Rijksdienst voor Vee en Vlees (de keurmeester)
handeling: Het verrichten van (her-)keuringen en controles met betrekking tot vlees.
periode: 1945 -
grondslag: Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 11 - 16, art. 19 onder a; Vleeskeuringsbesluit (Stb. 1957, 29) art. 51 lid 4, art. 51a lid 4

opmerking: het betreft hier niet de keuring van vlees dat ingevoerd wordt.
Onderdeel van deze handeling maakt onder andere uit:
- het al dan niet verlenen van (voorwaardelijke) vergunningen tot slachten.

(160)

actor: de officier van justitie
handeling: Het geven van goedkeuring tot het in beslag nemen en onbruikbaar maken / teruggeven van vlees door een toezichthouder.
periode: 1945 -
grondslag: Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 17 lid 2 - 4

opmerking: handelingen inzake strafrechtelijke vervolging komen in een apart RIO te staan.

4.3.10 Invoer vlees

Inleiding:

Deze sub-paragraaf heeft betrekking op het keuren van vlees dat afkomstig is van buiten Nederland. Deze keuring kan ook betrekking hebben op de controle van de documenten; de zogenaamde immateriële controle.

De (her)keuring wordt verricht door de Rijksdienst voor Vee en Vlees (Rijkskeurmeester) en de Veterinaire Inspectie.

Handelingen:

(161)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister van financiën en
de minister van LNV
handeling: Het bepalen dat degene die vlees invoert, verplicht is of af kan zien van handelingen die direct of indirect betrekking hebben op de keuring van dat vlees.
periode: 1945 -
grondslag: Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 27 lid 3, art. 30 lid 2; Besluit invoer van vlees, en vleeswaren, vleesproducten en vleesbereidingen (Stb. 1965, 345) art. 3 lid 2; Besluit invoer vleeswaren (Stb. 1922, 395) art. 2; Besluit voorwaarden voor vlees verzonden uit andere landen dan de lid-staten van de Europese Gemeenschap (Stb.1985, 174) art. 6; Besluit voorwaarden voor vlees verzonden uit andere landen dan de lid-staten van de Europese Gemeenschap (Stb. 1985, 174) art. 7 onder a
product: - o.a. Ministeriële beschikking van 24 juli 1929, Stcrt. 143
- Ministeriële beschikking van 2 januari 1930, Stcrt. 2

opmerkingen: onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het verlenen van ontheffing van de verplichting om met een vergunning, afgegeven door de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert, gesmolten vet in te voeren uit door de minister aangewezen landen (Besluit invoer vleeswaren (Stb. 1922, 395) art. 2);
- het al dan niet toestaan van de invoer van vlees en vleeswaren welke zich bevindt op een middel van transport en uitsluitend bestemd is voor persoonlijk gebruik van hen, die op of in het middel van transport verblijven (Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524) art. 27, lid 3, art. 30, lid 2, Besluit invoer van vlees, en vleeswaren, vleesproducten en vleesbereidingen (Stb. 1965, 345) art. 3, lid 2);
- het bepalen dat een materiële controle niet hoeft plaats te vinden (Besluit voorwaarden voor vlees verzonden uit andere landen dan de lid-staten van de Europese Gemeenschap (Stb.1985, 174) art. 6);
- het bepalen dat een controle op varkens waarin skeletspieren aanwezig zijn in het land van herkomst op de aanwezigheid van trichinen wordt onderzocht (Besluit voorwaarden voor vlees verzonden uit andere landen dan de lid-staten van de Europese Gemeenschap (Stb.1985, 174) art. 16, lid 1);
- het toestaan dat varkens waarin skeletspieren aanwezig zijn op een door de minister te bepalen wijze wordt ingevroren (Besluit voorwaarden voor vlees verzonden uit andere landen dan de lid-staten van de Europese Gemeenschap (Stb.1985, 174) art. 16, lid 2);

- het geven van toestemming voor het gebruik van vlees voor een andere dan voor menselijk consumptie (Besluit invoer van vlees uit het buitenland (Stb.1965, 345) art. 6a, onder a, Besluit voorwaarden voor vlees verzonden uit andere landen dan de lid-staten van de Europese Gemeenschap (Stb. 1985, 174) art. 7, onder a).

(162)

actor: de Rijksdienst van Vee en Vlees (de rijkskeurmeester) en de Inspectie van de Gezondheidsbescherming (1993 -)

handeling: Het registreren van meldingen inzake de (rechtstreekse) invoer in Nederland van vlees.

periode: 1965 -

grondslag: Besluit invoer van vlees uit het buitenland (Stb. 1965, 345) art. 4 lid 1; Besluit invoer van vleesproducten en vleesbereiding uit andere lid-staten van de EG (Stb. 1985, 175) art. 6 lid 1 Regeling nadere voorwaarden vlees uit derde landen (Stcrt.1993, 146) art. 6, lid 2 onder c

(163)

actor: de Rijksdienst voor Vee en Vlees (de rijkskeuringsarts) en de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige dienst

handeling: Het keuren van vlees dat in Nederland wordt ingevoerd.

periode: 1965 -

grondslag: Besluit algemene voorwaarden gesteld bij de invoer van vleeswaren (Stb. 1922, 395) art. 12 en 13; Besluit invoer van vlees uit het buitenland (Stb.1965, 345), Besluit voorwaarden voor vlees verzonden uit andere landen dan de lid-staten van de Europese Gemeenschap (Stb.1985, 174)

opmerking: vleesmonsters kunnen worden opgestuurd naar het RIVM of het TNO voor onderzoek. Dit onderzoek vormt een activiteit onder deze handeling. De actor het RIVM of het TNO wordt hier echter niet genoemd maar in de RIO's over de instellingen.

Onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het merken van afgekeurd vlees;
- het zich vergewissen dat vlees voor tentoonstellingen of bijzonder onderzoek wordt gebruikt;
- het uitoefenen van een controle van de invoer-documenten voor vlees (niet-materiële controle);
- het notificeren van andere inspectieposten in de EU over het afkeuren van een partij vlees die door Nederland wordt gevoerd [voor notificatie aan de Europese Commissie zie RIO Internationale volksgezondheidsaangelegenheden];
- het ter beoordeling opsturen van vleesmonsters naar het Centraal Laboratorium RVV.

(164)

actor: de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige Dienst

handeling: Het herkeuren van vlees - op aanvraag van de afzender - van een door de Rijkskeuringsarts van de RVV afgekeurde partij import-vlees.

periode: 1965 -

grondslag: Besluit algemene voorwaarden gesteld bij de invoer van vleeswaren (Stb. 1922, 395) art. 18a; Besluit invoer van vlees uit het buitenland (Stb.1965, 345) 7 lid 2; Besluit voorwaarden voor vlees verzonden uit andere landen dan de lid-staten van de Europese Gemeenschap (Stb.1985, 174) art. 6

opmerking: vleesmonsters kunnen worden opgestuurd naar het RIVM of het TNO voor onderzoek. Dit onderzoek vormt een activiteit onder deze handeling. De actor het RIVM of het TNO wordt hier echter niet genoemd maar in de RIO's over de instellingen.

(165)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert

handeling: Het - na machtiging van de Europese Commissie - verbieden van de import van vlees in Nederland vanuit een inrichting gelegen in een andere staat van de Europese Unie.

periode: 1965 -

grondslag: Besluit invoer van vlees uit het buitenland (Stb.1965, 345) 13 lid 3

opmerking: indien een inrichting niet voldoet aan de bepalingen van de door de Europese Commissie (EC) afgegeven erkenning kan deze worden ingetrokken. Voordat deze procedure is doorlopen kan de minister met een machtiging van de EC de import van vlees tegenhouden. De minister kan de EC notificeren over het niet naleven van de bepalingen door een inrichting die is erkend door de EC; zie voor deze handeling het RIO Internationale Volksgezondheids-aangelegenheden.

(166)

actor: de Rijksdienst voor Vee en Vlees (de rijkskeurmeester)
handeling: Het periodiek opstellen van mededelingen - bestemd voor de Veterinaire Inspecteur - inzake de bestemming van de ter keuring aangeboden (ingevoerde) partijen gesmolten vet.
periode: 1957 -
grondslag: Besluit inzake regelen voor de keuring van gesmolten vetten, afkomstig van slachtdieren (Stcrt. 1957, 167) art. 6

4.4 Destructiebesluit 1942

4.4.1 Toelating destructoren

Inleiding:

Op grond van het Destructiebesluit 1942 konden destructoren toegelaten worden die zich (voornamelijk) bezig hielden met het onschadelijk maken van voor mens en dier schadelijk vlees of vleeswaren. De destructoren kregen een bepaald gebied toegewezen waarbinnen zij werkzaam moesten zijn.

De destructor sloot met de gemeenten die binnen zijn gebied vielen contracten af voor de ver-nietiging van ongeschikt vlees en vleeswaren. Deze contracten moesten worden goedgekeurd door de betrokken ministers.

Handelingen:

(167)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
handeling: Het toelaten van destructoren voor de destructie van vee, vlees of vleeswaren.
periode: 1945 - 1957
grondslag: Destructiebesluit 1942 (Stcrt. 1942, 48) art. 2 lid 2, art. 4, art. 6 lid 1 - 2, art. 7, art. 8
product: - Vaststelling werkgebied en toelating van Destructoren (Stcrt. 1951, 85).

opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit:

- de schadeloosstelling die bij de intrekking van een toelating wordt uitbetaald;
- het vaststellen / wijzigen van de gebiedsindeling.

(168)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
handeling: Het goedkeuren van de contracten die destructoren met de gemeenten hebben gesloten.
periode: 1945 - 1957
grondslag: Destructiebesluit 1942 (Stcrt. 1942, 48) art. 9 lid 2

4.4.2 Ontheffingen

Inleiding:

Op grond van het Destructiebesluit 1942 konden de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van Landbouw ontheffingen verlenen inzake de verplichting om vee, vlees of vleeswaren te laten verwerken door een destructor.

Handeling:

(169)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister van LNV

handeling: Het verlenen van ontheffingen van de verplichting om vee, vlees of vleeswaren te laten
behandelen door een destructor.

periode: 1945 - 1957

grondslag: Destructiebesluit 1942 (Stcrt. 1942, 48) art. 2 lid 3

4.5 Destructiewet

4.5.1 Vergunningen verwerkers

Inleiding:

Elk verwerkingsbedrijf (destructor) dient te beschikken over een vergunning voor het verwerken van destructiemateriaal.

Het verwerkingsbedrijf krijgt een bepaald gebied toegewezen waarvoor zij gerechtigd en verplicht is de destructie te verzorgen.

Het treffen van een voorziening met betrekking tot verzamelplaatsen maakt deel uit van deze paragraaf.

Handelingen:

(170)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het vaststellen van een tarief ter vergoeding van het verlenen van een vergunning aan een verwerkingsbedrijf.
periode: 1994 -
grondslag: Destructiewet (Stb. 1994, 784) art. 5 lid 4

(171)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het - in overeenstemming met de ministers die het mede aangaat - al dan niet verlenen en intrekken van vergunningen voor het inwerking hebben en uitbreiden van een verwerkingsbedrijf voor destructiemateriaal.
periode: 1957 -
grondslag: Destructiewet (Stb. 1957, 84) art. 5 lid 1 - 4, art. 6, art. 8 lid 1; Destructiewet (Stb. 1979, 443) art. 5a 1 - 2, art. 7, art. 13 lid 1 onder b; Destructiebesluit 1996 (Stb. 1996, 126) art. 13 lid 3
product: - o.a. Besluit van 29 juli 1972, houdende de beslissing waarbij een vergunning als bedoeld in artikel 5 van de Destructiewet is geweigerd (Stb. 1972, 435).

opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het verlenen van een vergunning voor de opslag en voorbereiding van risicomateriaal;
- het voor vervallen verklaren van een vergunning.

(172)

actor: de Rijksdienst voor Vee en Vlees
handeling: Het registreren van verwerkingsbedrijven die laag-risico-materiaal gebruiken voor de bereiding van voeder voor gezelschapsdieren en farmaceutische of technische producten.
periode: 1957 -
grondslag: Destructiewet (Stb. 1957, 84) art. 5 lid 2

(173)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het, eventueel tijdens bijzondere omstandigheden, vaststellen en (tijdelijk) wijzigen van een gebied waarin door een (buitenlandse) verwerker bepaalde (categorieën van) hoog-risico-materialen mogen worden verwerkt.
periode: 1957 -
grondslag: Destructiewet (Stb. 1957, 84) art. 10 lid 1 - 7; Destructiebesluit (Stb. 1958, 710) art. 2 - 7; Destructiebesluit 1996 (Stb. 1996, 126) art. 31 - 34
product: - Regeling vaststelling werkgebied destructoren (Stcrt. 1958, 38)

opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het vaststellen van de schadeloosstelling voor een ondernemer die bij een wijziging van het gebied schade heeft geleden;
- het tijdelijk de werkzaamheden geheel of gedeeltelijk laten verrichten door een andere ondernemer.

(174)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het goedkeuren van de tariefstelling en wijzigingen daarvan inzake het ophalen van hoog-risico-materiaal.
periode: 1994 -
grondslag: Deconstructiewet (Stb. 1994, 84) art. 21 lid 1
product: - Regeling goedkeuring vastgestelde tarieven ophalen landbouwhuisdieren (Stcrt. 1996, 24)

(175)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het - eventueel in overeenstemming met betrokken gemeenten - treffen van een voorziening voor een verzamelplaats inzake het bijeenbrengen van destructiemateriaal.
periode: 1957 -
grondslag: Deconstructiewet (Stb. 1957, 84) art. 21 lid 1; Regeling eisen eigenaar of houder van hoog- en laag risicomateriaal (Stcrt. 1995, 77) art. 3 lid 1

opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het geven van een bijdrage voor het opzetten van een voorziening voor een verzamelplaats inzake het bijeenbrengen van destructiemateriaal (periode: 1957 - 1994);
- het - naar aanleiding van een geschil tussen destructor en houder of eigenaar van destructie materiaal - aanwijzen van een plaats van deponering van destructiemateriaal (periode: 1995-).

4.5.2 Ontheffingen

Inleiding:

Een groot aantal ontheffingen kan door de rijksoverheid, op grond van de Deconstructiewet, worden verleend inzake (de verwerking van) destructiemateriaal. Een voorbeeld hiervan is de ontheffing die worden verleend aan inrichtingen die wetenschappelijk onderzoek verrichten naar destructiemateriaal.

Handelingen:

(176)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
handeling: Het verlenen van ontheffingen aan verboden of verplichtingen gesteld in de Deconstructiewet.
periode: 1957 -
grondslag: Deconstructiewet (Stb. 1957, 84) 3 lid 1, art. 13 lid 1 - 3; Deconstructiewet (Stb. 1994, 784) art. 4a lid 2
product: - o.a. Regeling ontheffing ex artikel 13, eerste lid, Deconstructiewet

opmerking: onderdeel van deze handeling maakt onder andere uit:

- het verlenen van ontheffingen aan verplichtingen gesteld in de gemeentelijke verordeningen aan de gemeenten en de eigenaren of houders van laag- en hoog-risico materiaal;
- het verlenen van ontheffingen - aan de houder, eigenaar of bedrijf dat voeder voor edelpelsdieren bereidt - aan verplichting om laag-risico-materiaal volgens bij deze wet bepaalde te verwerken tot ingrediënten van diervoeder;
- het aanwijzen van inrichtingen - welke wetenschappelijk onderzoek verrichten op hoog-risico-materiaal - die de verplichtingen, gesteld aan de eigenaars of houders van hoog-risico materiaal,

niet hoeven toe te passen.

(177)

actor: de Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige Dienst
handeling: Het verlenen van ontheffingen inzake voorschriften met betrekking tot de temperatuur en de duur van de bewerking van destructiemateriaal.
periode: 1958 -
grondslag: Destructiebesluit (Stb. 1958, 71) art. 18 lid 2

4.5.3 Keuring en controle (verwerkt) destructiemateriaal

Inleiding:

De Rijksdienst voor Vee en Vlees keurt / selecteert destructiemateriaal. Daarbij wordt gekeken of het materiaal al dan niet geschikt is om door middel van destructie onschadelijk gemaakt te worden. De Rijksdienst voor Vee en Vlees keurt/controleert tevens de invoer in Nederland van (verwerkt) destructiemateriaal.

Zie voor het controleren van destructie-inrichtingen of bewaarplaatsen hoofdstuk 5.

Handelingen:

(178)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van LNV
handeling: Het vaststellen van een tarief voor de vergoeding van de kosten inzake keuringen of controles van (verwerkt) destructiemateriaal.
periode: 1994 -
grondslag: Destructiewet (Stb. 1994, 784) art. 4c

(179)

actor: de Rijksdienst voor Vee en Vlees [de keurmeester]
handeling: Het keuren en controleren van (verwerkt) destructiemateriaal.
periode: 1957 -
grondslag: Destructiewet (Stb. 1957, 84) art. 17; Destructiewet (Stb. 1994, 784) art. 4c

opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het aan wijzen van destructiemateriaal / het selecteren van dieren;
- het keuren van destructiemateriaal dat Nederland binnenkomt.

4.6 Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen

4.6.1 Machtiging voortzetten vervoer levensmiddelen

Inleiding:

Op verzoek van betrokkenen kunnen de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en de minister van Landbouw (of een door beide aangewezen instanties) een machtiging verlenen om het vervoer van levensmiddelen doorgang te laten vinden welke niet geschiedt op grond in Bijlage II en III van de in de ATP-Overeenkomst vastgelegde normen (ATP-overeenkomst: Overeenkomst inzake het vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen; Trb. 1964, 104). Deze machtiging dient te worden aangevraagd indien tijdens het vervoer blijkt dat de voorschriften niet in acht zijn genomen. Het verzoek tot machtiging zal veelal gebeuren door ambtenaren die belast zijn met de opsporing (ambtenaren Rijksverkeersinspectie en het AID) en het toezicht (ambtenaren der Invoerrechten en Accijnzen en de AID).

Handeling:

(180)

actor: de Keuringsdienst van Waren en
de inspecteur van de Algemene Inspectie Dienst en
de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert en
de minister van LNV

handeling: Het verlenen van een machtiging aan de transporteur inzake het in het verkeer brengen van levensmiddelen welke niet voldoen aan de voorschriften zoals die staan in Bijlage II en III van de ATP-overeenkomst (Trb. 1972, 112).

periode: 1978 -

grondslag: Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen_(Stb. 1978, 430) art. 12

4.6.2 Keuringscertificaten

Inleiding:

Op het moment dat een vervoermiddel voldoet aan de normen die staan in Bijlage I van de ATP-overeenkomst (Overeenkomst inzake het vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen; Trb. 1972, 112) komt het in aanmerking voor een certificaat en mogen er met het transportmiddel grensoverschrijdende transporten plaatsvinden van aan bederf onderhevige levensmiddelen naar andere ATP-landen. Bij het keuren wordt bijvoorbeeld gekeken naar de isolatie en de koeling van de ruimte van het vervoermiddel waarin de levensmiddelen worden bewaard. De keuring worden in Nederland verricht door de Rijksdienst voor het Wegverkeer bij vervoer over de weg en door de N.V. Nederlandse Spoorwegen bij vervoer over het spoor.

Handelingen:

(181)

actor: de Rijksdienst voor het Wegverkeer en
de N.V. Nederlandse Spoorwegen

handeling: Het verlenen van een keuringscertificaat indien een voertuig voldoet aan de normen die staan in Bijlage I van de ATP-overeenkomst (Trb. 1972, 112).

periode: 1978 -

grondslag: Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen_(Stb. 1978, 430) art. 8

(182)

actor: de minister van V&W

handeling: Het beslissen op een beroep tegen een besluit van de Rijksdienst voor het Weg-
verkeer / de N.V. Nederlandse Spoorwegen inzake het al dan niet toekennen van een
keuringscertificaat.
periode: 1978 -
grondslag: Beschikking van 1 juni 1979, nr. A-1/V26 140 (Stcrt. 1978, 430) art. 5 lid 1

4.7 Kernenergiewet

4.7.1 Vergunningen

Inleiding:

Op grond van de Kernenergiewet kunnen een drietal soorten vergunningen verleend worden. De minister waaronder Volksgezondheid ressorteert levert een bijdrage aan de verlening van een tweetal soorten. Deze vergunningen hebben betrekking op radioactieve stoffen (art. 29, KEW) en ioniserende straling uitzendende toestellen (art. 34, KEW).

Zie voor vergunningen inzake radioactieve stoffen van voor 1969 de paragraaf [4.2.1] inzake Warenwetvergunningen.

Handelingen:

(183)

actor: de minister waar Volksgezondheid onder ressorteert
handeling: Het leveren van een bijdrage aan de ministers van SZW en VROM inzake het verlenen, wijzigen of intrekken van vergunningen inzake radioactieve stoffen.
periode: 1969 -
grondslag: Kernenergiewet (Stb. 1963, 82) art. 29

(184)

actor: de minister waar Volksgezondheid onder ressorteert
handeling: Het leveren van een bijdrage aan de ministers van SZW en VROM inzake het verlenen, wijzigen of intrekken van vergunningen inzake ioniserende straling uitzendende toestellen.
periode: 1969 -
grondslag: Kernenergiewet (Stb. 1963, 82) art. 34

4.7.2 Ontheffingen

Inleiding:

De ontheffingen hebben betrekking op de verboden en verplichtingen die staan in het Besluit Stralingsbescherming Kernenergiewet (Stb. 1986, 465) en zijn voorlopers het Besluit radioactieve stoffen Kernenergiewet (Stb. 1969, 404) en het Besluit toestellen Kernenergiewet (Stb. 1969, 406).

Zie voor en ontheffingen van radioactieve stoffen van voor 1969 de paragraaf [4.2.2] inzake Warenwetontheffingen.

Handeling:

(185)

actor: de minister waar Volksgezondheid onder ressorteert
handeling: Het leveren van een bijdrage aan de minister van SZW en VROM inzake het verlenen, wijzigen of intrekken van ontheffingen inzake ioniserende straling uitzendende toestellen en radioactieve stoffen.

periode: 1969 -
grondslag: Kernenergiewet (Stb. 1969, 82) art. 75 lid 1 en 2 ; Besluit radioactieve stoffen Kernenergiewet (Stb. 1969, 404); Besluit toestellen Kernenergiewet (Stb. 1996, 406); Besluit stralingsbescherming Kernenergiewet (Stb. 1986, 465)

4.8 Registratie radioactieve stoffen Warenwet en Kenenergiewet

Inleiding:

Vanaf 1958, met het in werking treden van het Besluit radioactieve stoffen (Warenwet / Stb. 1958, 317, Stb. 1963, 233), houdt de Keuringsdiensten van Waren een register bij over de afgifte en de ontvangst van radioactieve stoffen in Nederland.

De verschillende Keuringsdiensten geven deze meldingen door aan het Staatstoezicht op de Volksgezondheid.

Zie het RIO Milieubeheer voor meer gegevens over deze registratieverplichtingen.

Handelingen:

(186)

actor: de Keuringsdienst van Waren
handeling: Het goedkeuren van de wijze van inrichting van de administratie van de houders van radioactieve stoffen.
periode: 1958-
grondslag: Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1958, 317) art. 5 lid 2 onder a; Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1969, 404) art. 39 lid 4; Besluit stralenbescherming Kernenergiewet (Stb. 1986, 465) art. 69 onder 4

(187)

actor: de Keuringsdienst van Waren
handeling: Het registreren van de invoer, aflevering of bereiding van radioactieve stoffen.
periode: 1958 -
grondslag: Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1958, 317); Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1963, 233), Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1969, 404); Besluit stralenbescherming Kernenergiewet (Stb. 1986, 465); Besluit registratie radioactieve stoffen en kosten keuringsdiensten van Waren (Stb. 1969, 472)

Opmerking: de kennisgeving wordt gedaan door de importeur of bereider.

(188)

actor: de Farmaceutische Inspectie
handeling: Het registreren van kennisgevingen / overzichten inzake de invoer, aflevering of bereiding van radioactieve stoffen in Nederland.
periode: 1947 - 1963
grondslag: Kernenergiewet (1969, 82) art. 27 lid 4, art. 28 lid 4; Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1958, 317) art. 5 lid 2 onder a, art. 12 lid 2

opmerking: de kennisgeving wordt gedaan door de directeur van de Keuringsdienst van Waren. Na 1963 wordt deze handeling verricht door de Inspectie voor de Milieuhygiëne. Zie verder het institutioneel onderzoek Milieubeheer.

(189)

actor: de Farmaceutische Inspectie
handeling: Het registreren van ongevallen met radioactieve stoffen.
periode: 1958 - 1963
grondslag: Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1958, 317) art. 10 lid 2.

Opmerking: zie voor meer over ongevallen het institutioneel onderzoek inzake Milieubeheer

(bijvoorbeeld de paragraaf Bijzondere milieuomstandigheden).

(190)

actor: de minister van VROM en
de minister van SZW
handeling: Het al dan niet maken van bezwaar indien andere dan internationale organen of nationale overheidsorganen inlichtingen uit het register inzake radioactieve stoffen krijgen.
periode: 1969 -
grondslag: Besluit registratie radioactieve stoffen en kosten keuringsdiensten van Waren (Stb. 1969, 472) art. 2 lid 5

(191)

actor: de Keuringsdienst van Waren
handeling: Het verstrekken van inlichtingen, uit het register voor radioactieve stoffen, aan internationale organen, nationale overheidsorganen en eventueel anderen.
periode: 1969 - 1988
grondslag: Besluit registratie radioactieve stoffen en kosten keuringsdiensten van Waren (Stb. 1969, 472) art. 2 lid 3 - 4

(192)

actor: de Keuringsdienst van Waren
handeling: Het maandelijks opstellen van een overzicht van internationale organen, nationale overheidsorganen en eventueel andere die inlichtingen hebben gevraagd uit het register voor radioactieve stoffen.
periode: 1969 - 1988
grondslag: Besluit registratie radioactieve stoffen en kosten keuringsdiensten van Warenwet (Stb. 1969, 472) art. 4

opmerking: het overzicht is bestemd voor de hoofdinspecteur van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid.

(193)

actor: de Inspectie van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid
handeling: Het registreren van overzichten over degene die inlichtingen hebben gevraagd uit het register voor radioactieve stoffen.
periode: 1969 - 1988
grondslag: Besluit registratie radioactieve stoffen en kosten keuringsdiensten van Waren (Stb. 1969, 472) art. 4

(194)

actor: de Keuringsdienst van Waren
handeling: Het jaarlijks opstellen van een verslag van de handelingen en bevindingen met betrekking tot de uitoefening van de taken inzake het register voor radioactieve stoffen.
periode: 1969 - 1988
grondslag: Besluit registratie radioactieve stoffen en kosten keuringsdiensten van Waren (Stb. 1969, 472) art. 12

opmerking: het overzicht is bestemd voor de ministers van VROM en SZW.

(195)

actor: de minister van VROM en
de minister van SZW
handeling: Het jaarlijks registreren van verslagen inzake de handelingen en bevindingen van een Keuringsdienst van Waren met betrekking tot de uitoefening van zijn taken inzake het registreren voor invoer, aflevering of bereiding van radioactieve stoffen.
periode: 1969 - 1988
grondslag: Besluit registratie radioactieve stoffen en kosten keuringsdiensten van Waren (Stb. 1969, 472) art. 12

Hoofdstuk 5 - Handhaving / Keuringsdienst van Waren

5.1 Afbakening handhaving

Dit hoofdstuk gaat over de handhaving van de wet- en regelgeving op het terrein van de voedsel- en productveiligheid. Met handhaving wordt hier bedoeld het controleren van de houders - producenten en handelaren - van waren met betrekking tot de naleving van de wet- en regelgeving inzake voedsel- en productveiligheid. De wet- en regelgeving hier betreft de Warenwet, de Vleeskeuringswet, het Destructiebesluit 1942, de Destructiewet, de Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen en de Kernenergiewet.

Handelingen inzake het stellen van regels met betrekking tot de handhavende diensten staan vermeld in hoofdstuk 3.

Het eerste deel van dit hoofdstuk bevat algemene handelingen inzake de handhaving. De tweede deel bevat handelingen inzake het toezicht zelf. Het derde en vierde deel bevat handelingen inzake de bijdragen aan respectievelijk bestuursrechtelijke en strafrechtelijke handhaving. In de vijfde deel staat het monitoringsprogramma m.b.t. gegevens afkomstig van inspecties en laboratorium-onderzoek.

Van alle diensten die toezicht houden op de naleving van de wet- en regelgeving inzake voedings- en productveiligheid wordt hier alleen de Keuringsdienst van Waren behandeld en wel over de periode van 1945 tot en met 1991. Andere toezichthoudende diensten, inclusief de Inspectie Gezondheidsbescherming (IGB) waarin de Keuringsdienst van Waren in 1991 is opgegaan, worden in andere RIO's behandeld. De RVV en de AID worden wel als actor genoemd omdat deze diensten niet integraal in een ander RIO zijn/worden meegenomen.

De toezichthouders kunnen onderzoek, bijvoorbeeld naar in beslag genomen waren, laten verrichten door het RIVM of het TNO (Centraal Instituut voor Voedingsmiddelenonderzoek). Zie voor handelingen daarover de RIO's van de betreffende instellingen.

5.2 Werkzaamheden Keuringsdienst van Waren

De eerste controles gedaan door een keuringsdienst op eet- en drinkwaren als taak van de overheid vonden plaats in Amsterdam in 1858. In loop van de negentiende en in het begin van de twintigste eeuw volgden vele andere steden met de instelling van een keuringsdienst, zoals bijvoorbeeld in 1907 Dordrecht.

Bij het inwerking treden van de Warenwet in 1919 is de mogelijkheid gecreëerd om van bovenaf keuringsgebieden samen te stellen. Bij koninklijk besluit van 19 juni 1920 (Stb. 33) werden 21 keuringsgebieden ingesteld. Ze werden genoemd naar de centrale gemeente waar de dienst haar vestiging had, zoals bijvoorbeeld in Rotterdam, Arnhem of 's-Hertogenbosch.

In de loop van de tijd werd het aantal keuringsgebieden nogal eens gewijzigd, zoals in 1935 toen het aantal gebieden ging naar 16. Van de 16 waren er 13 gemeentelijke keuringsgebieden en drie provinciale. In 1989 werd het aantal diensten verder verminderd tot 13.

Het beheer van de Keuringsdiensten berustte bij een aantal grotere gemeenten, die ook invloed hadden op het beleid. In 1986 werden de Keuringsdiensten omgevormd tot een Rijkskeuringsdienst. De Rijkskeuringsdienst werd feitelijk een uitvoerende dienst van het Ministerie van WVC (voorloper VWS). Vanaf dat moment kon de minister de diensten direct gaan sturen inzake het opsporings- en vervolgingsbeleid.

In 1991 gaat de Keuringsdienst van Waren op in de Inspectie Gezondheidsbescherming (IGB / onderdeel van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid). In de IGB zijn de Rijkskeuringsdiensten van Waren, de Inspectie belast met het toezicht op Levensmiddelen en de Inspectie voor de Drankwetgeving samengevoegd. Het Staatstoezicht op de Volksgezondheid wordt behandeld in het RIO "Zicht op Toezicht".

In beginsel was de Keuringsdienst van Waren alleen belast met controle op de naleving van de

Warenwet. In de loop der jaren werd daar de controle op de naleving van een groot aantal andere wetten bijgevoegd. Deze wetten zijn:

- de Bestrijdingsmiddelenwet en het daarop gebaseerde Residubesluit. Dit om te voorkomen dat onaanvaardbare hoeveelheden bestrijdingsmiddelen in het voedsel terechtkomen. Ook worden desinfecterende middelen voor huishoudelijk gebruik gecontroleerd.
- de Kernenergiewet. Op grond van het Radioactieve stoffenbesluit (en opvolgers) moeten bedrijven, die radioactieve stoffen verwerken of in bezit hebben, dit laten registreren bij de Keuringsdienst van Waren (zie daarvoor hoofdstuk 3, paragraaf [4.8]). De keuringsdienst controleert of het gebruik en de opslag van de radioactieve stoffen op de juiste manier gebeurt.
- de Wet milieugevaarlijke stoffen. Middelen - zoals bijvoorbeeld wasbenzine, terpentijn en zoutzuur - die voor huishoudelijk gebruik bestemd zijn worden gecontroleerd door de Keuringsdienst of ze voorzien zijn van de juiste opschriften.
- de Landbouwkwaliteitswet. Het onderzoek van voertuigen en andere plaatsen, waar producten aanwezig zijn, welke aan de bij of krachtens een Landbouwkwaliteitsbesluit gestelde eisen moeten voldoen.
- de Wet op de publiek rechtelijke bedrijfsorganisatie (PBO). Het controleren van de productschappen, zoals bijvoorbeeld het Productschap voor Groenten en Fruit, maakt deel uit van de werkzaamheden van de dienst. De keuringsdienst controleert de naleving van de door de productschappen gestelde verordeningen.
- de Vleeskeuringswet. Nadat het vlees uit het slachthuis is afgeleverd kan er een controle plaatsvinden om te kijken of het niet bedorven is.

Wie handelt in strijd met het bepaalde van de uitvoeringsbesluiten - die de Keuringsdienst van Waren zijn opgedragen - begaat een overtreding. Er wordt een proces-verbaal opgemaakt die uiteindelijk naar de officier van justitie en eventueel de rechter gaat. De rechter kan een eigenaar of handelaar een boete of een gevangenisstraf opleggen. Een combinatie is ook mogelijk. Een keurmeester is eigenlijk een bijzonder soort "politieagent" die bijvoorbeeld producten in beslag kan nemen. De rechter bepaalt of de goederen worden teruggegeven of verbeurd worden verklaard. De rechter kan in het uiterste geval een bedrijf sluiten.

Naast het opsporen van overtredingen geven de toezichthouders ook voorlichting en adviseren ze de producent en consument bijvoorbeeld over de veiligheid van roerende goederen zoals speelgoed en cosmetica.

5.3 Actoren

De verschillende actoren - vermeld in wet- en regelgeving - die voortkomen uit de Keuringsdienst van Waren, zoals de keurmeesters, het hoofd laboratorium en de directeur van de dienst, worden alle boven de handeling vermeld als de Keuringsdienst van Waren.

De volgende diensten bewegen zich naast de Keuringsdienst van Waren op het terrein inzake de handhaving van de voedings- en productveiligheid:

- Algemene Inspectiedienst (AID);
- Ambtenaren der Invoerrechten en Accijnzen (Stb.1994, 46);
- Stichting Centraal Orgaan voor de Melkhygiëne en Zuivelcontrole (COZ) / Stichting Centraal Orgaan voor Kwaliteitsaangelegenheden in de Zuivel (COKZ);
- Economische Controle Dienst (ECD);
- Inspectie Gezondheidsbescherming;
- Rijksdienst Keuring Vee en Vlees (RVV)/(Rijks-/keurmeester);
- Veterinaire Inspectie en de Veeartsenijkundige Dienst.

Naast deze organisaties kunnen er in het kader van de Warenwetbesluiten bepaalde personen worden aangewezen die toezicht houden op de uitvoering van een bepaald besluit. Zo is bijvoorbeeld op grond van het Besluit bijzonder vet, dhr. drs. Bernard (directeur Chemisch Bureau Brabant) aangewezen als zijnde de toezichthouder inzake de uitvoering van dit besluit.

Ook zijn er productschappen aangewezen om toezicht te houden, zoals bijvoorbeeld het Productschap voor Vis en Visproducten dat toeziet op de uitvoering van regelingen inzake visserijproducten en tweekleppige weekdieren (Stb. 1995, 29 / art. 15).

5.4 Algemeen

Handelingen:

(196)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het financieren van diensten die belast zijn met de controle en opsporing inzake wet- en regelgeving betreffende de product- en voedselveiligheid.
periode: 1945 -
grondslag: Warenwet (Stb. 1935, 793) art. 13 lid 1; Financieel besluit (Stb. 1936, 793) art. 2, 12 -13, 15, 17

opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het vaststellen van de omvang van de rijksbijdragen aan een keuringsdienst dit n.a.v. de hoeveelheid recht een centrum-gemeente heeft binnen gehaald (Stb. 1951, 8);
- het instemmen met de aankoop van een pand door de keuringsdienst;
- het verlenen van ontheffing van een voorschrift inzake de toezending van de begroting naar de gemeenteraad (Stb. 1935, 793, art. 2, onder 10);
- het terugvorderen van verleende bijdragen (Stb. 1935, 793) art. 17.

(197)

actor: het College van directeurs van de keuringsdiensten
handeling: Het periodiek afstemmen van de werkzaamheden van de verschillende keuringsdiensten.
periode: 1945 - 1986
bron: Interview

(198)

actor: de Inspectie van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid
handeling: Het jaarlijks opstellen van een verslag - bestemd voor de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert - omtrent de bevindingen van de handelingen verricht door de Keuringsdiensten van Waren.
periode: 1945 - 1986
grondslag: Financieel besluit (Stb. 1935, 793) art. 2 lid 11

opmerking: onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het controleren van de werkzaamheden van de keuringsdiensten.

(199)

actor: de minister waaronder volksgezondheid ressorteert
handeling: Het registreren van verslagen - opgesteld door de Inspectie van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid - omtrent de bevindingen van de handelingen verricht door de Keuringsdiensten van Waren.
periode: 1945 - 1986

(200)

actor: de Inspectie van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid
handeling: Het instellen van een beroep bij de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert inzake het goedkeuren van de begroting van een Keuringsdienst van Waren door Gedeputeerde Staten
periode: 1945 -1986
grondslag: Financieel besluit (Stb. 1935, 793) art. 2 lid 10

(201)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het behandelen van een beroep, ingesteld door de inspecteur van het Staatstoezicht

op de Volksgezondheid tegen gedeputeerde staten, inzake het goedkeuren van een begroting van een Keuringsdienst van Waren.
periode: 1945 - 1986
grondslag: Financieel besluit (Stb. 1935, 793) art. 2 lid 10

5.5 Toezicht

Handelingen:

(202)

actor: de Algemene Inspectiedienst en de Keuringsdienst van Waren
handeling: Het opstellen en evalueren van projecten inzake het preventief en repressief controleren van de houders van waren.
periode: 1945 -
bron: Interview

(203)

actor: de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen en de Algemene Inspectiedienst en de Keuringsdienst van Waren
handeling: Het preventief en repressief controleren van de houders van waren.
periode: 1945 -
bron: o.a. Warenwet; Vleeskeuringswet; Destructiebesluit 1942; Destructiewet; Kernenergiewet; Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen

opmerking: deze handeling kan een activiteit vormen onder de hier opvolgende handelingen w.o. die inzake het bestuursrechtelijke en strafrechtelijk handhaven van de wetgeving inzake voedsel- en productveiligheid.

Eveneens actor van deze handeling kan/kunnen zijn:

- dhr. drs Bernard / directeur Chemisch Bureau Brabant (Besluit bijzonder vet (Stb. 1990, 64)
- de productschappen. Bijvoorbeeld het toezicht van het Productschap voor Vis en Visproducten op de uitvoering van de Regeling inzake visserijproducten. ten

Onderdeel van deze handeling maakt uit:

- het tijdens de controle en/of in een eindbrief gelasten aan de houders van waren die, naar oordeel van controleurs van de Keuringsdienst van Waren, een gevaar opleveren voor de gezondheid of veiligheid van de mens, om op doeltreffende wijze maatregelen te nemen om dit gevaar tot het minimum te beperken.

(204)

actor: de minister waaronder Volksgezondheid ressorteert
handeling: Het op kosten van de houder - producent of handelaar - uitvoeren van door de minister gelaste maatregelen inzake beoordeelde eet- en drinkwaren, alsmede roerende zaken, welke zijn bestemd voor particuliere huishoudens.
periode: 1988 -
grondslag: Warenwet (Stb. 1988, 358) art. 15c lid 1 en 2, zoals gewijzigd (Stb. 1994, 573) art. 21, lid 1 en 2.

5.6 Bestuursrechtelijke handhaving

Inleiding:

Bestuursrechtelijke handhaving blijft hier beperkt tot het leveren van een bijdrage door de toezichthouders aan het intrekken van vergunningen en ontheffingen welke zijn verleend op grond van de Kernenergiewet. Voor de feitelijke handelingen inzake het intrekken zie hoofdstuk 4.

Handeling:

(205)

actor: de Algemene Inspectiedienst en
de Keuringsdienst van Waren
handeling: Het leveren van een bijdrage aan het bestuursrechtelijk handhaven van de wet- en
regelgeving inzake voedings- en productveiligheid.
periode: 1945 -

5.7 Strafrechtelijke handhaving

Inleiding

Als er gevaar dreigt voor de volksgezondheid of de veiligheid van mensen door het gebruik van bepaalde waren hebben opsporingsambtenaren, Openbaar Ministerie en de rechter wettelijke instrumenten om strafrechtelijk op te treden. Dit geldt ook als er geknoeid wordt met waren. Dit kan gebeuren op grond van de Wet economische delicten (WED / Stb. 1950, k258). Voor het inwerking treden van de WED in 1950 kon op grond van bepalingen in de Warenwet, de Vleeskeuringswet, het Destructiebesluit 1942 en de Destructiewet worden opgetreden.

Handelingen over strafrechtelijk optreden worden opgenomen in een apart RIO. Een aparte handeling is hier opgenomen voor de bijdrage die de hier genoemde actoren op het beleidsterrein van de voedings- en productveiligheid leveren.

Handeling:

(206)

actor: de Algemene Inspectiedienst en
de Keuringsdienst van Waren
handeling: Het leveren van een bijdrage aan het strafrechtelijk handhaven van de wet- en
regelgeving inzake voedsel- en productveiligheid.
periode: 1945 -

5.8 Monitoring

Inleiding:

In het Keuringsdienst van Waren Informatie Systeem (na 1994 vervangen door het nieuwe systeem ISI) worden door de keurmeesters en laboratoriummedewerkers de resultaten van inspectie-activiteiten en laboratoriumonderzoek, en de (strafrechtelijk) gevolgen ervan, vastgelegd. Doel daarvan is de landelijke tendensen te kunnen volgen.

Handelingen:

(207)

actor: de Keuringsdienst van Waren
handeling: Het (mede) ontwerpen van een monitoringssysteem inzake het vastleggen van
inspectie-activiteiten en resultaten van laboratoriumonderzoek.
periode: 1984 -

(208)

actor: de Keuringsdienst van Waren
handeling: Het periodiek opstellen van overzichten van gegevens welke zijn verkregen door het
monitoren van inspectie-activiteiten en resultaten van laboratoriumonderzoek bij de
levensmiddelen verwerkende sector.
periode: 1984 -

opmerking: de uitvoering van o.a. de volgende wetten wordt gemonitord: Gezondheidswet, Bestrij-

dingsmiddelenwet 1962, Deconstructiewet, Drank- en Horecawet, Landbouwkwaliteitswet, Vleeskeuringswet, Wet op de bedrijfsorganisaties, Wet milieugevaarlijke stoffen en de opgedragen EU-taken.

Het monitoren (registreren) zelf is een activiteit onder de handelingen in paragraaf 5.6, 5.7 en 5.8.

BIJLAGE I: OVERZICHT WET- EN REGELGEVING

De volgende wetten met de daarbij behorende AMvB's worden tot het beleidsterrein voedings- en productveiligheid gerekend.

[I-A] Warenwet (Stb. 1919, 581 / Stb. 1935, 793)

- Handeling 8 - Besluit Adviescommissie Warenwet (Stb. 1992, 494)

- Handeling 31 - Besluit van 5 januari 1921 tot uitvoering van artikel 6, 3de lid en artikel 23, 3de lid der Warenwet (Stb. 1921, 5)
 - Besluit waren in zin van de wet (Stb. 1921, 638)
 - Besluit papier (Stb. 1922, 109)
 - Besluit suiker en stroop (Stb. 1924, 96)
 - Besluit behangsel (Stb. 1924, 213)
 - Besluit specerijen (Stb. 1924, 251)
 - Besluit deegwaren (Stb. 1924, 313)
 - Besluit vleesextracten (Stb. 1924, 428)
 - Besluit wasmiddelen (Stb. 1925, 34)
 - Besluit margarine (Stb. 1925, 417)
 - Besluit vet (Stb. 1925, 421):
 - Besluit brood (Stb. 1925, 478)
 - Besluit azijn (Stb. 1926, 214)
 - Besluit bier (Stb. 1926, 280)
 - Besluit oliën en vetten (Stb. 1926, 339)
 - Besluit kaas (Stb. 1927, 396)
 - Besluit wijn (Stb. 1929, 137)
 - Besluit kapok (Stb. 1930, 22)
 - Besluit kapok en beddengoed (Stb. 1930, 65)
 - Besluit ansjovis (Stb. 1930, 220)
 - Besluit vaste melkproducten (Stb. 1932, 57)
 - Besluit margarine-kaas (Stb. 1932, 327)
 - Besluit maanzaadbesluit (Stb. 1933, 514)
 - Besluit houdende vaststelling van voorwaarden voor de erkenning van provinciale keuringsdiensten van waren (Stb. 1936, 881)
 - Besluit jam en limonade (Stb. 1937, 854)
 - Besluit vlees- en vleeswaren (Stb. 1938, 865)
 - Besluit houdende vaststelling van een regeling betreffende de verbindende kracht van enige bezettingsregelingen tot uitvoering van de Warenwet (Stb. 1945, 326)
 - Besluit aroma, jus en soep (Stb. 1947, 635)
 - Besluit peulvruchten (Stb. 1948, I 399)
 - Algemeen besluit (Stb. 1949, J. 306)
 - Besluit Warenwetrecht (Stb. 1951, 8)
 - Besluit meelbesluit (Stb. 1953, 232)
 - Besluit likeurbesluit (Stb. 1953, 466)
 - Besluit consumptie-ijs (Stb. 1954, 257)
 - Besluit melk (Stb. 1955, 155)
 - Besluit vulsel (Stb. 1957, 339)
 - Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1958, 317)
 - Besluit Staatstoezicht op de Volksgezondheid (Stb. 1958, 397).
 - Besluit kleurstoffen (Stb. 1958, 407)
 - Besluit honing (Stb. 1959, 218)
 - Besluit wasmiddelen (Stb. 1959, 381)

- Besluit smeltkaas (Stb. 1959, 438)
- Besluit kaas (Stb. 1959, 439)
- Besluit honingmerken (Stb. 1959, 509)
- Besluit margarine (Stb. 1961, 398)
- Besluit kleurstoffen (Stb. 1964, 582)
- Besluit honing (Stb. 1965, 431)
- Besluit vaste melkproducten (Stb. 1965, 437)
- Besluit houdende aanwijzing van opsporingsambtenaren op grond van de Warenwet (Stb. 1967, 690)
- Besluit conserveermiddelen (Stb. 1967, 691)
- Besluit peulvruchten (Stb. 1968, 227)
- Besluit cosmetica (Stb. 1968, 615)
- Besluit zout (Stb. 1968, 421)
- Besluit specerijen (Stb. 1969, 214)
- Besluit radioactieve stoffen (Stb. 1969, 514)
- Besluit mayonaise en slasaus (Stb. 1971, 78)
- Besluit mosterd (Stb. 1971, 256)
- Besluit gebruik aminozuren preparaat voor de broodbereiding (Stb. 1971, 411)
- Besluit glasartikelen (Stb. 1972, 688)
- Besluit antioxydanten (Stb. 1973, 142)
- Besluit textielartikelen (Stb. 1974, 512)
- Besluit melk (Stb. 1974, 669)
- Besluit helmen (Stb. 1975, 517)
- Besluit zetmeel (Stb. 1975, 660)
- Besluit houdende vaststelling van voorwaarden voor de erkenning van provinciale Keuringsdiensten van Waren (Stb. 1976, 3).
- Besluit speelgoed (Stb. 1976, 101)
- Besluit emulgatoren (Stb. 1976, 153)
- Besluit helmen (Stb. 1976, 366)
- Besluit jus (Stb. 1976, 664)
- Besluit vleesextract-, aroma en bouillon (Stb. 1976, 665)
- Besluit soep (Stb. 1976, 666)
- Besluit wasmiddelen (Stb. 1977, 41)
- Besluit puddingpoeder (Stb. 1977, 140)
- Besluit suiker- en stroop (Stb. 1977, 141)
- Besluit aërosolen (Stb. 1978, 116)
- Besluit consumptie-ijs 1978 (Stb. 1978, 238)
- Besluit honing (Stb. 1978, 655)
- Besluit frisdranken en siropen (Stb. 1979, 100)
- Besluit jam en- geconserveerde vruchten (Stb. 1979, 102)
- Besluit inzake verpakking voor koolzuurhoudende niet-alcoholische verpakkingen (Stb. 1979, 112)
- Besluit geconserveerde-aardappelen (Stb. 1979, 176)
- Besluit geconserveerde-groenten (Stb. 1979, 219)
- Besluit verpakking- en gebruiksartikelen (Stb. 1979, 558)
- Besluit kokswaren (Stb. 1979, 563)
- Besluit hoeveelheidsaanduidingen (Stb. 1980, 223)
- Besluit cosmetica (Stb. 1980, 256)
- Besluit aanduidingen voor bijzondere voeding (Stb. 1980, 658)
- Besluit aanduidingen sigaretten en shag (Stb. 1981, 329)
- Besluit vlees en vleeswaren (Stb. 1981, 506)
- Besluit algemene aanduidingen (Stb. 1981, 621)
- Besluit siervoorwerpen (Stb. 1981, 684)
- Besluit kwark (Stb. 1982, 219)
- Besluit kaas (Stb. 1982, 227)
- Besluit vuurwerk (Stb. 1982, 488)
- Besluit reddings- en zwemvesten (Stb. 1982, 469)
- Besluit jam- en geconserveerde vruchten (Stb. 1982, 693)
- Besluit hulpstoffen smeltkaas (Stb. 1983, 106)

- Besluit vulsel (Stb. 1983, 556)
- Besluit kinderveilige verpakkingen huishoudchemicaliën (Stb. 1984, 688)
- Besluit garnalen (Stb. 1985, 85)
- Besluit natuurlijk mineraal- en bronwater (Stb. 1985, 422)
- Besluit speelgoed (Stb. 1985, 751)
- Besluit meel (Stb. 1985, 757)
- Besluit brood (Stb. 1985, 758)
- Besluit draagbaar klimmateriaal (Stb. 1986, 86)
- Besluit spaanplaat (Stb. 1986, 517)
- Besluit toelating van citroensap in margarine en halvarine (Stb. 1986, 555)
- Besluit vlees- en vleeswaren (Stb. 1987, 243)
- Besluit aanduidingen voedingswaarden (Stb. 1988, 162)
- Besluit eiwitproducten (Stb. 1988, 339)
- Besluit tot toelating van johannesbroodpitmeel en xanthaangom aan halvarine (Stb. 1988, 398)
- Besluit imitatieproducten (Stb. 1989, 253)
- Besluit zoetstoffen (Stb. 1989, 548)
- Besluit kinderbedden en -boxen (Stb. 1990, 106)
- Besluit speelgoed (Stb. 1991, 269)
- Besluit verduurzaamde vruchtenproducten (Stb. 1992, 12)
- Besluit etikettering van levensmiddelen (Stb. 1992, 14)
- Besluit aroma's (Stb. 1992, 95)
- Besluit veilige verpakkingen van huishoudchemicaliën (Stb. 1992, 106)
- Besluit gastoestellen (Stb. 1992, 124)
- Besluit levensmiddelenadditieven (Stb. 1992, 204)
- Besluit doorstraalde waren (Stb. 1992, 205)
- Besluit producten voor bijzondere voeding (Stb. 1992, 222)
- Besluit benzine (Stb. 1992, 339)
- Besluit machines (Stb. 1992, 379)
- Besluit electrotechnische producten (Stb. 1992, 385)
- Besluit persoonlijke beschermingsmiddelen (Stb. 1992, 396)
- Besluit brandveiligheid nachtkleding (Stb. 1992, 600)
- Besluit warmtebehandelde melk (Stb. 1992, 639)
- Besluit eiprodukten (Stb. 1992, 660)
- Besluit bereiding en behandeling van levensmiddelen (Stb. 1992, 678)
- Besluit uitvoer van waren (Stb. 1993, 314)
- Besluit thee (Stb. 1993, 470)
- Besluit koffie en cichorei (Stb. 1993, 471)
- Besluit voedingswaarde-informatie levensmiddelen (Stb. 1993, 483)
- Besluit algemene productveiligheid (Stb. 1993, 499)
- Besluit invoer levensmiddelen uit derde landen (Stb. 1993, 698)
- Besluit producten visserij (Stb. 1994, 46)
- Besluit algemene chemische productveiligheid (Stb. 1994, 105)
- Besluit veilige verpakking van huishoudchemicaliën (Stb. 1994, 106)
- Besluit asbest (Stb. 1994, 674)
- Besluit zuivel (Stb. 1994, 813)
- Besluit gezondheidscontroles levensmiddelen van dierlijke oorsprong (Stb. 1994, 872).
- Besluit etikettering schoeisel (Stb. 1995, 324)
- Besluit motor- en bromfietshelmen (Stb. 1995, 424)
- Besluit cosmetische producten (Stb. 1995, 519)
- Besluit deponering informatie preparaten (Stb. 1996, 38)
- Besluit puddingpoeders (Stb. 1996, 48)
- Besluit soep, vleesextract en bouillon (Stb. 1996, 118)
- Besluit houdende regels inzake de veiligheid van verpakkingen onder druk (Stb. 1996, 251)
- Besluit toevoeging micro-voedingsstoffen aan levensmiddelen (Stb. 1996, 311)

[I-B] Vleeskeuringswet (Stb. 1919, 524)

- Handeling 8 - Besluit Adviescommissie Vleeskeuringswet (Stb. 1979, 750).
- Handeling 59 - Besluit uitvoering artikel 18 en 25 Vleeskeuringswet (Stb. 1920, 285)
 - Besluit opleiding keurmeester vee en vlees (Stb. 1920, 314)
 - Besluit betreffende het verlenen van rentedragende voorschotten aan gemeenten (Stb. 1921, 637)
 - Besluit tot uitvoering van artikel 19 (Stb. 1921, 754)
 - Besluit algemene voorwaarden gesteld bij de invoer van vlees (Stb. 1922, 225)
 - Besluit algemene voorwaarden gesteld bij de invoer van vleeswaren (Stb. 1922, 395)
 - Besluit tot uitvoering van artikel 2, lid 2, onder a (Stb. 1922, 379)
 - Besluit voorschriften voor het verwerken van vlees tot vleeswaren (Stb. 1924, 448)
 - Besluit eisen (Stb. 1926, 233)
 - Besluit tot vernietiging raadsbesluit benoeming van W. Graafsma tot hoofd van de vleeskeuringsdienst (Stb. 1955, 79)
 - Besluit vleeskeuring (Stb. 1957, 29)
 - Besluit wat niet onder vleeswaren moet worden verstaan (Stb. 1957, 513)
 - Besluit tot uitvoering van artikel 2, lid 2, van de Vleeskeuringswet (Stb. 1958, 92)
 - Besluit eisen (Stb. 1960, 71)
 - Besluit invoer vlees uit het buitenland (Stb. 1965, 345)
 - Besluit toepassing op buffels en rendieren (Stb. 1974, 423)
 - Besluit aanwijzing ambtenaren belast met keuring (Stb. 1976, 330)
 - Besluit vergoeding kosten vleeskeuringsdiensten (Stb. 1979, 629)
 - Besluit voorwaarden voor vlees verzonden uit andere landen dan de lid-staten van de Europese Gemeenschappen (Stb. 1985, 174)
 - Besluit invoer van vleesproducten en vleesbereiding uit andere lid-staten van de EEG (Stb. 1985, 175)
 - Besluit bijzondere slachtplaatsen (Stb. 1985, 421)
 - Besluit invoer van vleesproducten uit derde landen (Stb. 1991, 557)
 - Besluit betreffende de productie van en de handel in vleesproducten (Stb. 1994, 11)
 - Besluit betreffende de produktie van en de handel in vers vlees (Stb. 1994, 12).
 - Besluit productie en handel vlees van vrij wild (Stb. 1994, 563)
 - Besluit aanwijzing ambtenaren als bedoeld in artikel 27, lid 1 van de Vleeskeuringswet (Stb. 1995, 551)

[I-C] Wet op de Voedingsraad (Stb. 1952, 350)

- Handeling 8 - Besluit aanwijzing voordrachtstellende organisaties Voedingsraad (Stb. 1953, 333 Stb. 1964, 238 / Stb. 1974, 821 / Stb. 1980, 281 / Stb. 1985, 222 / Stb. 1990, 289)

[I-D] Destructiebesluit 1942 (Stcrt. 1942, 48 / Verordeningenblad No 23/1940)

[I-E] Destructiewet (Stb. 1957, 84)

- Handeling 8 - Besluit op de Destructieraad (Stb. 1957, 197)
 - Besluit op de Destructieraad (Stb. 1995, 285)
- Handeling 72 - Destructiebesluit (Stb. 1958, 71)
 - Besluit van 30 maart 1978, houdende uitvoering van artikel 2, derde lid, onder

c, van de Destructiewet

- Besluit houdende uitvoering van artikel 2, derde lid, onder c, van de Destructiewet (Stb. 1978, 222)
- Destructiebesluit 1996 (Stb. 1996, 126)

[I-F] Wet grensoverschrijdend vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen (Stb. 1978, 430)

[I-G] Kernenergiewet (Stb. 1963, 82)

- Handeling 88 - o.a. Definitiebesluit (Stb. 1969, 358)
- Besluit registratie radioactieve stoffen en kosten keuringsdiensten Kernenergiewet (Stb. 1969, 472)
- Besluit taakinfilling ambtenaren Keuringsdiensten (Stb. 1969, 474)

BIJLAGE II: ORGANISATIE MINISTERIE

In deze bijlage staat het organisatie-overzicht van 1945 tot 1997 van het ministerie waaronder Volksgezondheid ressorteert (zie actorenlijst) voor zover het afdelingen betreft die zich bezig hielden / houden met het beleidsterrein voedings- en productveiligheid.

1946 - 1949:

[onze minister][Afdeling Volksgezondheid]

1950 - 1953:

[onze minister][Afdeling Volksgezondheid I]

1954 - 1960:

[onze minister][Directie Volksgezondheid]

[Afdeling Gezondheidsbescherming]

1961 - 1962:

[onze minister] [Directie Volksgezondheid]

[Afdeling Kernenergie en Stralingsbescherming]

[Afdeling Gezondheidsbescherming]

1962 - 1963:

[Onze minister] [Directie Volksgezondheid]

[Afdeling Kernenergie en Stralingsbescherming]

[Bureau Gezondheidsbescherming]

1964:

[onze minister][Directoraat-Generaal voor de Volksgezondheid]

[Afdeling Kernenergie en Stralingsbescherming]

[Hoofdafdeling Gezondheidsbescherming]

[Afdeling Voedingsaangelegenheden]

1965 - 1966:

[onze minister][Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid]

[Directie Gezondheidsbescherming]

[Afdeling Kernenergie en Stralingsbescherming]

[Hoofdafdeling Gezondheidsbescherming]

[Afdeling Voedingsaangelegenheden]

1967:

[onze minister][Directoraat-Generaal voor de Gezondheidsbescherming]

[Directie Gezondheidsbescherming]

[Hoofdafdeling Gezondheidsbescherming]

[Afdeling Kernenergie en Stralingsbescherming]

[Hoofdafdeling Gezondheidsbescherming]

[Afdeling Voedingsaangelegenheden]

1968:

[onze minister][Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid]

[Afdeling Kernenergie en Stralingsbescherming]

[Hoofdafdeling Gezondheidsbescherming]

[Afdeling Voedingsaangelegenheden]

1969 - 1971:

[onze minister][Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid]

[Directie Milieu- en Voedingshygiëne]

[Hoofdafdeling Kernenergie en Stralingsbescherming]

[Hoofdafdeling Voedingsaangelegenheden]

1972 - 1973:

[onze minister][Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid]

[Directie Gezondheidszorg]

[Hoofdafdeling Voedingsaangelegenheden]

1974 - 1980:

[onze minister][Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid]

[Hoofdafdeling Voedingsaangelegenheden]

1981:

[onze minister][Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid]

[Gezondheidsbescherming]

[Directie Voedings en Veterinaire Aangelegenheden en Productenveiligheid]

[Hoofdafdeling Algemene Levensmiddelenhygiëne]

[Hoofdafdeling Produktveiligheid]

[Hoofdafdeling Vleeshygiëne en Veterinaire Aangelegenheden]

1982 - 1983:

[onze minister][Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid]

[Gezondheidsbescherming]

[Directie Voedings en Veterinaire Aangelegenheden en Productenveiligheid]

[Hoofdafdeling Algemene Levensmiddelenhygiëne]

[Hoofdafdeling Produktveiligheid]

[Hoofdafdeling en Veterinaire Aangelegenheden]

1984 - 1985:

[onze minister][Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid]

[Hoofddirectie Gezondheidsbescherming]

[Directie Voedings en Veterinaire Aangelegenheden en Productenveiligheid]

[Hoofdafdeling Algemene Levensmiddelenhygiëne]

[Hoofdafdeling Produktveiligheid]

[Hoofdafdeling Veterinaire Aangelegenheden]

1986:

[onze minister][Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid]

[Hoofdafdeling Radioactiviteit en Stralingstoepassingen]

[Hoofddirectie Gezondheidsbescherming]

[Directie Voedings en Veterinaire Aangelegenheden en Productenveiligheid]

[Hoofdafdeling Algemene Levensmiddelenhygiëne]

[Hoofdafdeling Produktveiligheid]

[Hoofdafdeling Veterinaire Aangelegenheden]

1987 - 1989:

[onze minister][Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid]

[Directie Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen]

[Hoofdafdeling Radioactiviteit en Stralingstoepassingen]

[Hoofddirectie Gezondheidsbescherming]

[Directie Voedings en Veterinaire Aangelegenheden en Productenveiligheid]

[Hoofdafdeling Algemene Levensmiddelenhygiëne]

[Hoofdafdeling Produktveiligheid]

[Hoofdafdeling Veterinaire Aangelegenheden]

1990:

[onze minister][Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid]

[Hoofddirectie Gezondheidsbescherming]

[Directie Geneesmiddelen en Medische Hulpmiddelen]

[Hoofdafdeling Radioactiviteit en Stralingstoepassingen]

[Directie Voedings en Veterinaire Aangelegenheden en Productenveiligheid]

[Hoofdafdeling Algemene Levensmiddelenhygiëne]

[Hoofdafdeling Chemische Stoffen]

[Hoofdafdeling Produktveiligheid]

[Hoofdafdeling Veterinaire Aangelegenheden]

1991 - 1996:

[onze minister][Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid]

[Hoofddirectie Gezondheidsbescherming]

[Directie Voeding en Veiligheid van Producten]

[Hoofdafdeling Chemische Stoffen]

[Hoofdafdeling Produktveiligheid]

[Hoofdafdeling Veterinaire Aangelegenheden]

[Hoofdafdeling Voeding en Levensmiddelen]

GEBRUIKTE AFKORTINGEN

AMvB	-	algemene maatregel van bestuur
art.	-	artikel
ATP	-	ATP-overeenkomst / Overeenkomst inzake het internationaal vervoer van aan bederf onderhevige levensmiddelen en het gebruik van speciale vervoersmiddelen bij dit vervoer (Trb. 1972, 112).
EG	-	Europese Gemeenschap
EU	-	Europese Unie
EZ	-	ministerie / minister van Economische Zaken
IGB	-	Inspectie Gezondheidsbescherming
KB	-	koninklijk besluit
KEW	-	Kernenergiewet
LNV	-	ministerie / minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
PBO	-	publiekrechtelijke organisaties (Wet op de)
PIVOT	-	Project Invoering Verkorting Overbrengingstermijn
RIO	-	Rapport Institutioneel Onderzoek
RIVM	-	Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne
RVV	-	Rijksdienst voor Vee en Vlees
SZW	-	ministerie / minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
Stb.	-	Staatsblad (Stb. jaar, nummer)
Stcrt.	-	Staatscourant (Stcrt. jaar, nummer)
TNO	-	Technisch Natuurwetenschappelijk Onderzoeksinstituut
WED	-	Wet economische delicten (Stb. 1950, 258)
V&W	-	ministerie / minister van Verkeer en Waterstaat
VWS	-	ministerie / minister van Volksgezondheid Welzijn en Sport
VROM	-	ministerie / minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer
WVC	-	ministerie / minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

GERAADPLEEGDE LITERATUUR

- "Gezien het advies; 75 jaar adviescommissie Warenwet", Ministerie van VWS, 1995.
- Haentjens, Mr. R.C.P., "De ontwikkeling van een strafbaarstelling; Toelichting aan de hand van het ontstaan van de Warenwet", H.D. Tjeenk Willink Alphen aan de Rijn 1978.
- Humbert, Drs. L., "Zicht op Toezicht", Pivot-rapport nummer 5.
- Koolmees, P.A., "Symbolen van openbare hygiëne; Gemeentelijke slachthuizen in Nederland 1995 - 1940", Erasmus Publishing.
- "Tijdschrift voor Consumentenrecht Themanummer Levensmiddelenrecht", Kluwer Nr 3 - 1988.
- Rood, E., "Overzicht EEG- en Nederlands Levensmiddelenbeleid en - recht; inhoud, organisatie, tenuitvoerlegging, handhaving", Maklu Uitgevers Apeldoorn-Antwerpen, 1993.
- "Van alle waren thuis", Ministerie WVC, 1990.
- "Waar of niet; Nederlandse staatswetten; 50 jaar Warenwet 1919 - 1969", Ministerie van WVC, 1969.
- Vloten, Dr. J. M. van, "De Vleeskeuringswet en de Destructiewet", Alphen aan de Rijn 1959.
- "Waren Gekeurd; Rijkskeuringsdienst van Waren", Ministerie van WVC, 1987.
- De Zeeuw, P.W. de, "Gewogen en te licht bevonden; 75 jaar Keuringsdienst Dordrecht 1908 1983", Dordrecht 1983.

